

UN SOMNI TINC

DIRECCIÓ DEL MUSICAL MAMMA MIA!

Emma Pintor Xirau

2n Batxillerat B

Maristes Valldemia

Albert Cocera

09/01/2017

“The theater is so endlessly fascinating because it’s so accidental. It’s so much like life”

Arthur Miller

A Albert Cocera, per ser l'acompanyant del meu somni.
A tots els actors i actrius, que m'han deixat imaginar un món musical.
A la meva família, pel seu recolzament incondicional.

ÍNDEX

PART TEÒRICA

1. INTRODUCCIÓ.....	4
2. QUÈ ÉS EL TEATRE?	8
2.1. QUÈ ÉS EL TEATRE MUSICAL?	9
2.2. QUÈ SÓN ELS <i>JUKEBOX</i> MUSICAL?	10
3. QUÈ ÉS EL CINEMA MUSICAL?.....	11
4. HISTÒRIA DEL TEATRE MUSICAL.....	12
4.1. GRÈCIA I ROMA	12
4.2. L'EDAT MITJANA.....	12
4.3. L'ÍNDIA	13
4.4. EL RENAIXEMENT	13
4.5. EL SEGLE XVIII I EL SEGLE XIX	14
4.6. EL SEGLE XX: ELS BOJOS ANYS VINT	15
4.7. EL SEGLE XX: LA GRAN DEPRESSIÓ DELS ANYS TRENTA.....	16
4.8. EL SEGLE XX: L'EDAT D'OR	16
4.9. EL SEGLE XX: ELS ANYS SEIXANTA	18
4.10. EL SEGLE XX: ELS ANYS SETANTA	20
4.11. EL SEGLE XX: ELS ANYS VUITANTA	21
4.12. EL SEGLE XX: ELS ANYS NORANTA.....	22
4.13. EL SEGLE XXI: LA DÈCADA DEL 2000.....	22
5. ELS LLOCS MÉS IMPORTANTS ON ES REPRESENTA EL TEATRE MUSICAL	23
5.1. <i>WEST END</i> (LONDRES).....	23
5.2. <i>BROADWAY</i> (NOVA YORK)	24
5.3. MADRID	26
5.4. BARCELONA.....	27
6. MUSICALS CATALANS.....	29
7. <i>THE WALT DISNEY COMPANY</i>	36
8. MUSICALS ESPANYOLS.....	44

PART PRÀCTICA

1. ANÀLISI DE MUSICALS	47
1.1. <i>WEST SIDE STORY</i>	47
1.2. <i>GREASE</i>	50
1.3. <i>LES MISÉRABLES</i>	52
1.4. <i>THE LION KING</i>	56
1.5. <i>MAMMA MIA</i>	59
1.6. <i>THE PHANTOM OF THE OPERA</i>	61
1.7. <i>WICKED</i>	64
1.8. <i>MARI CEL</i>	68
1.9. <i>CATS</i>	71
1.10. <i>ANNIE</i>	74
2.1. CATEGORIES DE PERSONATGES	78
2.2. GÈNERE DE LES HISTÒRIES.....	80
2.3. TEMES MUSICALS MÉS POPULARS.....	81
3. LA TRIA I EL CÀSTING DEL MUSICAL	83
4. DIARI D'EXPERIÈNCIES	89
4.1. 21 DE JULIOL DEL 2016	89
4.2. 27 D'AGOST DEL 2016.....	91
4.3. 6 DE SETEMBRE DEL 2016	93
4.4. 18 DE SETEMBRE DEL 2016	95
4.5. 16 D'OCTUBRE DEL 2016.....	98
4.6. 23 D'OCTUBRE DEL 2016.....	99
4.7. 6 DE NOVEMBRE DEL 2016.....	102
4.8. 12 DE NOVEMBRE DEL 2016.....	104
4.9. 13 DE NOVEMBRE DEL 2016.....	105
4.10. 20 DE NOVEMBRE DEL 2016	107
4.11. 26 DE NOVEMBRE DEL 2016	108
4.12. 4 DE DESEMBRE DEL 2016.....	109
4.13. 11 DE DESEMBRE DEL 2016.....	111
4.14. 18 DE DESEMBRE DEL 2016.....	113

5. LA GRAVACIÓ	115
6. CONCLUSIONS	118
7. BIBLIOGRAFIA	121

1. INTRODUCCIÓ

Ja des de sempre m'ha interessat el món artístic, concretament el món escènic. Quan era petita m'encantava ballar, cantar i actuar, i volia enfocar les meves extraescolars cap a aquestes modalitats. Quan vaig anar-me fent més gran vaig veure que les arts escèniques no només eren una extraescolar per a mi, sinó que també eren allò que esperava cada dia després d'acabar l'escola. Va dur-me força anys saber realment cap a on dirigir el meu camí artístic, fins que un dia vaig veure que la fusió de les tres arts que més m'emocionaven donava el resultat perfecte per crear i estudiar allò que sempre havia volgut: el teatre musical. El teatre musical dóna sentit a la meva persona, ja que fa que el meu món interior pugui sortir de dins meu. L'amor cap al teatre musical és vocacional, perquè des de ben petita he sacrificat hores del meu temps personal o hores de descans per poder assajar festivals, competicions o obres de teatre. És cert. Descobrir el teatre musical va canviar-me la vida, ja que gràcies a ell vaig saber què volia estudiar realment i també qui era jo de veritat. Aquesta descoberta també es va corroborar en gran part per un curs de musicals que vaig fer a l'estiu del 2015, que va fer-me veure que podria estar fent allò tota la meva vida i no cansar-me'n mai. Després d'aquest curs vaig investigar molt més sobre el tema i vaig informar-me sobre les escoles, els teatres i totes les obres musicals més conegudes de tots els temps. Per a mi el fet de fer teatre és tenir una sensibilitat especial, tothom pot creure que pot fer-lo, però poca gent realment el fa.

El títol del meu treball, no només l'he triat per mostrar els meus somnis, metes i objectius, sinó també, perquè és una de les cançons principals de l'obra dirigida a la meva part pràctica. Per una banda, la Sophie, amb aquesta cançó vol mostrar les ganes i la il·lusió de conèixer al seu pare i per altra banda, si el coneix, el seu conte de fades quedarà complet. Per aquest motiu, el somni que té la Sophie

és un paral·lelisme del meu somni i per això he escollit com a nom principal del meu treball *Un somni tinc*.

A l'hora de decidir el tema del treball, s'ha de dir que ho tenia força clar, perquè, com he dit abans, era un tema que em tocava de molt a prop i un tema del qual coneixia moltes coses. Vaig decidir dirigir un musical per poder entendre què sentien els directors de les obres quan les feien i també per poder aprendre de les dificultats que em trobés pel camí com a persona i com a artista. Gràcies a aquest treball, s'han creuat al meu camí persones meravelloses que m'han ajudat a millorar la meva direcció i el meu projecte, m'han mostrat altres visions d'aquest món i m'han ensenyat noves experiències vitals.

La meva principal motivació a l'hora de fer aquest treball va ser aprofundir en el món del teatre musical, ja que, com he dit abans, m'agradaria poder dedicar-m'hi en un futur. Tinc dues escoles professionals d'arts escèniques on m'agradaria poder accedir, *Aules*, dirigida per Daniel Anglès o bé, *Coco Comin*, dirigida com ve diu el seu nom per *Coco Comin*. Aquestes dues són per a mi les millors escoles on poder estudiar aquest gènere teatral.

Les hipòtesis que m'he plantejat en aquest treball i que corroboraré o refutaré a les conclusions són les següents:

- Una noia de 17 anys pot organitzar i dirigir un musical molt conegut
- És possible crear un musical amb pocs recursos i ajudes
- Els musicals més exitosos són anglesos o americans
- L'origen dels musicals el trobem als Estats Units a principis del segle XX

Els objectius que m'he marcat en el meu treball són els següents:

- Poder fer una anàlisi completa de les obres musicals més importants de tots els temps
- Realitzar un musical de la manera més professional possible, amb càstings, assajos i la seva respectiva estrena

- Conèixer més explícitament els musicals, els autors i els teatres.

Per dur a terme aquest treball he hagut de llegir diversos llibres relacionats amb el món del teatre. He llegit textos i llibres de teatre musical, cinema musical, autors, llocs i obres. A més a més he hagut d'informar-me a partir de les pàgines web oficials dels musicals vigents actualment arreu del món. Per altra banda he vist diverses gravacions de musicals fets als Estats Units i a Londres com també, escenes musicals de totes les obres tractades.

El treball està dividit en dues parts ben clares: La part teòrica i la part pràctica. La part teòrica l'he dividida en set apartats diferents. El primer apartat ens explica què és el teatre, què és concretament el teatre musical i què són els anomenats *jukeboxs* musicals. El segon apartat ens mostra l'explicació de què és el cinema musical, quins són els seus orígens i com es troba actualment aquest gènere cinematogràfic. El tercer apartat està dedicat exclusivament a la història del teatre musical, començant per l'antiga Grècia i acabant pels nostres dies. El quart apartat ens explica quins són els quatre llocs més reconeguts i importants del món, on es representa teatre musical. A més a més, també ens parla dels teatres més famosos i exitosos d'aquests llocs. El cinquè apartat està enfocat als musicals catalans, tota la seva història fins a arribar a avui dia comptant companyies, directors, obres, llocs i actors. Ens fa una petita repassada dels musicals que han estat portats a teatres catalans durant els últims gairebé cent anys. El sisè apartat està enfocat a *The Walt Disney Company*, des dels seus inicis fins avui dia. Ens parla dels seus creadors, els seus projectes, les seves associacions i també, els seus reconeixements. En últim lloc, dins la part teòrica, trobem el setè apartat enfocat individualment als musicals espanyols. Ens fa una petita repassada dels musicals que han estat portats principalment a Madrid des de fa gairebé cent anys.

La part pràctica està dividida en cinc apartats diferents. El primer de tots engloba l'anàlisi de deu dels musicals més famosos i exitosos de tot el món, com són per

exemple *The phantom of the Opera* o *The Lion King*. Aquesta anàlisi ens dona una petita fitxa tècnica, una anàlisi dels personatges i dels temes musicals i finalment, l'explicació de la trama de l'obra. El segon apartat ens mostra la comparació de diversos aspectes dels musicals anteriors, com per exemple els personatges o el gènere de l'obra. El tercer apartat ens explica la tria del musical abans de començar la part pràctica i també, el càsting per triar els actors i actrius del musical. El quart apartat és un dels més importants de tot el treball, ja que és un diari d'experiències de tots els assajos fets, abans de la gravació. L'últim punt de la part pràctica és l'explicació de la gravació del musical, del lloc i del temps entre altres coses.

2. QUÈ ÉS EL TEATRE?

El teatre és un gènere literari que podem trobar en prosa o en vers, acostuma a ser dialogat per tal de ser representat. Les arts escèniques cobreixen tot aspecte relacionat amb el text de l'obra, la interpretació, la producció, els vestuaris i els escenaris.

El terme drama prové de la paraula grega **Δράμα** que significa "fer", i per aquesta raó s'associa habitualment amb la idea d'acció.

En termes generals s'entén com a drama una història que explica els coneixements vitals d'una sèrie de personatges. Com l'adjectiu dramàtic també ens indica podem parlar de les idees del conflicte, la tensió i l'emoció que s'associa a aquest drama.

Dues màscares que són el símbol del teatre

Es considera que el teatre va sorgir a partir dels rituals fets a l'Antiguitat. Les pintures rupestres juntament amb les arts escèniques, van crear els primers espectacles teatrals. Gràcies a aquests, el poble feia homenatge als seus Déus. Tot i que aquests siguin els orígens del teatre, en trobem referències molt més clares a l'Antic Egipte, a Grècia i a Roma.

És totalment essencial parlar d'Aristòtil, un filòsof de l'Antiga Grècia considerat un dels grans pensadors de la humanitat. Va ser ell qui va introduir dins el món del teatre les unitats d'acció, temps i espai. Aquestes unitats, les proposava dins el seu llibre anomenat la Poètica, en el qual explicava quines normes havien de seguir les tragèdies. Per a ell, una tragèdia havia de succeir en un únic lloc, havia de passar en un sol dia i a més a més, la trama havia de ser totalment individual, sense cap mena d'acció secundària.

Dins d'aquest gènere literari podem trobar diverses categories que ens classifiquin les diverses representacions teatrals. El gènere teatral del qual parlarem és el teatre musical, ja que és el que rep tot el pes en aquest treball.

2.1. QUÈ ÉS EL TEATRE MUSICAL?

El teatre musical és un gènere dramàtic conegut popularment com a musical. Una obra musical és una representació que combina música, diàleg, cançó i dansa. D'una banda, la trama de la història és transmesa a partir d'aquesta combinació d'una manera totalment uniforme i fluida. Per altra banda, podem dir que de l'aliança entre teatre i musical en surt, el teatre musical.

En tota obra musical trobem uns components bàsics que no poden faltar per poder tirar endavant el seu desenvolupament. Aquests, concretament en són tres: la lletra, la música i el llibret.

La lletra i la música formen la banda sonora del musical i són imprescindibles perquè l'obra funcioni. També, el llibret, que es refereix pròpiament a la història que s'explicarà i es mostrarà als espectadors. Aquest engloba tots els diàlegs i lletres conjuntes com si es tractés d'un llibret de l'òpera.

L'equip creatiu està compost per un director, un director musical i un coreògraf. A més a més, trobem diversos aspectes tècnics que juguen amb aquests tres membres de l'equip: el vestuari, *l'attrezzo*, l'escenografia, el so i la il·luminació.

Disseny del vestuari del musical del Rei Lleó

Els musicals no tenen una durada establerta ni fixa, però segueixen unes pautes que fan que la seva durada sigui aproximadament d'una hora o hora i mitja.

Es representen en dos actes amb un intermedi de deu o vint minuts. El primer acte de l'obra és força més llarg que el segon acte, ja que conté la majoria de moments musicals.

L'estructura formal d'un musical és força complexa i moltes vegades desconeguda. Primerament, organitzem l'obra en actes¹ i dins d'aquests actes trobem les escenes². A més a més podem diferenciar àries³ i recitatius⁴ que són formes musicals que expressen discursos melòdics.

2.2. QUÈ SÓN ELS *JUKEBOX* MUSICAL?

El *Jukebox* Musical pot ser una obra teatral o bé una pel·lícula musical que faci servir cançons reconegudes i famoses com a banda sonora d'aquestes. Moltes vegades aquests *jukeboxes* són dedicats a l'artista del qual s'interpreten les cançons. També, cal dir que els jukeboxs van començar a fer-se molt famosos amb l'èxit de *Mamma Mia* l'any 1999, que va utilitzar i introduir les cançons del grup Abba⁵. Tot i que els *jukeboxes* han estat reconeguts per molts crítics teatrals i musicals de manera molt positiva també s'ha de dir que trobem una altra part d'aquests que n'identifiquen molts com a fracassos teatrals.

Caràtula de l'àlbum *Absolute* del grup ABBA (1988)

¹ Cadascuna de les parts en què es divideix una obra teatral, cada acte és separat per un interval generalment marcat per la baixada del teló, tot i que actualment no és sempre així. Una obra de teatre musical pot tenir dos o tres actes, tot i que el més habitual és que en siguin només dos.

² Són les seqüències de la història que integra un acte. Aquestes estan marcades per l'acció, pel temps i per l'entrada i sortida dels personatges. El nombre d'escenes en cada acte i obra és divers.

³ Melodia expressiva executada majoritàriament per un cantant. S'usa quasi exclusivament per les peces creades per ser cantades per una veu solista, habitualment amb acompanyament orquestral i com a part d'una obra vocal. Les àries aturen l'acció per reflexionar sobre el tema que s'estigui tractant.

⁴ Discurs melòdic musical que s'utilitza habitualment per a òperes o oratoris. Normalment, en una òpera o oratori, els recitatius fan avançar la representació.

⁵ Grup suec de música pop que conté quatre integrants: Björn Ulvaeus, Benny Andersson, Agnetha Fältskog i Anni-Frid Lyngstad. El nom Abba és un acrònim format per les quatre lletres inicials dels seus components. Aquests van fer-se famosos al festival d'eurovisió de l'any 1974.

3. QUÈ ÉS EL CINEMA MUSICAL?

El cinema musical és un gènere cinematogràfic que juga amb música, ball i interpretació. Les cançons es fan servir majoritàriament per desenvolupar la pel·lícula, encara que no sempre sigui d'aquesta manera.

El cinema musical va arribar a partir del desenvolupament del teatre musical i va aparèixer quan els llargmetratges van començar a ser sonors.

La primera pel·lícula musical va ser *The Jazz Singer*⁶, estrenada l'any 1927, dins els bojos anys vint (*Happy Twenties*), als Estats Units. Aquestes cintes van assolir els màxims objectius i exponents del cinema de Hollywood⁷.

Cartell original de *The Jazz Singer* (1927)

Per això, és important destacar els bojos anys vint dins d'aquest gènere.

Poc temps després de la seva estrena, el cinema musical, va començar a fer-se molt famós i important. Per aquest fet van afegir-se números musicals a moltes pel·lícules que es produïrien posteriorment. Tot i que ha tingut els seus alts i baixos, ha perdurat al llarg del temps convertint-se en un dels registres o gèneres més utilitzats i reconeguts del món.

A continuació farem una petita taula per exemplificar quins musicals van ser portats primer al cinema i després al teatre i a l'inrevés.

TEATRE	CINEMA
- <i>The Lion King</i> (1997)	- <i>The Lion King</i> (1994)
- <i>Les Misérables</i> (1980)	- <i>Les Misérables</i> (1998)
- <i>Mamma Mia</i> (1999)	- <i>Mamma Mia</i> (2008)
- <i>Billy Eliot</i> (2005)	- <i>Billy Eliot</i> (2000)

⁶ El director de la pel·lícula va ser Alan Crosland i va ser produïda per Warner Bross Pictures. La primera pel·lícula musical de tota la història del cinema.

⁷ Districte de Califòrnia a l'àrea de Los Angeles. És conegut com la gran indústria del cinema o meca del cinema. Aquests noms van sorgir quan l'any 1910 van instal·lar-s'hi molts estudis de producció i rodatge.

4. HISTÒRIA DEL TEATRE MUSICAL

El teatre musical té una llarga història i trajectòria que ha perdurat al llarg dels anys. Podem veure-la des de l'antiga Grècia fins a l'actualitat. Tots aquests anys d'història han aportat als musicals: Innovacions tècniques, escèniques, coreogràfiques i interpretatives.

4.1. GRÈCIA I ROMA

El teatre musical a Europa data de l'antiga Grècia. Les diverses comèdies i tragèdies eren acompanyades de música i dansa. Si parlem específicament d'autors grecs, els primers que van començar a compondre i coreografiar les seves obres

Mosaic d'una representació teatral romana

van ser Èsquil⁸ i Sòfocles⁹. Per altra banda, a Roma, van incorporar innovacions tècniques pels passos de ball. Una de les innovacions que va incloure Plaute¹⁰ a les seves obres van ser les sabates amb sivella: les primeres sabates de claqué¹¹.

4.2. L'EDAT MITJANA

Si seguim avançant en el temps, podem situar-nos a l'Edat Mitjana. A l'Edat mitjana, el teatre es distribuïa en petits grups d'actors que oferien obres de caràcter còmic i musical. A aquestes obres se les anomenava *slapstick*. En aquesta època eren molt famosos els drames religiosos, perquè mostraven ben bé com era la

⁸ Va ser un dramaturg grec que va néixer l'any 525 Ac i va morir el 456 Ac. És considerat el creador de tragèdia grega.

⁹ Va ser un dramaturg grec que va néixer l'any 496 Ac i va morir el 406 Ac. Va escriure més de 120 obres i el podem considerar un dels dramaturgs més importants de l'antiga Grècia.

¹⁰ Autor llatí, nascut l'any 251 Ac a Sàrsina i va morir l'any 184 Ac. No hi ha gaire informació sobre la seva vida, però se sap que agafava referències de la comèdia grega i se li atribueixen 21 comèdies.

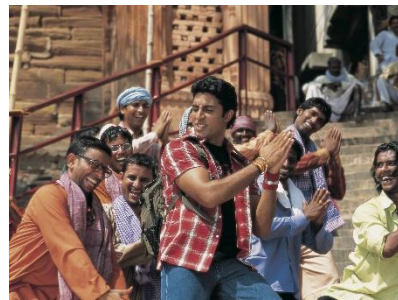
¹¹ Estil de dansa que va desenvolupar-se majoritàriament a Estats Units tot i que tenia els seus orígens a l'antiga Roma. Consisteix en moure els peus seguint una base musical amb unes normes pautades. El claqué és considerat també un instrument de percussió.

societat del moment. Posteriorment es van crear les obres didàctiques que ensenyaven les històries de la Bíblia. Aquestes històries es desenvolupaven amb cants i formes poètiques recitades i cantades. Tot això ho feien amb uns escenaris portàtils que anaven transportant per la ciutat segons la demanda del públic.

4.3. L'ÍNDIA

Si ens dirigim a llocs més orientals com l'Índia podem veure que el teatre musical també es remunta a l'Antiguitat i a l'Edat Mitjana.

Els antics indis utilitzaven la música, la dansa i el gest per crear una experiència dramàtica i artística vibrant. Les obres de l'Índia contenien cançons melodioses que han perdurat al llarg dels anys fins a arribar al cinema musical o el que més bé coneixem com a Bollywood¹².

Fotograma de la pel·lícula
Start the Countdown

4.4. EL RENAIXEMENT

Si avancem en el temps, podem observar com al Renaixement, les comèdies, utilitzaven bufons i creaven una òpera totalment original. El Renaixement va ser un període molt important en aquest aspecte per Anglaterra. Això va ser així perquè Anglaterra era un país innovador que oferia música just abans de l'espectacle. La música seguia present al llarg de l'obra igual que la comèdia i la dansa. A l'època dels Tudor¹³ es van crear les anomenades mascarades (*Masque*). Les mascarades eren obres que oferien a l'espectador un espectacle innovador i viu. Aquestes eren elaborades amb música, cant, dansa i diàleg. El que les diferenciava de les altres comèdies o òperes era el seu vestuari de luxe i la seva escenografia complexa i

¹² Estil de dansa que va desenvolupar-se majoritàriament a Estats Units tot i que tenia els seus orígens a l'antiga Roma. Consisteix en moure els peus seguint una base musical amb unes normes pautades. El claqué és considerat també un instrument de percussió.

¹³ Període de la història d'Anglaterra que va des de l'any 1485 fins al 1603. Pren aquest nom perquè coincideix amb la dinastia dels Tudor.

treballada. Shakespeare va desenvolupar aquestes seccions musicals de màscares dins les obres cantades.

Shakespeare va néixer l'any 1564 i va morir el 1616. Va ser dramaturg, actor i poeta anglès que actualment és considerat un dels millors dins la literatura. Les obres de Shakespeare han estat traduïdes a diverses llengües i avui en dia, encara continuen sent representades. Podem dir que les seves obres més reconegudes són *Romeu i Julieta*, *Hamlet*, *Macbeth* o *Othello* entre d'altres.

A Gran Bretanya, França i Alemanya durant el segle XVIII van fer-se molt reconegudes dues formes de teatre musical: les òperes balladístiques i les òperes còmiques. Les primeres eren fetes a partir de cançons populars i reconegudes del moment i l'època. Les segones eren partitures úniques i originals amb una temàtica romàntica.

4.5. EL SEGLE XVIII I EL SEGLE XIX

Cartell original de
Seven Sisters (1860)

A les colònies americanes, el teatre no va arribar fins a finals del segle XVIII. El 1752 un important empresari resident a Londres va enviar una companyia reduïda d'actors a aquestes colònies perquè els seus habitants poguessin veure la màgia del teatre. A més a més, l'any 1753, van establir un teatre a Virgínia que més endavant va desplaçar-se fins a Nova York. Durant el segle XIX, gairebé cent anys després d'aquest succés, van crear-se altres formes de teatre musical com ara bé el melodrama¹⁴ o el *Burlesque*¹⁵. Aquests dos gèneres de teatre musical van popularitzar-se perquè gran

part dels teatres de Londres tenien llicència com a *Music Halls* i només podien representar obres amb música. A la dècada del 1840 el teatre i el teatre musical es

¹⁴ Obra teatral de caràcter dramàtic en el qual s'afegeixen diversos tipus de música per enfatitzar els sentiments dels protagonistes de l'obra.

¹⁵ Va sorgir al segle XIX i s'utilitzava per descriure les operetes i obres més alegres i iròniques del moment.

desplaçava del baix Manhattan a la vora del centre de Nova York. El desplaçament tenia la finalitat bàsica de poder arribar fins a *Times Square*, és a dir, al centre de la gran i luxosa ciutat. Així podrien obtenir beneficis econòmics molt superiors a les dècades anteriors. Tot i així, no va arribar-hi fins al segle XX. El primer musical que va tenir gran èxit a *Broadway* va arribar a les 50 funcions i s'anomenava *The Elves*. Pocs anys després, el musical còmic *Seven sisters* va trencar totes les barreres i mitjanes de l'època amb més de 250 funcions. Van ser dos musicals trencadors i amb un èxit descomunal.

4.6. EL SEGLE XX: ELS BOJOS ANYS VINT

Quan va acabar el segle XIX i va arribar el segle XX tot va fer un gir de 360 graus, ja que els famosos anys vint van ser claus pel món de l'espectacle i el món del teatre musical. A la dècada del 1920 el cinema començava a amenaçar el teatre, ja que el cinema havia evolucionat de manera ràpida i eficaç. En un principi, el cinema era mut i no tenia punt de comparació ni d'amenaça amb el teatre musical, però a finals de la dècada dels vint, van estrenar-se pel·lícules molt musicals i sincronitzades amb les quals els crítics van arribar a plantejar-se si arribarien a substituir les obres de teatre. Els musicals dins dels bojos anys vint passaven tant pel vodevil (*vaudeville*)¹⁶ com pel *Music Hall*¹⁷. Molts dels espectacles que es representaven eren creats amb un argument mínim però amb un vestuari complex i un decorat d'allò més extravagant. Aquests espectacles necessitaven uns costos de producció d'allò més alts i això feia veure que elaborar un musical era cada vegada més car. Cal destacar que els arguments quedaven totalment a l'oblit mentre que les cançons quedaven gravades a la ment dels espectadors. Quan el teatre va seguir millorant i creixent es va descartar la possibilitat que el cinema sobrepassés l'actuació teatral. Deixant de banda la comèdia musical, trobem un

¹⁶ És un estil teatral còmic i musical. Els seus orígens els atribuïm als joglars que recorrien les diverses poblacions fent espectacles.

¹⁷ Va ser un tipus d'espectacle que va durar fins al 1960 amb gran popularitat a Anglaterra. Consisteix en una barreja entre les cançons populars, la comèdia i la dansa.

gènere completament innovador, el drama musical, que oferia als espectadors un argument totalment elaborat on la dansa i el cant quedaven en un segon pla.

4.7. EL SEGLE XX: LA GRAN DEPRESSIÓ DELS ANYS TRENTA

A la dècada teatral del 1930 l'hi va afectar fortament la gran depressió de l'època. Aquesta depressió va afectar les audiències teatrals perquè els habitants no tenien diners per gastar dins el món de l'entreteniment. A més a més, el cinema sonor oferia a la gent preus més econòmics que el dels teatres. Pocs musicals de la dècada van aconseguir superar les funcions de Broadway o Londres dels bojos anys vint. Malgrat això, va ser un dels moments claus pel desenvolupament del teatre musical.

Molts escriptors britànics escrivien musicals que ja eren considerats "passats de moda", mentre que d'altres creaven sàtires polítiques totalment innovadores. El musical de més llarga durada va ser una representació amb gran participació del públic. Aquest se situà en primer lloc a Broadway, sobrepassant tots els musicals anteriors. Tot i que va haver-hi moltíssimes dificultats econòmiques, el teatre musical va poder sobreviure-hi. Al llarg de la dècada es va anar descobrint que un musical era molt més que un gag còmic o un romanç de l'opereta.

4.8. EL SEGLE XX: L'EDAT D'OR

Passats els bojos anys vint i la gran depressió dels anys trenta, va començar una dècada amb nous èxits i propostes. A aquesta època li van posar el nom d'Edat d'Or. L'Edat d'Or va començar a principis dels anys 40, quan l'economia començava a reflotar.

Oklahoma va ser el musical que va completar l'evolució dels canvis artístics que havien anat sorgint al llarg dels anys. Era una obra que tenia un argument clau, cançons que contribuïen al fil de la història i coreografies que anaven avançant segons avançava l'obra. Aquestes coreografies tenien un sentit dins l'obra i no eren una simple excusa per fer sortir les noies a l'escenari. A més a més, ajudaven el personatge a expressar el seu punt de vista dins l'obra. *Oklahoma* va ser el primer musical que posteriorment va passar al cinema com a pel·lícula musical. Després d'*Oklahoma* els seus creadors van ser personatges claus per al desenvolupament total dels musicals. Ells van crear obres vitals i riques de manera textual que van donar esperança i coratge a altres escriptors per poder crear els seus propis musicals. Els creadors d'*Oklahoma* anomenats *Rodgers i Hammerstein* van contribuir en títols tan celebrats com *Somriures i Llàgrimes* (*The sound of Music*) o bé *El rei i jo* (*The King and I*).

Cartell original
d'*Oklahoma* (1943)

Durant l'època daurada van aparèixer a *Broadway* espectacles creats a partir de la guerra. Un gran exemple podria ser *On the town*¹⁸. El musical volia donar a l'espectador entreteniment i al mateix moment fer pensar al públic.

Podem dir que als anys 50 l'època daurada estava en el seu màxim esplendor. En aquesta etapa, tots els musicals interessants i exitosos eren adaptats a Hollywood. Això feia que es fessin molt més populars a tot el món i que duressin indefinidament als teatres. Va ser també en aquesta època quan es va demostrar que els musicals a petita escala també tenien sortida i èxit. Primerament, la gent no ho veia possible, ja que tothom creia que un musical amb orquestra petita no funcionaria. Es va pensar això fins que *Leave it to Jane*¹⁹ va tenir gran èxit més de

¹⁸ Un musical que explicava la història de tres mariners que obtenien un permís per poder-se quedar a la ciutat un dia sencer. Cada un d'ells coneixia una noia que el feia tornar boig i al cap de 24 hores l'havia d'abandonar.

¹⁹ És un musical que fa sàtira de la vida universitària i dona una visió de la rivalitat entre dos equips de futbol. Va ser un musical molt famós de l'època.

dos anys. A partir d'aquell moment, una dotzena de musicals van interpretar-se d'aquesta manera i van tenir gran popularitat. Podríem pensar que l'obra més important dels anys 50 va ser el gran i famós musical *West Side Story*²⁰ però no va ser així. El musical va trigar a fer-se reconegut i famós perquè el públic preferia un altre tipus d'espectacle i entreteniment. Tot i així, els crítics la van aclamar i els grups respectius de votants van situar-la com la segona obra musical més premiada i reconeguda. *West Side Story* va ser un musical fet l'any 1957 que intentava transportar la història de Romeu i Julieta en l'actualitat de Nova York. Va ser una obra clau perquè finalment, quan el musical va arribar a la gran pantalla, va deixar a tothom bocabadat i va tenir un èxit immens.

Com havia dit abans, Rodgers i Hammerstein, van ajudar la creació de Somriures i llàgrimes. Va ser el musical que va tancar la dècada dels 50 i la va tancar

Cartell de la pel·lícula Somriures i llàgrimes (1965)

amb l'èxit més gran de l'època. Va obtenir el premi al millor musical i va durar al teatre més de 1.400 funcions. Com bé sap tothom, l'any 1965, el musical va passar a la gran pantalla i va ser un èxit total d'aquella època i també de la nostra.

4.9. EL SEGLE XX: ELS ANYS SEIXANTA

Els anys seixanta van veure arribar molts musicals de gran èxit com *Fiddler on the Roof*²¹ o *Hello Dolly*²², tot i que també van veure arribar peces i obres més arriscades i extremes com les peces de cabaret. En aquesta dècada es van donar a conèixer noms molt reconeguts del gènere musical com Sondheim²³. Aquest va trobar la inspiració en tota mena de fons diferents com per exemple: un barber

²⁰ Musical que està basat en Teyve i les seves filles i diversos contes de *Sholem Aleichem*. La història se centra en un pare de família de cinc filles. També vol complir les tradicions i religions de la família i del poble en general.

²¹ Musical que parla de la rivalitat entre dues bandes: els *Jets* i els *Sharks*. Dues bandes totalment oposades, dues bandes de classes totalment diferents i dues bandes que feien referència a les dues famílies de "Romeu i Julieta": els Montesco i els Capuleto.

²² Musical basat en l'obra Thornton Wilder. Ens explica la història de la vídua Dolly Gallagher Levi.

²³ 23 Nascut l'any 1930. És un compositor i lletrista estatunidenc, especialitzat en el gènere del teatre.

assassí de Londres per crear *Sweeney Todd*²⁴ o contes de fades per crear *Into the Woods*²⁵. També va crear l'espectacle presentat a l'inrevés igual que altres tècniques musicals i teatrals.

Herman²⁶ també va tenir un paper molt important dins el teatre musical de *Broadway*. Fins i tot les seves obres de menys èxit eren reconegudes i amb partitures excel·lents. Les cançons dels musicals de Herman han esdevingut cançons conegudes i populars com per exemple *Put on Your Sunday Clothes*, *It Only Takes a Moment* o *I Will Be Here Tomorrow* entre d'altres. En aquesta dècada va començar a sonar la música rock. Aquesta també va utilitzar-se per diversos musicals com per exemple *Hair*²⁷. A partir d'aquesta època, molts escriptors creaven obres per normalitzar la diferència de classes socials i l'harmonia racial. Com he dit abans, *West Side Story* va ser una obra clau també pel seu rerefons social. El musical volia donar un missatge molt important a la gent: tolerància racial i de classes.

A finals dels 60, els musicals ja es consideraven racialment integrats perquè els seus membres podien ser tan blancs o negres i el repartiment dels papers era totalment equitatiu. No només es va voler explorar i explorar la lluita de classes i l'antisemitisme, sinó també la normalització de l'homosexualitat. A partir dels anys 20 el món va començar lleugerament a canviar i va ser un punt clau pel món actual de cara teatral i de cara social.

²⁴ Musical basat en una història real i també en una obra teatral de Christopher Bond. Explica la història d'un barber que va cometre ple d'assassinats.

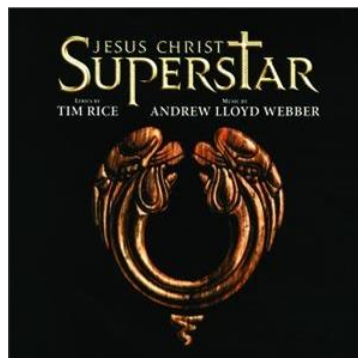
²⁵ Musical basat en les històries dels germans Grimm. Ens explica les parts més fosques dels desitjos dels personatges que hi apareixen com per exemple la caputxeta vermella o la ventafocs entre d'altres.

²⁶ Nascut l'any 1931. És un compositor i lletrista, conegut pel seu treball de teatre musical a Broadway.

²⁷ Musical basat en la cultura hippie de l'any 1960, que inclou les característiques de la cultura com per exemple la pau, l'amor i la llibertat.

4.10. EL SEGLE XX: ELS ANYS SETANTA

La dècada dels setanta va donar molta importància al musical rock. A la dècada dels seixanta va estrenar-se al teatre un musical anomenat *Hair*. Aquest musical va ser un èxit total i va donar al públic un gènere innovador. A la dècada dels setanta, seguint el fil dels anys anteriors, van estrenar-se grans musicals rock com per exemple *Jesus Christ Superstar*²⁸ o *Godspell*²⁹. Molts d'aquests musicals rock no tenien

Cartell de Jesucrist
Superstar (1996)

diàlegs i utilitzaven temes dramàtics i emotius. Per altra banda, el principi dels anys setanta va ser un moment innovador i de grans influències culturals. A poc a poc s'anaren incorporant gèneres i estils nous.

Clarament, el públic de Broadway volia donar el seu màxim ajut a les noves i diverses formes de musicals. Els temes que es tractaven a les noves obres eren temes actuals i profunds com, per exemple, el nazisme a Alemanya a l'obra *Cabaret* o la prohibició i els assassinats al musical *Chicago*. Al final de la dècada i a principis dels vuitanta van començar a presentar-se els grans musicals foscos basats en històries d'allò més dramàtiques i també històries ben dures. Grans exemples d'aquests musicals foscos serien *Els Miserables*³⁰ i *El Fantasma de l'Òpera*³¹.

Fotograma *Chicago* (1975)

²⁸ És una òpera Rock que va convertir-se en un musical. Explica l'última setmana de la vida de Jesus segons l'evangeli de Sant Joan. Va estrenar-se el 1971 a *Broadway*.

²⁹ És un musical que explica diverses paràboles, extretes de l'evangeli de Sant Mateu. Va estrenar-se l'any 1971 a *Broadway*.

³⁰ Musical basat en una novel·la de Victor Hugo que tracta de la vida d'un exconvicte anomenat Jean Valjean.

³¹ Musical basat en una novel·la de Gaston Leroux que tracta de l'obsessió del Fantasma Erik cap a la soprano Christine Daaé.

4.11. EL SEGLE XX: ELS ANYS VUITANTA

Els anys vuitanta van arrencar amb el gran i famós musical *Fama*. El musical segueix sent exitós avui en dia i vol narrar la vida i els esforços de diversos estudiants de l'escola d'arts de Nova York per arribar a aconseguir els seus objectius i l'èxit artístic que desitgen. A més a més, el rerefons de l'obra és el següent: la lluita personal i les grans dificultats econòmiques de molts dels estudiants. Aquest musical pretenia donar una visió realista de la vida artística i les problemàtiques socials.

Als Estats Units també van arribar els musicals-pop i els mega musicals europeus. Es caracteritzaven per la música pop i les escenografies amb efectes molt notables. Un exemple d'un gran efecte musical va arribar amb l'estrena de l'obra *Miss Saigon*³² quan al principi de l'espectacle un helicòpter aterrava a l'escenari. Els autors més importants dels mega musicals eren els francesos que havien creat el gran i internacional musical *Les Misérables*, que va tenir la duració teatral més llarga de tota la història. A partir d'aquesta època van presentar-se diversos musicals que han durat llargues dècades a Nova York i Londres com per exemple *El fantasma de l'Òpera*.

Deixem enrere els anys vuitanta i arrenquem la dècada dels noranta amb noves empreses de producció de musicals.

L'empresa més important va ser *The Walt Disney Company*³³ que va començar a

The WALT DISNEY Company

Cartell de la companyia Walt Disney

adaptar les seves pel·lícules d'animació als escenaris dels teatres. Grans i famosos exemples clau són *La Bella i la Bèstia*³⁴, *El Rei Lleó*³⁵ i moltes altres pel·lícules d'animació.

³² Musical basat en l'òpera de Madama Butterfly que explica el romanç entre una dona asiàtica i el seu amant estatunidenc.

³³ Companyia creada l'any 1923 pels germans Disney. És una de les companyies cinematogràfiques més importants del món.

³⁴ Musical basat en el conte popular de Jean Cocteau que explica l'història d'amor entre una noia anomenada Bella i un príncep convertit en bèstia.

³⁵ És un musical basat en la pel·lícula de Disney de l'any 1994. Ens explica la història de Simba i la seva família i amics.

4.12. EL SEGLE XX: ELS ANYS NORANTA

Durant la dècada dels noranta els arguments de les obres, igual que l'estil de música, va variar brutalment. Moltes d'aquestes obres eren fetes a petita escala i produïdes amb menys pressupost. A més a més, el cost de les entrades de *Broadway* va anar augmentant notablement. També s'anava advertint del risc d'aquests musicals, ja que com més s'incrementés el cost de l'entrada més reduït seria el públic dins l'espectacle. A finals de la dècada va presentar-se l'obra *Rent*³⁶ per així augmentar la popularitat dels musicals entre els joves. La música del musical era influenciable per als joves i el repartiment de l'espectacle també era jove i innovador. *Rent* va ser un èxit en majúscula, ja que va convertir-se en un impacte cultural. Amb això vull dir, que molts grups de fans assistien dues hores abans de la funció per aconseguir entrades molt més barates just davant de l'escenari. A més a més, *Rent* va tenir tant d'èxit, que les seves cançons s'han utilitzat en sèries i pel·lícules posteriors. El 2012, després de 12 anys, va finalitzar l'estada teatral de *Rent* a *Broadway*. S'ha col·locat en el vuitè musical de més llarga duració dins la història de *Broadway*.

4.13. EL SEGLE XXI: LA DÈCADA DEL 2000

El principi de segle va començar amb grans inversions fetes per diversos productors. Durant la dècada del 2000 es van fer revivals³⁷ de *West side story* o *Grease*³⁸. També van fer-se produccions musicals que van ser portades al cinema. *Broadway* va convertir-se en un lloc de creativitat pura. Diversos musicals portats novament al teatre van tornar al seu format original, però amb certs canvis de duració.

³⁶ Musical Rock basat en l'òpera La Bohème que ens explica la història d'un grup de joves pobres que intenten sobreviure a partir de la música.

³⁷ Moviment artístic i sociològic que revaloritza les modes o els estils del passat

³⁸ Musical que ens explica la història d'amor entre Danny Zukko i Sandy Dumbrowskii. També ens narra la història d'amistat entre les bandes de les Pink Ladies i dels T-Birds

5. ELS LLOCS MÉS IMPORTANTS ON ES REPRESENTA EL TEATRE MUSICAL

Els dos llocs més importants, internacionals i coneguts on representar teatre musical són *West End* a Londres i *Broadway* a Nova York.

5.1. WEST END (LONDRES)

El barri de West End està situat a la part oest de la gran i magnífica ciutat de Londres. És el lloc de residència de les persones més riques i importants de la ciutat, ja que el proper barri de Westminster porta parlamentaris i polítics a aquesta àrea urbana. Aquesta organització urbana va ser creada fa segles, ja que West End estava al voltant de palaus, casalots i botigues luxoses.

Com he dit abans, és una zona bastant cèntrica on se situen la majoria dels teatres. Per altra banda, dins el West End hi ha una zona dedicada pràcticament als teatres anomenada *Shaftebury Avenue*.

Si parlem específicament dels teatres, és molt important explicar a fons la història del tema que tractarem, ja que és fonamental per l'explicació posterior.

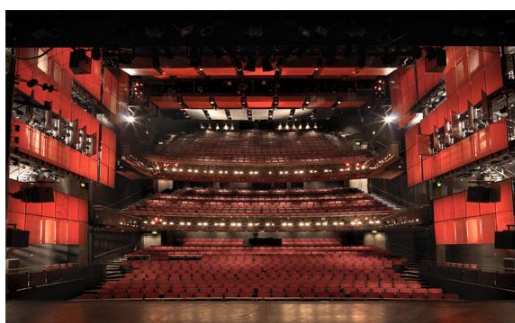
El primer teatre que va construir-se a West End va ser inaugurat l'any 1663. Aquest teatre va ser ideat pel dramaturg anglès Tomas Killigrew, però no va durar gaire temps, perquè nou anys després de la seva construcció va ser destruït a causa del gran incendi del 1672. Després de l'incendi, Christopher Wren va reemplaçar l'antic teatre per un nou edifici i li va posar el nom de *Theatre Royal Drury Lane* encara en funcionament avui en dia.

Façana frontal del teatre *Drury Lane* de Londres

Aquest teatre va construir-se durant el regnat de Carles II³⁹, és a dir, en plena restauració monàrquica. El teatre era una estructura de fusta que feia 34 metres de llargada i 18 metres d'amplada. A més a més, dins el teatre hi cabien unes 700 persones aproximadament. És clarament el teatre més antic de West End.

Per altra banda, van crear-se i obrir-se nous teatres importants, també en funcionament actualment. El nom d'un d'ells és *Sadler's Wells Theatre* que va obrir les seves portes l'any 1765. Aquest teatre va patir cinc canvis fins a arribar al teatre actual. En el seu tercer canvi va haver-hi una clausura sobre el teatre perquè tenia

Interior del *Sadler's Wells Theatre* de Londres

grans defectes a l'estructura. Per altra banda, aquest mateix teatre es va reconstruir l'any 1931. Actualment, el teatre té dues sales, un auditori principal, un estudi i moltíssimes sales d'assaig.

5.2. BROADWAY (NOVA YORK)

Broadway és una avinguda situada a Nova York on es poden arribar a concentrar uns quaranta teatres al voltant de *Times Square*. Segons el diccionari de teatre de Genoveva Dieterich: "Broadway s'ha convertit en un sinònim de teatre comercial, caracteritzat per costosos muntatges, actors-estrella, perfecció escènica i llarg temps vigent a la cartellera". Per altra banda, la majoria de teatres de Manhattan⁴⁰ representen obres musicals i òperes. Com hem dit abans, *Broadway* i West End són els dos llocs considerats de major nivell teatral i comercial del món. Els quaranta teatres o estudis d'arts escèniques de *Broadway* són totalment brillants i de categoria, però hi ha un centre d'estudis que es destaca per sobre de tots, ja que ha sobrepassat tots límits anomenat *El Lincoln center for the performing arts*.

³⁹ Va regnar a Anglaterra, Escòcia i Irlanda de l'any 1630 fins el 1685.

⁴⁰ És una illa dins del riu Hudson que constitueix un dels cinc districtes que formen Nova York.

Aquest centre d'arts escèniques inclou més de seixanta-un mil metres quadrats. És un dels centres d'arts escèniques més importants i destacats del món. Aquest serveix com a seu de moltes altres organitzacions, institucions

Façana principal del *Lincoln Center* de Nova York

o grups artístics. Va ser creat i construït per sis arquitectes diferents. El *Lincoln Center* es va construir a la dècada del seixanta i consta de set sales amb gran nombre d'espectadors per poder veure els espectacles que a la llarga es representin allà.

Si parlem directament de teatres, n'anomenarem un dels més especials i famosos de Broadway designat *Broadway Theatre*. El teatre va ser fundat i inaugurat com a sala escènica l'any 1911, però com a sala de musicals l'any 1924. Aquest és un dels teatres amb major capacitat de persones i amb major renom. A més a més, s'hi han representat gran musicals com *My fair lady*⁴¹, *Evita*⁴², *Cats*⁴³ i fins i tot s'han

Façana principal de l'*Imperial Theatre* de Nova York

exhaurit milions d'entrades en musicals com: *Els Miserables* o *Cabaret*⁴⁴. Una dada important d'aquest teatre és la vigència del musical *el fantasma de l'òpera* que fa gairebé trenta anys que es representa sense pausa. Aquest teatre també és anomenat Imperial Theatre i el podem de *Broadway*.

⁴¹ És un musical basat en una obra de George Bernard Shaw que ens explica la història d'ua florista que comença a prendre classes amb un professor per aprendre modals de dama.

⁴² És un musical basat en la vida d'Eva Perón, en la seva carrera artística, en la pujada al poder, en les seves accions solidàries i sobretot en el seu esperit feminista.

⁴³ És un musical basat en una obra de T.S. Eliot que ens explica la vida d'una tribu de gats anomenada *Jellicles* i de la decisió final sobre qui ascendirà fins al cel.

⁴⁴ És un musical basat en una novel·la de Christopher Isherwood que ens explica diverses relacions amoroses i les engloba amb el nazisme a Alemanya.

5.3. MADRID

Els teatres de Madrid estan situats gairebé tots a la *Gran Via*⁴⁵ i les seves obres són majoritàriament musicals. El teatre que he triat és *El Teatro Lope de Vega* que va ser inaugurat el 16 d'abril de l'any 1949. Com bé diu el seu nom, va ser creat en honor a *Lope de Vega*⁴⁶. En els seus primers anys era un escenari referent de la cobla de l'època amb artistes tan reconegudes com *Juanita Reina*⁴⁷ i *Concha Piquer*⁴⁸.

L'any 1997, 48 anys després de ser inaugurat, va estrenar-se *El hombre de la mancha* que va fer que el Lope de Vega s'especialitzés bàsicament en el gènere musical. En fer aquest musical, va haver de modificar-se i reformar-se el teatre per adaptar-lo totalment a aquesta classe d'espectacles. Actualment, la Gran Via és considerada el *Broadway* espanyol. Per altra banda, el teatre ha presentat gran musicals com *la Bella i la Bèstia*, *Mamma Mia*⁴⁹ o *Els Miserables* sempre produïts per *Stage Entertainment*.

Teatre Lope de Vega a Madrid (1997)

Fotograma del *Rey León* a Madrid

El 2011, per poder complir tots els requisits d'una de les obres que s'havia d'estrenar, *El Lope de Vega* va patir una gran reforma. En aquesta remodelació es va renovar bàsicament l'espai: decoracions, llums i butaques del teatre entre altres. Tot i així, en aquesta reforma es va respectar la gran

⁴⁵ És un dels carrers principals de Madrid, ja que hi trobem tot el que estigui relacionat amb oci, comerç i turisme.

⁴⁶ Poeta i dramaturg espanyol del Segle d'Or espanyol. És considerat un dels autors més importants internacionalment. Se li atribueixen més de 3000 obres, Sonets, novel·las i poemes entre d'altres. Creador d'obres tan importants com *el perro del hortelano* o *el Peribáñez y el comendador de Ocaña* entre d'altres.

⁴⁷ Cantant i actriu andalusa coneguda nacionalment com la Reina de la Copla.

⁴⁸ Cantant i actriu valenciana coneguda per la seva gran funció dins la copla espanyola.

⁴⁹ Musical basat en les cançons d'Abba que explica la història de la Sophie, que vol conèixer el seu pare just abans de casar-se sense dir-li res a la seva mare Donna.

història del teatre. L'obra que s'havia d'estrenar era *El Rey León*, un musical que encara és vigent. Aquesta obra va suposar l'èxit més gran musical representat a Espanya.

Hi ha molts altres teatres a Madrid que treballen amb el gènere musical com el *Teatro Alcázar*, el *Teatro de la Zarzuela* o el *Teatro Reina Victoria*.

5.4. BARCELONA

Barcelona té diversos teatres repartits per la ciutat, però els acostumem a trobar a prop del Barri Gòtic o a les Rambles i també a l'avinguda del Paral·lel. El teatre que hem triat és el Teatre Victòria. Aquest teatre va ser obert l'any 1905 i els seus creadors van ser els germans Soriano.

Originalment era conegut amb el nom de Suri o Pavelló Soriano un lloc on s'interpretaven diverses varietats diferents de teatre. L'any 1916, els Soriano van vendre el teatre i el nou propietari va posar-li el nom de Teatre

Façana principal del Teatre Victòria de Barcelona

Victòria. Un cop reformat pel nou propietari, el teatre va tornar a obrir les seves portes donant com a espectacle *l'Auca del senyor Esteve*⁵⁰. És un espai on s'han interpretat espectacles ben diferents amb actors i actrius reconeguts. A més a més, també hi han actuat grups còmics i cantants d'èxit.

Fotograma del musical Mar i cel de Dagoll Dagom a Barcelona

Des de l'any 1986 està organitzat per Tres per 3, és a dir: Dagoll Dagom, Tricicle i Anexa. Els tres socis tenen una llarga història i trajectòria dins el món del teatre i han fet treballs de gran èxit. El Teatre Victòria ha representat grans i

⁵⁰ Obra de teatre basada en una novel·la de Santiago Rusiñol que en mostra les costums de la societat de l'època.

importantes obres com: *Grease*, *Spamalot*⁵¹ o *Mar i cel*⁵². El musical *Mar i Cel* va ser i segueix sent un musical molt famós i important produït per Dagoll Dagom. L'obra va ser portada per primera vegada al teatre l'any 1987, per segon cop l'any 2004 i per últim cop l'any 2014. L'obra té un argument molt ric i s'ambienta en un moment força complicat i desestructurat. Per altra banda, Barcelona té altres grans teatres d'arts escèniques, de teatre pur i també d'òpera com el recinte del Liceu.

⁵¹ És un musical basat en la pel·lícula *Monty Python and the Holy Grail* que fa paròdia de les llegendes artúriques.

⁵² Musical basat en l'obra d'Àngel Guimerà que tracta de la trágica història d'amor entre Saïd, un corsari mestís i Blanca, la filla del virrei de València.

6. MUSICALS CATALANS

A Catalunya trobem nombrosos espectacles tant de creació pròpia com espectacles adaptats i traduïts a la llengua catalana. Catalunya té una llarga trajectòria musical, tot i que ha estat dura i amargant. Dins la indústria musical catalana hi ha diverses companyies dedicades exclusivament a aquest gènere teatral com per exemple Dagoll Dagom⁵³ o El Musical més petit⁵⁴.

El teatre musical ha anat guanyant punts i pujant en popularitat en gran part gràcies a la productora teatral Dagoll Dagom. Dagoll Dagom, la productora Focus i el musical més petit han aportat el seu petit i a la vegada gran granet de sorra perquè el teatre musical sigui el que és ara mateix a Catalunya. No es pot passar per alt el gran èxit de *Memory*⁵⁵ estrenat l'any 1991 sota la direcció de Ricard

Fotograma de *la flor de la nit* de Dagoll Dagom

Reguant i Jordi Doncos ni tampoc una de les creacions més importants de Dagoll Dagom *la flor de la Nit*. Aquest musical constava d'un triangle amorós dels seus protagonistes amb una partitura i guió escènic exquisits. Aquesta obra musical va quedar registrada com el musical de culte

català. Per altra banda, *El musical més petit* el van fer Manu Guix i Daniel Anglès. Aquest va acostar les grans produccions a petit format. Tot i així, el teatre musical ja gaudia d'una vida envejable molts anys abans. Val a dir que tothom coneix una versió del tema *Rosó*⁵⁶ posat dins un sàinet líric anomenat *Pel teu amor*. Aquest va

⁵³ Companyia de teatre fundada per Joan Ollé. L'any 1974 va estrenar el seu primer treball a partir de poemes de Rafael Alberti.

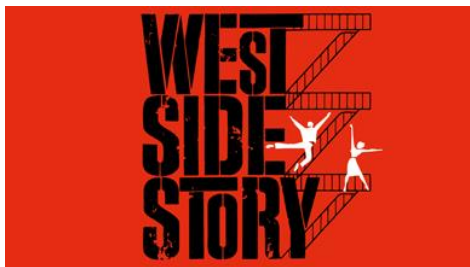
⁵⁴ És una companyia creada poc després de l'estrena d'un espectacle de petit format que va ser reveladora i clau dins la cartellera d'un dels teatres de Barcelona.

⁵⁵ Obra que introdueix a l'espectador dins un recorregut pels millors musicals del món. Ricard Reguant i Jordi Doncos van dirigir aquest espectacle juntament amb l'ajuda de Coco Comin.

⁵⁶ És una cançó catalana composta l'any 1922 per Josep Ribas i Gabriel, sobre la lletra de Miquel Poal-Aregall. Primerament estava únicament adaptada al teatre musical però més endavant va independitzar-se com a cançó de molt artistes.

ser portat a Barcelona, concretament al teatre Tívoli l'any 1922. És molt important recalcar que en aquella època els musicals estaven buscant el seu lloc al món i que Catalunya té una història musical de més de cent anys.

El teatre musical català ha anat avançant a mesura que han passat els anys i aquest mateix ha adaptat musicals ben famosos a la nostra llengua. Concretament,

Cartell del musical *West Side Story* (1957)

l'any 1963, Salvador Escamilla que era actor, presentador i cantant va traduir cinc temes del musical internacional *West Side Story* al català. A aquesta traducció la seguirien moltes més adaptacions de musicals ben famosos com *My*

fair Lady o *Mary Poppins*⁵⁷. L'any 1972 va marcar un abans i un després dins el món dels musicals, ja que la cantant i actriu Núria Feliu va interpretar el primer *Sondheim*⁵⁸ català de la història. És molt important destacar que fins al moment no s'han adaptat al català tants musicals americans com en aquell moment. En aquella mateixa època, va crear-se un dels musicals catalans més representats fins al dia d'avui *El retaule del violinista*⁵⁹. Aquesta obra va rebre el premi Maria de Sagarra l'any 1968.

Si tirem uns quants anys enrere, concretament un segle i ens situem al Paral·lel barceloní, hi trobem una gran efervescència teatral i també musical. El Paral·lel era un carrer que ho tenia tot, des d'espectacles de circ, òperes, sarsueles fins a revistes i cinemes. Fins i tot hi havia acadèmies de formació per a cantants i actrius que eren portades per persones importants del món artístic. Al paral·lel hi

⁵⁷ Musical basat en els llibres de *P.L Travers* i en la pel·lícula de *Disney* del 1994 que explica la història de *Mary Poppins*, una mainadera que arriba a casa dels Banks.

⁵⁸ Abreviació dedicada al compositor *Stephen Sondheim*. Cal recalcar una de les frases més importants que va dir: "Quan es fa a l'òpera house és òpera i quan es fa a *Broadway* és teatre musical. És el mateix". Va dir aquesta frase l'any 2000, en una entrevista que li va fer el *New York Times*.

⁵⁹ Musical que ens parla sobre una ciutat que demana ajuda a un mestre de la vil·la perquè totes les cases estan infectades de rates. És un musical inspirat en *el flautista de Hamelin*.

podíem trobar dos teatres colossals com el teatre Onofri⁶⁰ que tenia capacitat per a 3000 persones i el teatre-circ Olympia⁶¹, que n'abarcava unes 6000. El Paral·lel era el lloc on ben entrada la Guerra Civil els ciutadans podien oblidar la crua i trista realitat. L'època de la guerra va ser ben dura perquè hi havia una gran repressió de les obres en català i les seves repressions eren constantment tallades pels bombardejos.

Les primeres figures del panorama musical de principis del segle XX van ser decisives pel seu desenvolupament posterior. Mentre a una banda del món es creaven grans associacions musicals, a l'altra s'intentava lluitar per conservar les obres mestres del teatre musical català. També és important recordar les partitures i textos de Wagner adaptades al català.

Justament l'any 1969 entrava a la indústria La Trinca que sabia ben bé el que agradava als espectadors, per això mateix va fer una perfecta barreja entre disciplines escèniques i artistes teatrals. La Trinca va ser i segueix sent un gran èxit dins el món teatral. Aquests van saber envoltar-se de gran còmics que van ajudar-los a dur a terme la seva funció artística, com per exemple Rosa Maria Sardà⁶² o Enric

Caràtula de l'àlbum Ca Barret de la Trinca

Pous⁶³. Dins el gran bloc que anomenem col·loquialment "musical", també trobem òperes i sarsueles del món català ben conegudes o adaptades. Entre elles, podríem trobar *La flauta màgica*, *la Bella Helena* o *la Granja animal*.

⁶⁰ Fundat el 1903 pels germans d'origen italià Onofri i actualment anomenat Teatre Condal.

⁶¹ Va ser un local d'espectacles situat a la Ronda de Sant Pau. Aquest va estar en funcionament de l'any 1924 al 1946. És molt important no confondre aquest teatre amb el teatre Olímpia del paral·lel per la seva semblança de nom.

⁶² Actriu de teatre, cinema i televisió que va néixer l'any 1941 i actualment té 75 anys. Va casar-se amb un dels integrants de la Trinca i per això feia grans col·laboracions amb ells.

⁶³ Va ser un actor de teatre, cinema i televisió que va néixer l'any 1942 i va morir l'any 2000 a causa d'un càncer.

En aquell moment va sorgir la companyia Dagoll Dagom, que ha anat creixent i millorant a mesura que els anys han anat avançant. També, han acabat adaptant-se al gènere musical i s'han decantat totalment per ell.

El gènere del teatre musical va anar evolucionant fins al punt de crear adaptacions lliures de grans obres i dur a terme obres de creació pròpies.

Durant els anys noranta va haver-hi moltes adaptacions de musicals fets a *Broadway* o a *West End* gràcies a la producció de *Focus*. Per altra banda, paral·lels a aquestes adaptacions, van adaptar-se alguns dels muntatges més importants del teatre musical. Tot i que a l'època del noranta hi havia unes companyies i productores principals dins aquest món, a mesura que va anar avançant el temps se'n van anar creant d'altres.

Tot i que els musicals catalans tenen grans aspectes positius, també podem veure que en tenen forces de negatius. Un dels aspectes negatius són les grans mancances de títols que trobem. Malauradament, encara hi ha milers d'espectacles que únicament arriben a casa nostra en castellà. Un altre aspecte negatiu és el poc material pedagògic que trobem escrit en català a l'hora de cercar informació del gènere musical. Però la història de les mancances no acaba aquí, ja que ben entrat el segle XXI, segueixen havent-hi musicals del teatre universal que no estan adaptades a la nostra llengua. A més a més, molts autors de teatre català segueixen sent incompresos, és a dir no reconeguts pel món. Queda un llarg i profitós camí per recórrer i per descobrir encara.

LLISTAT DELS MUSICALS MÉS FAMOSOS I RECONEGUTS FETS A CATALUNYA

- 1922-*Pel teu amor*. Música: Josep Ribas i lletra: Miquel Poal-Aregall.
- 1970-1996-*El retaule del flautista* de Jordi Teixidó.
- 1970-*Trincar i riure de la trinca*. Director: Salvador Mel·lo.
- 1976-*La granja d'animal* de Joan Vives Santfeliu i Luis M. Ros
- 1981-2010-*La nit de sant Joan* de Dagoll Dagom. Música: Jaume Sisa i direcció: Joan Lluís Bozzo.

- 1986-2005-*El Mikado* amb versió de Dagoll Dagom de W.S. Gilbert i A. Sullivan. Direcció teatral: Joan Lluís Bozzo i Direcció musical: Joan Vives Sanfeliu.
- 1988-2004-2014-*Mar i cel* de Dagoll Dagom. Text de Xavier Bru de Sala, basat en l'obra d'Àngel Guimerà. Música: Albert Guinovart, direcció teatral: Joan Lluís Bozzo i direcció musical: Xavier Casademunt.
- 1991-*Memory*. Direcció: Ricard Reguant i direcció musical: Jordi Doncos.
- 1992-2014-*Flor de Nit* de Dagoll Dagom. Música: Albert Guinovart, direcció: Joan Lluís Bozzo i direcció musical: Josep Maria Duran.
- 1994-2013-*Germans de Sang* de Willy Russell. Direcció: Ricard Reguant i direcció musical: Jordi Doncos.
- 1998-*El somni de Mozart* del musical més petit. Direcció: Daniel Anglès. Direcció musical: Manu Guix.
- 2000-*Cacao* de Dagoll Dagom. Direcció: Joan Lluís Bozzo. Música: Santiago Auserón.
- 2010-*Geronimo Stilton, El musical del Regne de la fantasia*. Música: Manu Guix i lletra: Enric Lloret.
- 2011-*Cop de Rock* de Dagoll Dagom. Direcció: Joan Lluís Bozzo i direcció musical: Xasqui Ten i Toni Ten.
- 2012-*La família Irreal* de Dagoll Dagom. Direcció: Joan Lluís Bozzo i Joan Rufas i direcció musical Xasqui Ten i Toni Ten.
- 2014-*El Petit Príncep*. Música: Manu Guix i direcció: Àngel Llàcer.
- 2016-*Sugar (Ningú és perfecte)*. Direcció: Pau Doz i direcció musical: Bernat Hernández.
- 2016-*Rent* de Jonathan Larson. Direcció: Daniel Anglès i direcció musical: Miquel Tejada.

Com podem veure hi ha sis musicals que s'han anat repetint unes dues o tres vegades a mesura que ha anat avançant el temps. Per altra banda, observem grans adaptacions de musicals internacionals igual que

Imatge de les tres persones que actualment dirigeixen la companyia Dagoll Dagom

creacions pròpies. A més a més, una de les companyies més reconegudes i importants que arriba fins als nostres dies és Dagoll Dagom. Com podem observar en aquesta llista hi ha moltes obres reconegudes mundialment fetes o versionades per aquesta companyia.

A més a més, és important destacar la important trajectòria de la companyia El musical més petit formada principalment per Daniel Anglès i Manu Guix. Per finalitzar aquesta contextualització, seria important anomenar que, a part d'aquestes vint obres, se n'han creat i representat moltes més als escenaris catalans. Per tancar el punt és fonamental recordar que encara que el món musical català tinguin moltes mancances també té una gran història i carrera teatral darrere.

Com he dit abans, el món del teatre musical a Catalunya continua tenint força mancances. Per aquest motiu, jo personalment donaria algunes solucions perquè això no fos així. Primerament podríem parlar de la promoció. Jo faria més publicitat sobre el tema, ja que les pel·lícules sempre estan molt més reconegudes que no pas les obres teatrals. S'ha de dir que algunes d'aquestes obres fan anuncis que són mostrats a la televisió, però el que jo realment faria seria un petit tràiler de l'obra, com si es tractés d'una pel·lícula, per convidar a l'espectador a venir. A més a més, penso que a Londres i als Estats Units el gènere musical està molt més reconegut que a Espanya i concretament, a Catalunya. Crec que el govern, hauria de donar més ajudes al teatre perquè pogués desenvolupar les seves obres tranquil·lament. La darrera solució que donaria va relacionada amb l'anterior, ja que si el govern donés més ajudes a aquest gènere, les entrades podrien baixar de preu i molta més gent aniria al teatre.

Per finalitzar el punt, seria important mirar la cartellera actual i veure que trobem a hores d'ara als teatres de Barcelona. A continuació, hem fet un petit llistat per observar quins musicals es fan i on es duen a terme.

Teatre Coliseum- La Cubana: Gente de Bien
Teatre Tívoli- Priscilla "Reina del desierto"
Sala Barts- El petit príncep
Teatre Victòria- Scaramouche
Teatre Eixample- Sugar (Ningú és Perfecte)
Teatre Tívoli- Dirty Dancing
Teatre Apolo- Moustache, the Rhythm musical
Teatre Gaudí- El despertar de la primavera
Teatre Condal- Geronimo Stilton: Gran retorn a Fantasia
Teatre Almeria- Flor de nit, el cabaret
Teatre Condal- Homes!
Teatre Eixample- Generació de merda
Teatre Romea- Alícia al País de les Meravelles.

7. THE WALT DISNEY COMPANY

The *Walt Disney Company* és una de les productores que ha creat i ha finançat més musicals al llarg de la història del teatre musical. És important anomenar els germans Disney, ja que gràcies a ells, coneixem grans musicals d'èxit com *The Lion King* o *La Bella i la bèstia*. Des de l'inici dels llargmetratges amb so, els germans Disney han apostat pel cinema musical i han regalat als espectadors grans musicals tant a la gran pantalla com als teatres.

Walt Disney va néixer l'any 1901 a Chicago i va arribar a Califòrnia l'estiu de l'any 1923. Quan havia estat vivint a Kansas havia fet un dibuix d'una nena real en un món de dibuixos animats anomenat Alícia en el país de les Meravelles. Aquest va decidir utilitzar els dibuixos, per vendre una sèrie feta a partir de les comèdies d'Alícia a un distribuïdor extern. Poc temps després d'arribar a Califòrnia un distribuïdor de Nova York anomenat J. Winkler va firmar un contracte amb Walt Disney per distribuir la seva sèrie "pilot". El dia que es va firmar aquest contracte també va ser el començament de la companyia *Disney*. Primerament era conegut com l'estudi de dibuixos animats dels germans Disney, però poc temps després van modificar el nom per poder anomenar-se l'estudi *Walt Disney*. Les comèdies d'Alícia van fer-se durant un seguit de quatre anys, però l'any 1927 la companyia va entrar dins el món dels dibuixos animats per complet. Per destacar en

Fotograma d'Oswalt, el conill afortunat

aquest món va crear un personatge anomenat Oswald, el conill afortunat, amb el qual va crear 26 projectes diferents. Quan *Disney* va tractar d'aconseguir més diners del seu distribuïdor, va tornar a rellegir-se el seu contracte i va veure que no li pertanyien els drets d'Oswalt. A partir d'aquell moment va aprendre a rellegir-se els contractes abans de firmar-los i també, a no confiar els seus personatges més personals a totals desconeguts. Això, el va fer madurar dins el món artístic.

Primerament l'estudi dels germans Disney⁶⁴ estava darrere d'una petita oficina que no els pertanyia, però, quan van tenir suficients diners, van llogar una botiga sencera per adaptar-hi el seu estudi. Aquest segon estudi va servir durant uns quants anys, però, a mesura que la companyia anava creixent, Disney va haver de buscar un lloc més gran on poder instal·lar-se. Per això, aquest va comprar una propietat a Hollywood i va construir un estudi on poc temps després va fer traslladar tots els seus treballadors. Va ser en aquest nou estudi on va crear el personatge posterior a Oswald, Mickey Mouse.

Imatge de Mickey Mouse (1930)

Primerament, va guanyar molta fama entre els ciutadans, però no va arribar al cinema per la mudesa de les seves pel·lícules en un moment d'innovació sonora. Tot i així, Walt va continuar treballant i va crear un terç de dibuixos animats de Mickey Mouse sonor. En presentar el personatge, els crítics només van poder fer bons comentaris sobre ell, i a partir d'aquell moment, va néixer un nou personatge que ha perdurat i fins al dia d'avui.

Les simfonies inicials dels curts o llargmetratges van esdevenir essencials i significatives per a la companyia. A més a més, *Flors i Arbres*⁶⁵ (*Flowers and trees*) que va ser el primer dibuix animat en color, va guanyar l'any 1932 el premi a la millor historieta. A partir d'aquell premi, Disney va seguir sumant Oscars any rere any.

⁶⁴ Eren Walt i Roy Disney. Walt va assolir la fama de manera molt positiva però Roy a causa de la seva timidesa va mantenir-se força lluny de la publicitat i els medis.

⁶⁵ Curtmetratge produït per Walt Disney l'any 1932. La història explica com un arbre dolent pren foc als altres arbres, al veure que demostren el seu amor.

L'any 1934, Walt Disney va informar els seus ajudants que crearien una pel·lícula d'animació i musical anomenada *Blancaneus i els set nans*⁶⁶ (*Snow White and The Seven Dwarfs*). En saber la idea van crear-se dos grups: els escèptics i els entusiastes. Els escèptics van acabar unint-se als entusiastes en veure la dedicació i la il·lusió de Disney. Aquest projecte va durar tres anys i, quan es va estrenar, va convertir-se en la pel·lícula més

Fotograma de *Blancaneus i els set nans* (1937)

taquillera de tots els temps. En aquell precís instant Walt visionava el futur i els guanys dels llargmetratges posteriors. A la dècada del 1940 van crear-se tres pel·lícules de costos molt alts anomenades *Fantasia*⁶⁷, *Pinotxo*⁶⁸ (*Pinocchio*) i *Bambi*⁶⁹. En veure que els costos d'aquestes pel·lícules eren tan elevats, va crear-ne una altra amb molt pocs recursos, però que es va fer realment famosa anomenada *Dumbo*⁷⁰.

Durant la guerra, la companyia va dedicar-se a fer propaganda militar i quan aquesta va acabar va ser difícil que tornessin a la seva posició inicial. El 1950 va ser un any de grans èxits cinematogràfics: *La Ventafocs*⁷¹ (*Cinderella*) i *L'illa del Tresor*⁷² (*Treasure Island*). Ben entrat l'any 1964 Walt Disney va aplicar tots els coneixements assolits durant la seva carrera per dur a terme el llargmetratge *Mary Poppins*. Walt

⁶⁶ Llargmetratge d'animació creat l'any 1934 i estrenat l'any 1934 pels estudis *Disney*. Ens explica la història de *Blancaneus*, una noia jove de gran bellesa, que ha de d'escapar de la seva madrastra. És enverinada per aquesta, i no despertarà fins que algú li faci un petó d'amor sincer.

⁶⁷ Pel·lícula d'animació creada pels estudis *Disney* l'any 1940. L'obra té set seqüències, que mostren, vuit fragments de música clàssica.

⁶⁸ Pel·lícula d'animació creada pels estudis *Disney* l'any 1940. Ens explica la història d'un fuster anomenat Geppetto, que crea un titella al qual tracta com al seu fill i li posa el nom de *Pinotxo*.

⁶⁹ Pel·lícula d'animació creada pels estudis *Disney* l'any 1940. Ens explica la vida d'un cèrvol anomenat *Bambi* des del seu punt de vista animal del món.

⁷⁰ Llargmetratge d'animació creat pels estudis *Disney* l'any 1941. Ens explica la història de *Dumbo*, un elefant ridiculitzat per les seves enormes orelles.

⁷¹ Llargmetratge d'animació creat pels estudis *Disney* l'any 1950. Ens explica la història de *La Ventafocs*, una noia que acaba de perdre al seu pare i, es veu sotmesa a ser la criada de la seva madrastra i les seves dues germanastres mentres espera trobar al seu príncep blau.

⁷² Llargmetratge creat pels estudis *Disney* l'any 1950. Ens explica la història d'un nen que troba el mapa d'un tresor amagat dins una illa deserta i comença un viatge per poder trobar-lo.

Disney va morir l'any 1965 i va deixar uns projectes sota la direcció del seu germà Roy. Tot i que els espectadors pensaven que sense Walt les pel·lícules no serien el

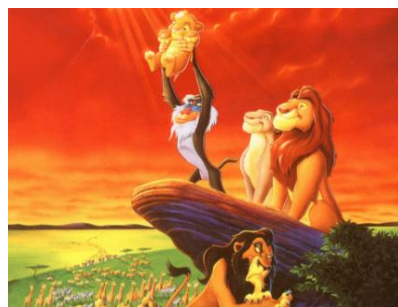

Fotograma de *Mary Poppins* (1964)

mateix, va aconseguir-se estrenar l'any 1967 i 1970 respectivament *El llibre de la Selva*⁷³ (*The jungle Book*) i els *Aristogats*⁷⁴ (*The Aristocats*) que van ser grans èxits mundials.

Quan, nou anys després de la mort de Walt, va morir el seu germà Roy, la companyia va quedar dirigida per uns aprenents d'aquests que van complir els últims desitjos dels germans Disney. Durant la dècada del 1980 la companyia va entrar en decadència, però pocs anys després, al modificar la junta directiva, va tornar a reflotar i a fer-se encara més important del que ja era. Concretament l'any 1988 va traslladar-se per primera vegada a noves àrees, començant per Hollywood i seguint per la compra de la televisió KHJ. L'animació de Disney va anar pujant d'audiència amb les pel·lícules musicals *Bella i Bèstia* (*Beauty and the Beast*), *La Sireneta*⁷⁵ (*The Little Mermaid*) i *Aladdin*⁷⁶. Totes aquestes van fer-se durant la dècada dels noranta i van ser un èxit total. Per primera vegada, la companyia va comprar una revista i també va entrar dins el món de la publicació.

L'èxit de Disney va continuar l'any 1994 amb *El Rei Lleó* (*The Lion King*) que va convertir-se ben aviat en una de les pel·lícules més taquilleres de tota la història del cinema d'animació. A més a més, és un referent mundial del teatre musical que ha

Fotograma del *Rei Lleó* (1994)

⁷³ Pel·lícula d'animació creada pels estudis *Disney* l'any 1967. Ens explica la història de Mowgli, un nen que va ser abandonat al mig de la selva i, s'ha criat amb els animals salvatges.

⁷⁴ Pel·lícula d'animació creada pels estudis *Disney* l'any 1970. Ens explica la història de la gata Duquessa i els seus tres fills, als quals la seva mestressa vol deixar-los l'herència.

⁷⁵ Llargetratge d'animació creat pels estudis *Disney* l'any 1989. Ens explica la història d'Ariel, una sireneta, que vol poder caminar per conèixer la vida dels humans.

⁷⁶ Llargetratge d'animació creat pels estudis *Disney* l'any 1992. Va poder-se crear gràcies al conte de les mil i una nit i també, a la pel·lícula el lladre de Bagdad. Ens explica la història d'Aladí, un noi pobre que somia amb casar-se amb la filla del Sultà. Una nit troba dins la Cova de les Meravelles una llantia màgica.

estat i segueix sent cantat i vist per grans i petits. Aquesta estrena va ser seguida per *Pocahontas*⁷⁷ (1995), El geperut de Notre Dame⁷⁸ (*The Hunchback of Notre Dame*) (1996), *Hercules*⁷⁹ (1997), *Mulan*⁸⁰ (1998), *Tarzan*⁸¹ (1999) i *Fantasia* (2000). Però la primera pel·lícula feta a partir de tècniques amb ordinador va ser *Toy Story*⁸², que més endavant va considerar-se pionera en aquest camp. Com he dit abans, aquestes pel·lícules anomenades anteriorment són llargmetratges musicals que van ser portats en gran part a *Broadway*. El primer va ser *la Bella i la Bèstia* i a aquest va ser seguit pel *Rei Lleó*. Més endavant, un munt de musicals van ser portats a diversos teatres del món amb èxit total.

Logotip de l'estudi d'animació *Pixar*

El 2000 va obrir amb el llançament als cinemes IMAX i també amb grans col·laboracions amb *Pixar* que van fer les pel·lícules d'animació Disney més populars i modernes. En aquell moment van començar a

llançar-se els llargmetratges en DVD que van ser un gran èxit que anava en augment dia

rere dia. L'any 2003 Disney va crear una pel·lícula amb personatges humans anomenada *Pirates del Carib*⁸³ (*Pirates of the Caribbean*). Aquesta va fer que la companyia es convertís en el primer estudi en superar els tres mil milions de dòlars

⁷⁷ Pel·lícula d'animació creada pels estudis *Disney* l'any 1995. Ens explica la història d'amor entre Pocahontas, una jove amb esperit lliure i, John Smith, un colon americà.

⁷⁸ Llargmetratge d'animació creat pels estudis *Disney* l'any 1996. Ens explica la història de Quasimodo, un geperut que viu a la catedral de Notre Dame i d'Esmeralda, una gitana perseguida per un cruel jutge.

⁷⁹ Pel·lícula d'animació creada pels estudis *Disney* l'any 1997. Ens explica la història de la vida d'Hèrcules i també, les grans ganes d'Hades de poder destruir-lo abans que sigui suficient fort per lluitar contra ell.

⁸⁰ Llargmetratge d'animació creat pels estudis *Disney* l'any 1998. Ens explica la història de Mulan, una jove que es fa passar per un home, per així poder lluitar contra la invasió dels huns.

⁸¹ Pel·lícula d'animació creada pels estudis *Disney* l'any 1999. Ens explica la història de Tarzan, un jove que va naufragar a la costa de l'Àfrica i va sobreviure després de ser assassinada la seva família. Tarzan va integrar-se a la selva com un més i poc temps després, s'enamora de Jane, una noia americana que arriba a la costa.

⁸² Llargmetratge d'aniamció creat pels estudis *Disney* l'any 1995. Ens explica la història d'un es joguines que pertanyen a l'Andy, un nen de vuit anys. Aquestes prenen vida quan ningú els veu.

⁸³ Llargmetratge que pertany a la companyia *Disney*. Va ser creat l'any 2003 i ens explica les diverses històries d'un grup de pirates, concretament de Jack Sparrow, Elisabeth Swann i Will Turner. La primera pel·lícula explicava l'aventura de la recerca de la perla negra.

en taquilla mundial. Després d'anys d'associació, Disney va adquirir els *Muppets*⁸⁴ l'any 2004. Poc després van fer-se canvis a la junta directiva i es van seguir estrenant grans èxits mundials. El 2006 va estrenar-se una de les pel·lícules musicals més exitoses pels adolescents de tots els temps anomenada *High School Musical*⁸⁵. A aquest fet també s'hi van sumar l'estrena de *Cars*⁸⁶ i la segona pel·lícula de Pirates del Carib. Aquesta última va ser una recaptació de fons grandiosa i la companyia va engrandir-se de gran manera.

El 2007, Disney va tenir la seva primera coproducció a la Xina igual que va crear el seu propi canal de televisió anomenat *Disney Channel*⁸⁷. En aquell canal van patrocinar i crear grans sèries musicals com *Hannah Montana*⁸⁸ amb la qual Miley Cyrus va fer el seu salt a la fama. També, la pel·lícula *Camp Rock*⁸⁹ va sorgir gràcies als germans Jonas i Demi Lovato en aquest mateix canal. Als teatres, els espectadors anaven a veure *Wall-E*⁹⁰, una obra que més endavant va fer-se pel·lícula.

La gran novetat del 2009 va ser l'adquisició de *Marvel Entertainment*⁹¹ amb la qual la companyia va anar fent-se cada vegada més gran i important. Aquell mateix any va estrenar-se *Up*⁹², una de les pel·lícules amb més rerefons fetes fins ara i

⁸⁴ Grup de titelles còmics que van ser creats l'any 1995 per Jim Herson i després, van associar-se amb *The Walt Disney Company*.

⁸⁵ Pel·lícula musical creada l'any 2006 i produïda pels estudis *Disney*. Ens explica la història d'un grup d'adolescents que comparteixen l'amor per la música. També ens mostra la història d'amor entre Troy i Gabriella.

⁸⁶ Llargmetratge d'animació creat pels estudis *Disney* l'any 2006. Ens explica la història de Llamp McQueen, un cotxe de competició, que es troba perdut a una ciutat fantasma

⁸⁷ Canal de televisió que actualment, és propietat de *The Walt Disney Company*. El canal va fundar-se l'any 1983 als Estats Units. Està destinat a un públic majoritàriament infantil i adolescent.

⁸⁸ Sèrie estrenada l'any 2006 a *Disney Channel*. Ens explica la història de Miley Stewart, una noia que vol ser cantant i té una doble identitat amb el personatge famós de Hannah Montana.

⁸⁹ Llargmetratge estrenat l'any 2008 a *Disney Channel*. Ens explica la història de Mitchie Torres, una jove que vol arribar a ser cantant. Durant l'estiu, assisteix a un campament anomenat Camp Rock i coneix a l'estrella del pop, Shane Gray. Aquests dos personatges s'enamoren però passen algunes dificultats abans de poder estar junts.

⁹⁰ Pel·lícula d'animació creada pels estudis *Disney* l'any 2008. Ens explica la història d'un robot, que ha estat creat per netejar la brossa de la Terra, després que aquesta, hagi estat abandonada pels humans.

⁹¹ Companyia creada als Estats Units, que actualment és propietat de *The Walt Disney Company*. Desenvolupa les seves pel·lícules, utilitzant personatges dels còmics de *Marvel*.

⁹² Llargmetratge d'animació creat pels estudis *Disney* l'any 2009. Ens explica les aventures d'un avi anomenat Carl Fredricksen i d'un noi anomenat Russel. Aquests dos viatgen a les cataractes del paradís, per complir una vella promesa.

també amb més amor i respecte a la natura. A més a més, l'any 2010 la companyia va vendre *Miramax*⁹³. Alícia al país de les meravelles⁹⁴ (*Alice in The Wonderland*) i *Toy Story 3* van guanyar dos Oscars cada una. Aquesta última es convertiria en la pel·lícula d'animació més taquillera de tots els temps.

Un any després d'aquests esdeveniments Disney va començar a distribuir les pel·lícules *DreamWorks*⁹⁵ que van convertir-se també en tot un èxit. El 2012 va ser un any molt positiu per Marvel, ja que els seus llargmetratges van ser molt reconeguts i importants com per exemple John Carter. Bob Iger va assumir el títol addicional de president de la junta, i Alan Horn es va convertir en president de *Walt Disney Studios*. També, la gran notícia corporativa va ser l'adquisició de *Lucas Film Animation*⁹⁶ poc temps després.

Cartell original John Carter

L'última pel·lícula que ha estrenat *Disney*, ha estat un musical anomenat *Vaiana*. Aquest llargmetratge va estrenar-se a finals de novembre del 2016 i ha estat nominada als globus d'Or amb nominacions a la millor pel·lícula animada i també, a la millor cançó original. És una pel·lícula que explica la història de Vaiana, una nena de 16 anys que s'embarca en una aventura per l'oceà.

Durant nou dècades, The Walt Disney Company ha aconseguit que el seu nom quedi gravat en el món de l'entreteniment familiar. Des dels seus humils començaments a la dècada de 1920 fins avui dia segueix sent el número 1 d'entreteniment per a tota la família.

⁹³ Productora fundada l'any 1979 als Estats Units. *The Walt Disney Company* és actualment la seva propietaria.

⁹⁴ Pel·lícula creada pels estudis *Disney* l'any 2010. Ens explica les diverses aventures que té Alicia, quan arriba al país de les meravelles.

⁹⁵ Estudi de cinema que distribueix i produeix llargmetratges i sèries. Va fundar-se l'any 1994 als Estats Units.

⁹⁶ Productora creada l'any 1971 als Estats Units. És realment coneguda per produir llargmetratges com *Star Wars* o *Indiana Jones*.

Com a opinió personal, penso que, els llargmetratges de *Disney* han tingut tant d'èxit gràcies a l'ampli ventall de temes i d'edats disponibles. Les pel·lícules de *Disney* semblen simplement enfocades a infants per la utilització d'animació i personatges infantils. Per altra banda, tenen un rerefons molt més profund del que s'espera, que s'ha de saber buscar, trobar i analitzar. Per mi, l'evolució de Disney és clara. Tan de manera tècnica, com de manera imaginativa, ja que a l'hora de crear els diversos llargmetratges els temes han anat evolucionant segons l'època i l'èxit de les altres cintes.

8. MUSICALS ESPANYOLS

Els musicals espanyols van aconseguir el seu màxim esplendor gràcies al gènere de la revista que triomfava a la dècada del 1930 amb actrius tan conegudes com Lina Morgan⁹⁷. La revista combinava el *Burlesque* i el *Vodevil* entre altres gèneres. Tot i així no serà fins ben entrada la dècada del 1950 quan es començaran a estrenar pròpiament els musicals. En aquesta mateixa dècada es començaran a adaptar musicals que arribaran a la seva esplendor anys després.

A la dècada del 1970 Espanya va obtenir un altre cop una gran importància amb les estrenes de musicals internacionals com *Evita* o *Jesus Christ Superstar*. No serà fins ben entrada la dècada del 1980 quan es començaran a crear els musicals de producció pròpia i nacional. Com a musical destacat d'aquesta època podem anomenar *Carmen*, *Carmen*⁹⁸. Aquesta va ser escrita per Antonio Gala⁹⁹, dirigida per José Carlos Plaza¹⁰⁰ i estrenada l'any 1988 a Madrid.

La dècada dels noranta va ser força tranquil·la en comparació amb els anys que vindrien després. El 2000 és el número de la bona sort pels musicals espanyols, ja que va ser la dècada on més van eclosionar i on més es van desenvolupar. En general, els musicals no van crear-se de zero, simplement van triar temes coneguts pel públic i els van organitzar per a poder formar una obra de teatre. Els directors van inspirar-se en els grups musicals espanyols més coneguts del moment.

⁹⁷ Va néixer l'any 1936 i va morir el 2015. Va ser una famosa vedette i actiu de cinema, teatre i televisió.

⁹⁸ Musical que parla d'una dona anomenada Carmen, que intenta lluitar contra l'amor i la desconfiança cap a un home.

⁹⁹ És un escriptor espanyol de teatre i poesia que ha arribat a considerar-se un dels millors dins el seu registre.

¹⁰⁰ Va néixer l'any 1943 a Madrid i, és un reconegut director de teatre espanyol.

Cartell original de *Hoy no me puedo Levantar* (2005)

*musical*¹⁰⁵.

Un dels exemples més clars va ser el grup *Mecano*¹⁰¹ a partir del qual, l'any 2005, va desenvolupar-se *Hoy no me puedo levantar*¹⁰². A més a més, els anys que seguirien serien de gran èxit pels musicals espanyols gràcies a la direcció i representació de *Marta tiene un marcapasos*¹⁰³ dedicat a *Hombres G*¹⁰⁴ o *40, el*

Tot i que s'han dut a Espanya grans musicals internacionals de *West End* o *Broadway*, s'ha d'anomenar la gran importància de les obres creades dins el territori nacional. Per aquest motiu faré un breu repàs dels musicals més importants i destacats en l'àmbit espanyol.

- 1923- *Doña Francisquita*. Direcció musical Juan Antonio Martínez i compositor musical Amadeu Vives.
- 1931- *Las Leandras*. Compositor musical Francisco Alonso.
- 1957-1996- *La Maja de Goya*. Primera versió: direcció musical Francisco Palos i Composició musical Pascual Guillén. Segona versió: director Vicente Fuentes i compositor musical Fernando Arbex.
- 1988- *Carmen, Carmen*. Director José Carlos Plaza i compositor musical Juan Cánovas.
- 2004- *El otro lado de la cama*. Director Josep Maria Mestres, director musical Coque Malla i Coreògraf Marta Carrasco.

¹⁰¹ Grup espanyol de música rock creat a principis dels anys vuitanta. Format per tres components: Ana Torroja, Nacho Cano i José María Cano.

¹⁰² Musical basat en les cançons del grup espanyol de música rock anomenat Mecano. Una història explicada per Mario i ambientada als anys 80.

¹⁰³ Musical basat en les cançons del grup de pop rock anomenat Hombres G. Ens explica la història de la Marta, una noia que arriba de Mèxic per conèixer el seu pare.

¹⁰⁴ Grup espanyol de pop rock format l'any 1982. El grup està compost pels quatre membres següents: David Summers, Daniel Mezquita, Rafael Gutiérrez i Javier Molina.

¹⁰⁵ Musical basat en les cançons de la cadena *40 principales*. Ens explica les aventures d'un grup de joves. Ens mostra les preguntes i els dubtes de l'adolescència.

- 2005- *Hoy no me puedo levantar*. Director Nacho Cano, director musical Isaac Ordóñez i coreògraf Tino Sánchez.
- 2007- *Quisiera ser*. Director Jorge Herrera, director musical Ramón Arcusa i coreògraf Tino Sánchez.
- 2009- *40, el Musical*. Direcció Miquel Fernández i coreògrafa Noemí Cabrera.
- 2011- *Más de cien mentiras*. Director David Serrano i compositor musical Joaquín Sabina.
- 2013- *Marta tiene un marcapasos*. Director Borja Manso, director musical Isaac Ordóñez i coreògrafa Myriam Benedit.

Per finalitzar els musicals espanyols és fonamental citar la importància de la *Gran Vía* de Madrid com a lloc de producció i interpretació de musicals, ja que gràcies als seus teatres hem pogut descobrir grans èxits nacionals i internacionals. Com a exemples de teatres importants podem dir *El Lope de Vega* i *El Teatro de la Zarzuela*.

1.ANÀLISI DE MUSICALS

1.1. WEST SIDE STORY

Títol original de l'obra: *West Side Story*

Obra basada en: Romeu i Julieta de William Shakespeare.

Autor: Arthur Laurents

Compositor musical: Leonard Bernstein

Lletres: Stephen Sondheim

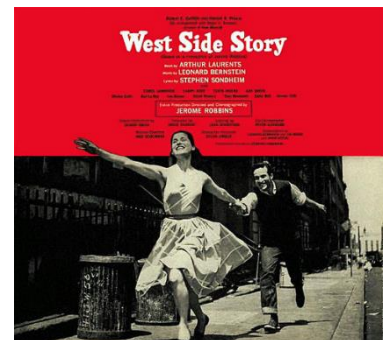
Coreografies: Jerome Robbins

Data d'estrena: 1957

Lloc d'estrena: *Winter Garden Theatre*, Broadway

Director: Jerome Robbins

Personatges:

Cartell original de
West Side Story (1956)

JETS	SHARKS	ADULTS
Riff- Fundador dels <i>Jets</i>	Bernardo- Fundador dels <i>Sharks</i>	Officer Krupke- És l'oficial de policia del barri
Tony- Protagonista de l'obra i cofundador dels <i>Jets</i> . S'enamora de Maria	Chino- Membre important dels <i>Sharks</i> . Se sent força atret per Maria, la germana de Bernardo	Doc- És el propietari comercial
Baby John- El membre més jove de tots els <i>Jets</i>	Pepe- Mà dreta de Bernardo	Schrank- Tinent de policia odiat per la ciutat
A Rab- Figura familiar per a Baby John	Indio- Membre dels <i>Sharks</i> que aporta la serenitat al grup	Glad Hand- Treballador social i organitzador del ball

Diesel- Membre més musculat i corpulent de la banda dels <i>Jets</i>	Maria- Germana de Bernardo. S'enamora de Tony	
Action- Membre més impulsiu dels <i>Jets</i>	Rosalia- Membre dels <i>Sharks</i> que vol marxar a Puerto Rico	
Velma- Parella d'en Riff	Anita- Parella de Bernardo	
Graziella- Parella d'en Diesel	Luis, Anxious, Toro, Nibbles, Moose, Inca, Bolo, Tio, Juano i Federico- Membres dels <i>Sharks</i> secundaris	
Anybodys- Noia que vol pertànyer a la banda dels <i>Jets</i>	Consuela, Estella, Margarita, Francisca, Hotsie, Alicia, Bebecita, Fernanda i Lupe- Noies portorriqueses de caràcter secundari	
Pauline- Parella d'A Rab		
Minnie- Parella d'en Baby John		
Snowboy, Gee-tar, Big Deal, Mouthpiece, Tiger i 4H- Membres dels <i>Jets</i> secundaris		
Clarice, Zaza, Mugsy- Membres femenins secundaris de la banda dels <i>Jets</i>		

Trama del musical: Els enfrontaments entre els *Jets* i els *Sharks* donen joc a tot el musical. Els membres portorriqueses dels *Sharks* són perseguits pels membres blancs dels *Jets*. El protagonista anomenat Tony, del grup dels *Jets*, s'enamora de

Maria, del grup dels *Sharks*, que també s'enamora d'ell a l'instant. Tony i Maria saben que el seu amor és impossible, però tot i així ho intenten i ideen un pla per poder escapar junts. El desenllaç ens recorda a Romeu i Julieta, igual que tota la història. L'obra mostra les disputes entre dues bandes d'orígens i ideals diferents dins una mateixa ciutat com Nova York.

Imatge d'una de les escenes del musical (1957)

Temes musicals:

I ACTE	II ACTE
<i>Overture</i> (Instrumental)	<i>I feel pretty</i> (Noies dels <i>Sharks</i>)
<i>Prologue</i> (Instrumental dels <i>Jets</i> i els <i>Sharks</i>)	<i>Somewhere</i> (Tony i Maria)
<i>Jet song</i> (<i>Jets</i>)	<i>Gee, Officer Krupke</i> (<i>Jets</i>)
<i>Something's coming</i> (Tony)	<i>A boy like that</i> (Anita i Maria)
<i>Dance at the gym</i> (Instrumental dels <i>Jets</i> i els <i>Sharks</i>)	<i>Tauting scene</i> (Instrumental dels <i>Jets</i> i l'Anita)
<i>Maria</i> (Tony)	<i>Finale</i> (Tony i Maria)
<i>Tonight</i> (Maria i Tony)	
<i>America</i> (<i>Sharks</i>)	
<i>Cool</i> (Riff i <i>Jets</i>)	
<i>One Hand, One Heart</i> (Tony i Maria)	
<i>Tonight quintet and Chorus</i> (<i>Jets</i> i <i>Sharks</i>)	
<i>The Rumble</i> (<i>Jets</i> i <i>Sharks</i>)	

1.2. GREASE

Títol original de l'obra: *Grease*

Autor: Jim Jacobs i Warren Casey

Compositor musical: Jim Jacobs, Warren Casey i John Farrar

Lletres: Jim Jacobs, Warren Casey i John Farrar

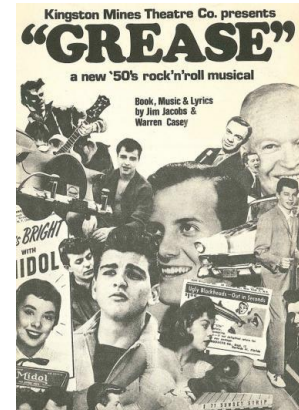
Coreografies: Ronna Kaye

Data d'estrena: 1971

Lloc d'estrena: *Original Kingston Mines nightclub*, Chicago

Director: Guy Barile

Personatges:

Cartell original
de *Grease* (1971)

Danny Zuko- Protagonista de l'obra juntament amb Sandy Dumbrowski i líder dels *T-Birds*.

Sandy Dumbrowski- Protagonista de l'obra juntament amb Danny Zuko i membre de les *Pink Ladies*.

Kenickie- Millor amic de Danny Zuko i colíder dels *T-Birds*.

Doody- Membre dels *T-Birds*. És el noi més jove i sensible de la banda.

Roger- Membre dels *T-Birds*. És el més bromista i alegre. S'enamora de Jan.

Betty Rizzo- Líder de les *Pink Ladies*. És la noia més dura i sarcàstica de l'institut. S'enamorarà de Kenickie.

Frenchy- Es convertirà en la millor amiga de Sandy Dumbrowski. Membre de les *Pink Ladies*.

Marty- Membre de les *Pink Ladies*. És la noia que més flirteja amb els nois de l'institut.

Jan- Membre de les *Pink Ladies*. És la noia més infantil i bromista del grup.

Miss Lynch- La professora d'anglès de l'institut.

Eugene Florzcyk- L'alumne més ximple i pompós que hi ha dins el recinte.

Patty Simcox- La noia més estudiosa i popular de l'institut. Líder de les animadores.

Vince Fontaine- Disk Jockey que vol recuperar els millors anys de la seva vida.

Johnny Casino- Estudiant que vol convertir-se en una estrella del Rock.

Charlene "Cha-Cha" DiGregorio- Millor ballarina de l'institut.

Trama del musical: Explica la història d'amor entre Danny Zuko i Sandy Dumbrowski. Tots dos es coneixen a l'estiu, i al final d'aquest, s'acomiaden com si fos l'última vegada que es veuran. A començament de curs, Sandy es matricula en un nou institut. L'últim que s'imagina és que Danny Zuko també estudia allà. A més

Grup d'actors de *Grease* (1971)

a més, Danny no té la mateixa actitud vers ella i això la fa pensar i entristir en molts moments. Per altra banda, el protagonista està enamorat d'ella, però no pot mostrar-ho davant dels seus amics. Durant l'obra es van trobant

diversos moments amorosos i d'amistat tant del grup de les *Pink Ladies* com al dels *T-Birds*. La història té un desenllaç feliç i amorós i un canvi de perspectiva dins la relació de Sandy i Danny.

Temes musicals:

I ACTE	II ACTE
<i>Alma Mater</i> (Miss Lynch, Patty, Eugene i Companyia)	<i>Shakin' at the High School Hop</i> (Tota la companyia)
<i>Parodia de l'Alma Mater</i> (<i>Pink Ladies</i> i <i>T-Birds</i>)	<i>It's Raining on Prom Night</i> (Sandy i Cha-Cha)

<i>Summer Nights</i> (Sandy, Danny, <i>Pink Ladies</i> i <i>T-Birds</i>)	<i>Born to Hand Jive</i> (Johnny Casino)
<i>Those Magic Changes</i> (Doody, <i>T-Birds</i> i <i>Pink Ladies</i>)	<i>Beauty School Dropout</i> (Frenchy i <i>Pink Ladies</i>)
<i>Freddy, My Love</i> (Marty i <i>Pink Ladies</i>)	<i>Alone at a Drive-in Movie</i> (Danny i <i>T-Birds</i>)
<i>Greased Lightnin</i> (Kenickie i <i>T-Birds</i>)	<i>Rock 'N' Roll Party Queen</i> (Doody i Roger)
<i>Rydell Fight Song</i> (Sandy i Patty)	There Are Worse Things I Could Do (Rizzo)
<i>Mooning</i> (Roger i Jan)	<i>All Choked Up - You are the one that i want</i> (Sandy, Danny, <i>T-Birds</i> i <i>Pink Ladies</i>)
<i>Look at Me, I'm Sandra Dee</i> (Rizzo)	<i>We Go Together</i> (<i>Pink Ladies</i> i <i>T-Birds</i>)
<i>We go together</i> (<i>Pink Ladies</i> i <i>T-Birds</i>)	

1.3. LES MISÉRABLES

Títol original de l'obra: *Les Misérables*

Basada en: *Les Misérables*, la novel·la de Víctor Hugo:

Autor: Claude-Michel Schönberg i Alain Boublil

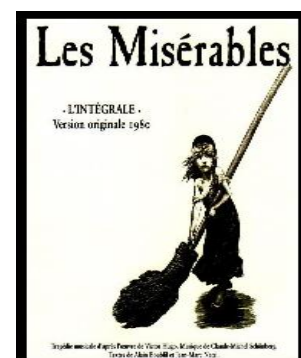
Compositor musical: Claude- Michel Schönberg

Lletres: Alain Boublil (original francès) Herbert Kretzmer (adaptació anglesa)

Data d'estrena: 1980

Lloc d'estrena: *Sports Arena*, París

Director: Mackintosh

Cartell original de *Les Misérables* (1980)

Personatges:

Jean Valjean- Protagonista del musical. Valjean és un ex presoner que adopta una nova identitat i una nova vida. A més a més, serà qui cuidarà de Cosette, la filla de Fantine.

Javert- L'inspector que persegueix Valjean durant gran part de la seva nova vida per portar-lo un altre cop davant la justícia.

Fantine- Mare de Cosette. Primerament era treballadora d'una fàbrica, però més endavant va veure's obligada a prostituir-se. En morir, malalta, Cosette queda a càrrec de Valjean.

Thénardier- Amo d'un hostal. És un estafador en tota regla i durant uns anys es fa càrrec de Cosette.

Madame Thénardier- Dona de Thénardier. És exactament igual que el seu marit en tot el que fa referència a caràcter.

Marius Pontmercy- Estudiant d'Enjolras que s'enamora boja de Cosette.

Cosette- Filla de Fantine. És cuidada fins als vuit anys per Thénardier i després, al morir la seva mare, és portada amb Valjean que la cuidarà i la formarà perquè arribi a ser una noia de bé. S'enamora boja de Marius.

Eponine- Filla de Thénardier. Durant la seva infància odia Cosette però, al fer-se més gran, ajudarà Marius a poder troba-la. A més a més, s'enamorarà de Marius en secret.

Enjolras- Líder dels estudiants i organitzador de la revolució.

Obispo de Digne- Dóna habitatge a Valjean quan aquest surt de la presó. És el personatge de l'obra que inspira el protagonista a canviar de vida.

Champmathieu- Home confós amb Jean Valjean. Aquest és portat a judici sense cap motiu i el vertader Valjean confessa la seva identitat per salvar-lo.

Gavroche- Nen del carrer que acaba morint a les Barricades per defensar la revolució.

Trama del musical: Explica la història de Jean Valjean, un ex convicte que ha estat dinou anys a la presó pel fet d'haver robat un tros de pa. Aquest canviarà el seu nom i la seva vida gràcies a un bisbe que l'acollirà a casa seva. Durant els seus anys d'identitat falsa serà perseguit per Javert, un inspector de la ciutat. A més a més, cuidarà de Cosette com si fos filla seva a causa d'un jurament fet amb Fantine, la mare de la nena just abans de morir. Pel camí, Valjean es trobarà enmig d'una revolució portada per estudiants amb ideals clars i fixes. També veurà créixer i enamorar-se a Cosette, cosa que li farà por i respecte. A més a més, ens explica la història d'una societat dividida, d'una societat amb ideals diversos i d'una societat fosca i dura.

Imatge d'una escena de Les Misérables (2016)

Temes musicals:

I ACTE	II ACTE
<i>Overture</i> (Instrumental)	<i>Building the Barricade</i> (Enjolras, Javert, Marius, Éponine i Jean Valjean)
<i>Prologue: Work Songs</i> (Jean Valjean, Javert i els presoners)	<i>On My Own</i> (Éponine)
<i>Prologue: One Parole</i> (Valjean i Bisbe de Digne)	<i>At the Barricade</i> (Enjolras i estudiants)
<i>Prologue: Valjean arrested, Valjean forgiven</i> (Bisbe de Digne i policies)	<i>Javert's Arrival</i> (Javert i Enjolras)
<i>Prologue: What Have I done?</i> (Jean Valjean)	<i>Little People</i> (Javert, Gavroche i Enjolras)

<i>At the end of the day</i> (Fantine, Valjean i treballadors)	<i>A Little Fall of Rain</i> (Éponine i Marius)
<i>I Dreamed a Dream</i> (Fantine)	<i>Night of Anguish</i> (Marcus, Valjean i Enjolras)
<i>Lovely Ladies</i> (Meques, mariners i Fantine)	<i>The First Attack</i> (Javert, Enjolras i Valjean)
<i>Fantine's Arreste</i> (Valjean, Fatine i Javert)	<i>Drink With Me</i> (Marius, estudiants i dones)
<i>The Runaway Cart</i> (Javert, Valjean i gent del poble)	<i>Bring Him Home</i> (Jean Valjean)
<i>Who I Am?</i> (Jean Valjean)	<i>Dawn of Anguish</i> (Enjolras i estudiants)
<i>Come to me</i> (Fantine i Valjean)	<i>The Second Attack</i> (Gavroche, Enjolras, Marius, Valjean i estudiants)
<i>Confrontation</i> (Javert i Valjean)	<i>The Final Battle</i> (Enjolras, estudiants i exèrcit)
<i>Castle on a Cloud</i> (Cosette i Madame Thénardier)	<i>The Sewers</i> (Instrumental)
<i>Master of the house</i> (Thénardier, Madame Thénardier i clients)	<i>Dog Eat Dog</i> (Thénardier)
<i>The Bargain</i> (Cosette, Valjean, Madame Thénardier i Thénardier)	<i>Javert's Suicide</i> (Javert i Valjean)
<i>Look Down</i> (Gavroche, Enjolras, Marius i gent del poble)	<i>Turning</i> (Totes les dones)
<i>The Robbery</i> (Thénardier, Madame Thénardier, Marius, Éponine, Jean Valjean, i Cosette)	<i>Empty Chairs at Empty Tables</i> (Marius)

<i>Stars</i> (Javert)	<i>Every Day</i> (Marius i Cosette)
<i>Éponine's errand</i> (Éponine i Marius)	<i>Valjean's Confession</i> (Marius i Valjean)
<i>ABC coffe - Red and Black</i> (Enjolras, Marius, Gavroche i estudiants)	<i>Wedding Chorale</i> (Thénardier, Marius, Madame Thénardier, Marius i Cosette)
<i>Do you hear the people sing?</i> (Enjolras i estudiants)	<i>Beggars at the Feast</i> (Thénardier i Madame Thénardier)
<i>Rue Plumet</i> (Valjean, Cosette, Marius i Éponine)	<i>Valjean's Death</i> (Vajeon, Fantine, Cosette, Marius i Éponine)
<i>A Heart Full of Love</i> (Marius, Cosette i Eponine)	<i>Finale</i> (Tota la companyia)
<i>Attack on the Rue Plumed</i> (Thénardier, Éponine, Marius, Valjean i Cosette)	
<i>One day more</i> (Jean Valjean, Marius, Cosette, Éponine, Enjolras, Javert, Thénardier, Madame Thénardier i Gavroche)	

1.4. THE LION KING

Títol original de l'obra: *The lion King*

Basada en: La pel·lícula de Walt Disney de l'any 1994

Autor: Roger Allers

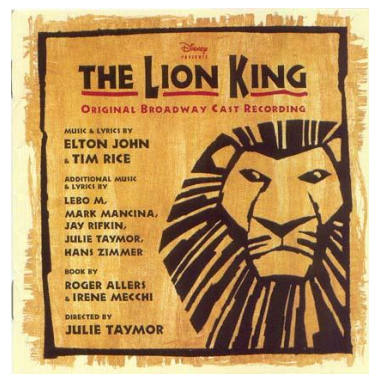
Compositor musical: Elthon John

Lletres: Time Rice

Coreografies: Garth Fagan

Data d'estrena: 1997

Lloc d'estrena: *New Amsterdam Theatre*, Broadway

Cartell original de
The Lion King (1997)

Director: Julie Taymor

Personatges:

Simba- Protagonista de l'obra. Fill de Mufasa i Sarabi. S'enamora de Nala. És qui venjarà la mort del seu pare Mufasa i acabarà regnant a Pridelans.
Scar- Germà de Mufasa. És el personatge més malvat i ressentit del musical. Serà qui assassinarà a Mufasa i desterrarà Simba.
Mufasa- Rei lleó de Pridelans i pare de Simba. És assassinat pel seu germà Scar.
Nala- Primerament millor amiga de Simba, després enamorada d'aquest. L'ajudarà en la seva tasca i es convertirà en un personatge principal de l'obra
Rafiki- Mandirl. Fa la funció de xaman dins de Pridelans. És qui fa les celebracions i els naixements dels animals.
Timon i Pumba- El primer un suricata i el segon un senglar. Ajudaran a Simba i es convertiran en els seus millors aliats i amics
Zazu- Tucà que fa la funció d'assessor de Mufasa.
Shenzi, Banzai i Ed- Tres hienes a les quals s'enfronta Simba.
Sarabi- Reina de Pridelans i mare de Simba.

Trama del musical: Tot comença amb el naixement de Simba, fill de Sarabi i Mufasa. Més tard, Scar mata al seu germà Mufasa en un acte de gelosia fent creure a Simba que ha sigut ell qui ho ha fet. En aquell moment, Simba, sent un nen, fuig

Escena coreogràfica de *The Lion King*

a la selva ple de culpa i penediment. A la selva coneix a Timon i Pumba amb els quals trava una gran amistat. Mentre tot Pridelans pensa que Simba ha mort, el seu tiet Scar aprofita per regnar. Anys després, Simba es retroba amb Nala, una amiga de la infància. Gràcies a ella i a l'esperit del seu pare, Simba retorna al seu antic regne per lluitar contra Scar.

Temes musicals:

I ACTE	II ACTE
<i>Circle of Life</i> (Rafiki i companyia)	<i>One by One</i> (Companyia)
<i>Grasslands Chant</i> (Tota la companyia)	<i>The Madness of King Scar</i> (Scar, Banzai, Zazu, Shenzei, Ed i Nala)
<i>The Morning Report</i> (Zazu, Simba i Mufasa)	<i>Shadowland</i> (Nala, Rafiki i companyia)
<i>The Lioness Hurt</i> (Tota la companyia)	<i>Endless Night</i> (Simba i companyia)
<i>I Just Can't Wait to Be King</i> (Simba, Nala, Zazu i companyia)	<i>Can You Feel the Love Tonight</i> (Timon, Pumba, Simba, Nala i companyia)
<i>Chow Down</i> (Shenzei, Banzai i Ed)	<i>Simba confronts Scar</i> (Instrumental)
<i>They Live in You</i> (Mufasa i companyia)	<i>King of Pride Rock</i> (Rafiki, Simba, Nala, Pumba, Timon, Zazu i companyia)
<i>Be prepared</i> (Scar, Shenzei, Banzai, Ed i companyia)	<i>Circle of Life</i> (Rafiki i companyia)
<i>Rafiki Mours</i> (Rafiki i companyia)	
<i>Hakuna Matata</i> (Timon, Pumba i Simba)	

1.5. MAMMA MIA

Títol original de l'obra: *Mamma Mia*

Basada en: Les cançons d'ABBA

Autor: Catherine Johnson

Compositor musical: Björn Ulvaeus i Benny Andersson

Lletres: Björn Ulvaeus i Benny Andersson

Coreografies: Anthony Van Laast

Data d'estrena: 1999

Lloc d'estrena: *Prince Edward Theatre*, Londres

Director: Phyllida Lloyd

Personatges:

Cartell original de
Mamma Mia (1999)

Donna- Protagonista de l'obra. Mare de la Sophie i líder de Donna i les *Dinamos*.

Tania- Millor amiga de la Donna. Casada i divorciada tres cops amb homes milionaris.

Rosi- Millor amiga de la Donna. Escriptora d'un *best-Seller* mundial. Acaba enamorant-se de Bill.

Sophie- Filla de la Donna. Té vint anys i està a punt de casar-se amb un noi encantador anomenat Sky.

Sam- Possible pare de la Sophie. Està enamorat de la Donna des de fa vint anys.

Harry- Possible pare de la Sophie. Home de negocis a la Borsa de Londres. Al final de l'obra sabem que és homosexual.

Bill- Possible pare de la Sophie. Home que viu d'aventura en aventura. Acaba enamorant-se de Rosi.

Sky- Futur marit de la Sophie. Noi jove que va arribar a l'illa fugint de la feina de Londres.

Ali i Lisa- Millors amigues de la Sophie. Són les primeres en saber que els pares de la Sophie assistiran al casament.

Pepper- Barman, conductor i ajudant de Donna a la taverna. Té un petit romanç amb Tania, la millor amiga de Donna.

Eddie- Barman, conductor i ajudant de Donna. Té un paper força secundari.

Trama del musical: Donna té una filla anomenada Sophie. Aquestes dues viuen d'una taverna dins una petita illa grega. Donna ha cuidat de Sophie durant vint anys i aquesta està a punt de casar-se amb Sky, un noi que ha vingut a l'illa escapant de Londres. Sophie troba el diari de la seva mare i per això decideix enviar una invitació pel casament als seus tres possibles pares. Quan Sam, Bill i Harry arriben a l'illa, esperen amb ganes retrobar-se amb la Donna, que no sap que hi han arribat. Tot es torna més complicat per Donna quan aquests tres apareixen, però per sort és ajudada per les seves dues millors amigues, Tania i Rosi. Durant el musical s'intentarà descobrir qui és el vertader pare de la Sophie, qui la portarà a l'altar i quina mena d'amors es poden trobar.

Escena de *Mamma Mia* (2015)

Temes musicals:

I ACTE	II ACTE
<i>Honey, Honey</i> (Sophie, Ali i Lisa)	<i>Under Attack</i> (Sophie i companyia)
<i>Money, Money</i> (Donna i companyia)	<i>One of Us</i> (Donna)
<i>Thank You for the Music</i> (Sophie, Harry, Sam i Bill)	<i>S.O.S</i> (Sam i Donna)
<i>Mamma Mia</i> (Donna i companyia)	<i>Does Your Mother Know</i> (Tania i Pepper)

<i>Chiquitita</i> (Donna, Tania i Rosi)	<i>Knowing Me, Knowing You</i> (Sam)
<i>Dancing Queen</i> (Donna, Tania i Rosi)	<i>Our Last Summer</i> (Harry, Sophie i Donna)
<i>Lay All Your Love on Me</i> (Sky i Sophie)	<i>Slipping Through My Fingers</i> (Donna i Sophie)
<i>Super Trouper</i> (Donna, Tania i Rosi)	<i>The Winner Takes It All</i> (Donna)
<i>Gimme! Gimme! Gimme!</i> (Tota la companyia)	<i>Take a Chance on Me</i> (Rosi, Bill i Harry)
<i>The Name of the Game</i> (Bill i Sophie)	<i>I Do, I Do, I Do, I Do, I Do</i> (Sam, Donna i companyia)
<i>Voulez-Vous</i> (Tota la companyia)	<i>I have a Dream</i> (Sophie)
	<i>Waterloo</i> (Tota la companyia)

1.6. THE PHANTOM OF THE OPERA

Títol original de l'obra: *The Phantom of the Opera*

Basada en: La novel·la *Le Fantôme de l'Opéra*

Autor: Gaston Leroux

Compositor musical: Andrew Lloyd Webber

Lletres: Charles Hart

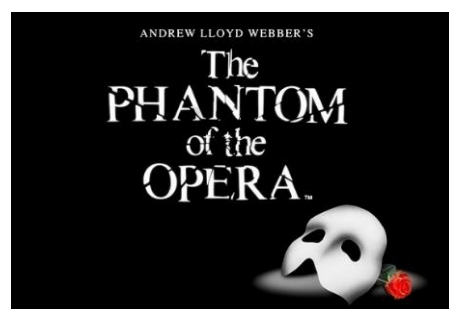
Coreografies: Gillian Lynne

Data d'estrena: 1986

Lloc d'estrena: *Majesty Theatre*, Londres

Director: Harold Prince

Personatges:

Cartell original de
The phantom of the Opera (1986)

Fantasma Erik- Protagonista de l'obra. Compositor i artista que viu dins l'òpera a causa d'una deformitat a la cara. S'enamora de Christine Daaé.

Christine Daaé- Protagonista de l'obra. És una gran ballarina de ballet i també una gran cantant. És adoptada per Madame Giry. S'acaba quedant amb el fantasma Erik.

Raoul, Vicomte de Chagny- Conegut de la Christine des de la infància. Comença a tenir forts sentiments cap a Christine quan es retroba amb ella al cap dels anys.

Carlotta Giudicelli- Era la solista i soprano de l'òpera abans que ho fos Christine Daaé. Va deixar de ser-ho quan va caure-li el teló del teatre gairebé a sobre.

Madame Giry- Encarregada de la companyia de ballet. Va adoptar Christine com si fos filla seva quan va morir el pare d'aquesta.

Meg Giry- És la filla de Madame Giry. Personatge força secundari.

Monsieur Firmin i Monsieur André- Amos del teatre en el qual viu Erik i treballa Christine.

Piangi- És el tenor principal de l'òpera.

Trama del Musical: És una història romàntica en la qual el seu protagonista

Escena de *The phantom of the Opera* (2014)

viu als passadissos subterranis de l'Òpera. Misteriosament, quan s'està fent una representació, cau el teló sobre la soprano de l'òpera Carlotta. En passar aquest fet, Carlotta dimiteix i es substituïda per Christine Daaé.

Christine havia après a cantar gràcies a un fantasma que ella anomenava àngel, ja que mai l'havia vist. Un dia, després de la funció, és raptada i portada als passadissos subterranis on el fantasma Erik li confessa el seu amor. La protagonista tracta de saber la seva vertadera identitat, però Erik, en explicar-li la seva història, la deixa totalment commoguda. El fantasma la deixa tornar a la seva vida i és testimoni d'una declaració d'amor entre Christine i un amic seu de la infantesa. Durant mesos, el fantasma no apareix però a la festa de cap d'any aprofita per raptar Christine i el seu amic i estimat Raoul els segueix.

La protagonista ha de decidir amb qui dels dos es quedarà, ja que si no es queda amb el fantasma, segurament Raoul perdrà la vida.

Temes Musicals:

I ACTE	II ACTE
<i>Prologue</i> (Raoul)	<i>Entr'acte</i> (Orquestra)
<i>Overture</i> (Orquestra)	<i>The Masquerade Introduction</i> (Firmin i André)
<i>Hannibal</i> (Carlotta i Piangi)	<i>The Masquerade</i> (Tota la companyia)
<i>Part I de Think of Me</i> (Carlotta i Meg)	<i>Why so Silent?</i> (El fantasma Erik)
<i>Part II de Think of Me</i> (Christine i Raoul)	<i>Notes II</i> (Firmin, André, Carlotta, Piangi, Raoul, Christine, Madame Giry i el fantasma Erik)
<i>Angel of Music</i> (Christine i Meg)	<i>We Have All Been Blind</i> (Raoul, Fimin, André, Madame Giry, Piangi i Carlotta)
<i>Little Lotte</i> (Christine i Raoul)	<i>Twisted Every way</i> (Raoul i Christine)
<i>The Mirror</i> (Christine, Raoul i el fantasma Erik)	<i>Don Juan Triumphant</i> (Piangi, Carlotta i Christine)
<i>The phantom of the Opera</i> (Fantasma Erik i Christine)	<i>Wishing You Were Somehow Here Again</i> (Christine)
<i>The Music of the Night Introduction</i> (Fantasma Erik)	<i>Wandering Child</i> (Raoul, Christine i el fantasma Erik)
<i>The Music of the Night</i> (Fantasma Erik)	<i>The Point of No Return</i> (Fantasma Erik i Christine)

<i>I Remember than you Dream It</i> (Christine i el fantasma Erik)	<i>Down Once More and Track Down This Murderer</i> (Christine, Raoul, el fantasma Erik i la companyia)
<i>Magical Lasso</i> (Madame Giry)	
<i>Notes</i> (Firmin, André, Raoul, Carlotta, Madame Giry, Meg, Piangi i el fantasma Erik)	
<i>Primma Donna</i> (Firmin, André, Raoul, Carlotta, Madame Giry, Meg i Piangi)	
<i>Poor Fool, He Makes Me Laugh</i> (Carlotta, Piangi i Meg)	
<i>Il Muto</i> (Orquestra)	
<i>Why Have You Brought Us Here?</i> <i>Raoul, I've Been There</i> (Raoul i Christine)	
<i>All I Ask of You</i> (Raoul i Christine)	

1.7. WICKED

Títol original de l'obra: *Wicked*

Basada en: *Wicked*, la novel·la de Gregory Maguire

Autor: Winnie Holzman

Compositor musical: Stephen Schwartz

Lletres: Stephen Schwartz

Coreografies: Wayne Cilento

Data d'estrena: 2003

Lloc d'estrena: *Gershwin Theatre*, Broadway

Cartell original de *Wicked* (2003)

Director: Joe Mantello

Personatges:

Elphaba- Protagonista de l'obra. És la bruixa malvada de l'Oest pel seu caràcter dur i frustrat. Es caracteritza per la seva pell verda. Té conflictes amb Glinda per un mateix objectiu amorós.

Glinda- És la bruixa bona del Nord i és la protectora de la princesa Ozma. Té conflictes amb Elphaba per un mateix objectiu amorós.

Fiyero- És el príncep de Arjikis al Vinkus. Coneix a Elphaba a la universitat i tenen un romanç. És un personatge que vol treballar en contra del mag i Elphaba per salvar-lo el converteix en un espantaocells.

El Mag- És el mag més poderós del regne, ja que ha pogut plantar cara a les bruixes de l'Est i l'Oest. No és un dels personatges més essencials de l'obra.

Madame Morrible- És la directora de la universitat a la qual van Elphaba i Fiyero. És una de les antagonistes de l'obra.

Boq- És un personatge secundari. Nessarose està enamorada d'ell, però Boq no sent el mateix. Quan aquesta descobreix que l'amor no és mutu converteix a Boq en l'home de la llauna.

Nessarose- És la germana menor d'Elphaba. És la bruixa dolenta de l'Est per les mesures dures que imparteix i l'ús de la màgia per controlar-ho tot. Tot i així no té un rerefons obscur.

Doctor Dillamond- És un dels professors de la universitat. No està molt ben considerat perquè no és una persona sinó un animal.

Imatge d'Elphaba a *Wicked* (2003)

Trama del Musical: El musical ens explica primerament el naixement d'Elphaba i de la seva germana Nessarose. Més tard, el pare de les dues les envia a la universitat i Elphaba comença a desenvolupar els seus poders. Dins la universitat, Elphaba coneix

Glinda, amb la qual acaba formant una gran amistat. També coneix Fiyero, un noi del qual s'enamora perdudament. Fiyero primerament s'enamora de Glinda, però amb el temps va enamorant-se de l'interior d'Elphaba. Dins aquest triangle amorós també hi ha Boq, que està perdudament enamorat de Glinda. Aquesta no sent res per ell i l'envia amb Nessarose, que s'enamora d'ell ràpidament. La directora de la universitat envia Glinda i Elphaba a la ciutat esmeralda per parlar amb el Mag d'Oz. Durant aquest viatge la directora expandeix que Elphaba és una bruixa dolenta i aquesta ha d'amagar-se. Al cap d'un temps Elphaba demana ajuda a la seva germana Nessarose, que no li dóna. Durant aquesta visita Boq diu a Nessarose que no l'estima i aquesta el converteix en l'home de la llauna. Llavors Elphaba s'omple de valor i va a parlar amb el Mag però de sobte se la volen emportar. Llavors arriba Fiyero i la salva, però se l'emporten a ell i perquè no li facin mal Elphaba el converteix en un espantaocells. A partir d'aquest moment ella assumeix el nom de Bruixa dolenta de l'Oest.

Temes Musicals:

I ACTE	II ACTE
<i>Overture</i> (Orquestra i Glinda)	<i>Overture II</i> (Orquestra i Glinda)
<i>No one Mourns the Wicked</i> (Glinda, mare i pare de Elphaba i orquestra)	<i>Thank Goodness</i> (Glinda, Madame Morrible i Fiyero)
<i>Elphaba's Entrance</i> (Orquestra)	<i>After that Goodness</i> (Boq i orquestra)
<i>Dear Old Sinz</i> (Glinda i estudiants)	<i>There's Elphaba</i> (Elphaba i orquestra)
<i>Jeweled Shoes</i> (Elphaba, pare de l'Elphaba, Nessarose i orquestra)	<i>Wicked Witch of the East</i> (Nessarose, Elphaba i Boq)
<i>Let her Go</i> (Orquestra)	<i>Ballroom Transition</i> (Orquestra)
<i>The Wizard and I</i> (Elphaba i Madame Morrible)	<i>Wonderful</i> (Elphaba i Glinda)

<i>What is this Feeling?</i> (Glinda, Elphaba i estudiants)	<i>Set free de Monkeys</i> (El mag i Elphaba)
<i>Something Bad</i> (Doctor Dillamond, Madame Morrible i Elphaba)	<i>Dillamond Discovered</i> (Doctor Dillamond, Elphaba, Glinda, Fiyero i mag)
<i>Into Courtyard</i> (Orquestra)	<i>As long as you are Mine</i> (Elphaba i Fiyero)
<i>Dancing Through Life</i> (Fiyero, Nessarose, Boq, Glinda i Madame Morrible)	<i>The cyclone</i> (Elphaba, Glinda, Fiyero i orquestra)
<i>The Ozdust dance</i> (Boq, Madame Morrible, Nessarose, Glina, Fiyero i orquestra)	<i>Fiyero</i> (Glinda i orquestra)
<i>Elphaba's dance</i> (Orquestra i estudiants)	<i>No Good Deed</i> (Elphaba)
<i>Popular</i> (Glinda i Elphaba)	<i>March of the Witch-Hunters</i> (Boq, Glinda, Madame Morrible i Elphaba)
<i>I'm not that girl</i> (Elphaba)	<i>The Letter</i> (Elphaba, Glinda i orquestra)
<i>One short Day</i> (Elphaba, Glinda i ciutadants de la ciutat Esmeralda)	<i>Foor Good</i> (Glinda i Elphaba)
<i>I am Oz</i> (El mag, Glinda i Elphaba)	<i>The Melting</i> (Elphaba, Glinda i tota la companyia)
<i>A Sentimental Man</i> (El mag, Glinda i Elphaba)	<i>Finale</i> (Glinda, Elphaba, Madame Morrible i tota la companyia)
<i>Defying Gravity</i> (Glinda, Elphaba i ciutadants d'Oz)	

1.8. MAR I CEL

Títol original de l'obra: *Mar i Cel*

Basada en: Mar i Cel, l'obra d'Àngel Guimerà

Autor: Xavier Bru de la Sala

Compositor musical: Albert Guinovart

Lletres: Xavier Bru de la Sala

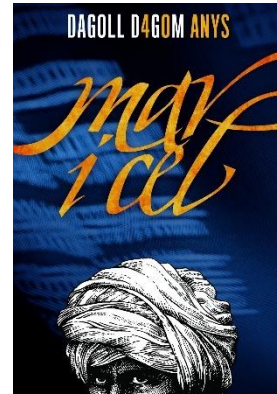
Coreografies: Raül Grau

Data d'estrena: 1988

Lloc d'estrena: Teatre Victòria, Barcelona

Director: Joan Lluís Bozzo

Personatges:

Cartell original Mar i Cel
(1988)

Saïd- És el capità d'un vaixell algerià. És morisc i va ser expulsat d'Espanya. El seu caràcter és contradictori, ja que és noble i generós però, a la vegada bàrbar amb els vaixells cristians. Saïd s'enamora de Blanca.

Blanca- És la filla de Carles. Ha estat raptada pel vaixell algerià d'en Saïd. El seu pare l'havia portat a un convent perquè ingressés com a monja i aquesta havia perdut totes les ganes de viure. Blanca s'enamora de Saïd

Carles- És el pare de Blanca. Odia els moriscos com en Saïd i per aquest motiu no accepta la seva relació. És un personatge autoritari i dur.

Ferran- És el cosí de Blanca i està enamorat d'ella. És el capità del vaixell cristià. És un personatge valent i positiu.

Joanot- És la mà dreta d'en Saïd quan Malek és destituït. Actualment s'ha convertit a l'islam però se'n penedeix i per aquest motiu vol alliberar els cristians empresonats.

Hassen- És un pirata del vaixell algerià. És qui dona l'avís de l'alliberament dels cristians.

Malek- És la primera mà dreta d'en Saïd. Aquest el destitueix per les ganes que té de controlar-ho tot dins el vaixell.

Guillem- Obeeix Carles i vol arribar a ser el capità del vaixell cristià.

Osman- És un personatge força secundari. El seu objectiu a la vida és guanyar diners per poder casar-se amb la seva estimada.

Mahomet- Obeeix Saïd i és un tripulant del seu vaixell. Mahomet no entén la generositat del seu capità, ja que ell és feliç sent un pirata.

Roc- És un personatge força secundari. Obeeix Ferran, el capità del vaixell cristià.

Trama del Musical: El musical ens mostra la tràgica història d'amor entre Saïd i Blanca. Saïd és un corsari mestís, de pare musulmà i de mare cristiana. És el capità d'un vaixell pirata algerià que ataca vaixells pirates cristians. Al principi del musical veiem com la tripulació d'en Saïd ataca la tripulació cristiana d'en Ferran i els empresona dins el seu vaixell. Després del setge, Saïd queda ferit i ordena que portin una noia cristiana perquè li curi les ferides. La noia que el cura és Blanca i el protagonista li dóna certs privilegis. Amb el temps Saïd i Blanca van enamorant-se però el seu amor és totalment impossible, ja que pertanyen a mons diferents. Llavors apareix a la història Joanot, que allibera tots els cristians que prenen el control del vaixell i empresonen Saïd. Quan el capità algerià és empresonat, Blanca fa guàrdia dia i nit davant la seva cel·la perquè no li facin mal i Carles, el pare d'aquesta, s'avergonyeix de l'amor que la seva filla sent per en Saïd. Per altra banda, hi ha diversos intents per salvar a Saïd, però no són executats fins que Ferran l'ajuda i li prepara una escapada amb Blanca. El desenllaç ens mostra la mort de Blanca i la mort de Saïd per amor. El final no és l'esperat per l'espectador, però és l'única manera que els dos protagonistes puguin estar junts.

Imatge de Saïd i Blanca a Mar i Cel

Temes Musicals:

I ACTE	II ACTE
<i>La llaha il·la Lah</i> (Saïd i la tripulació del vaixell algerià)	<i>No estàs sola</i> (Saïd i Blanca)
<i>Cançó d'Osman</i> (Osman)	<i>Complot dels Cristians</i> (Carles, Ferran i Joanot)
<i>Aigua per pietat</i> (Carles, Blanca, Ferran i cristianes)	<i>Cançó de Hasse</i> (Hassen)
<i>Interrogatori dels cristians</i> (Blanca, Carles, Saïd, Ferran, tripulació d'en Saïd i tripulació d'en Ferran)	<i>Mort dels pirates</i> (Orquestra)
<i>Festa dels pirates</i> (Tripulació de pirates algerians)	<i>Lloem a Déu</i> (Carles, Saïd i Joanot)
<i>Cançó d'en Joanot</i> (Joanot)	<i>Pare meu estimat</i> (Carles, Blanca i Ferran)
<i>Mateu-me d'un cop</i> (Saïd, Blanca i Hassen)	<i>Sempre t'hem comprès</i> (Blanca i dones cristianes)
<i>L'expulsió</i> (Saïd de petit, mare d'en Saïd, ciutadanes morisques i soldats)	<i>Cançó d'en Ferran</i> (Ferran)
<i>Per què he plorat?</i> (Saïd i Blanca)	<i>Comiat</i> (Saïd, Blanca i Ferran)
<i>Raons d'Estat</i> (Carles, Ferran i Blanca)	<i>Final</i> (Tota la companyia)
<i>El Motí</i> (Saïd, Hassen, Malek i pirates algerians)	
<i>Himne dels Pirates</i> (Tota la tripulació pirata del vaixell d'en Saïd)	

1.9. CATS

Títol original de l'obra: *Cats*

Basada en: *Old Possum's Book of Practical Cats* de Thomas Stearns Eliot

Autor: Andrew Lloyd Webber

Compositor musical: Andrew Lloyd Webber

Lletres: Thomas Stearns Eliot

Coreografies: Gillian Lynne

Data d'estrena: 1981

Lloc d'estrena: *New London Theatre*, Londres

Director: Trevor Nunn

Personatges:

Cartell original de *Cats* (1981)

Demeter- És una gata força espantadissa. És la millor amiga de Bombalurina. És un personatge dèbil i preocupat constantment per tot.

Bombalurina- És una gata força atractiva i presumida. És la millor amiga de Demeter. És un personatge molt més possessiu, segur i respectat.

Skimbleshanks- És un gat enèrgic i alegre que fa la funció de carter de la tribu. Ell s'encarrega del correu durant la nit i es caracteritza com el gat de les vies del tren. Ell pensa que és totalment imprescindible per la societat.

Mungojerrie i Rumpelteazer- Formen la parella de lladres. Són vistos com a pallassos, comedians i acròbates.

Macavity- Té el sobrenom de gat del misteri. És un gat criminal que mai deixa proves dels seus delictes. Intenta segrestar moltes vegades a Demeter per poder estar a prop de Deuteronomy.

Grizabella- Era la gata amb més estil dels *Jellicles*, però ara és una gata trista i solitària. Sempre recorda els moments feliços abans d'abandonar la tribu dels i demana perdó i ajuda per haver-ho fet.

Old Deuteronomy- És el líder més respectat per tots els gats. Old Deuteronomy pot veure el valor de cada gat i és qui decideix qui farà l'ascensió al cel.

Rum Tum Tugger- Té grans aficions artístiques i el caracteritzen amb el Mick Jaguer. És un gat curios i rebel.

Munkustrap- És considerat el guia, lluitador i protector dels gats. Munkustrap és el germà de Rom Tum Tugger. Té una forta relació amb Deuteronomy i és el narrador de la història.

Gus- Té el sobrenom del gat del teatre. Ha viatjat molt i és el gat més dur i aspre de tots. El personatge de Gus també interpreta el paper de Growltiger.

Busthoper Jones- És un dels gats més vells i respectats. El caracteritzem per ser assenyat i savi però a la vegada golut i molt ben alimentat.

Rumpus Cat- És un gat ximple però intimidant. És considerat un súper heroi.

Victoria- És una gata jove que sent passió per la dansa. És molt innocent i tímid, no entén per què tota la tribu rebutja Grizabella.

Mister Mistoffelees- És un mag i un ballarí excel·lent. És un personatge força enèrgic i té a tots els gats encantats.

Jennyanydots- Durant tot el dia és una gata tranquil·la i gandula, però quan arriba la nit organitza totes les criatures, teixeix i neteja tota la casa.

Jellylorum- Té una funció molt similar a Jennyanydots. Es preocupa molt pels gats. El personatge de Jellylorum també interpreta el paper de Griddlebone.

Trama del Musical: El musical tracta sobre una comunitat de gats que un cop l'any s'escapen de les seves cases i es reuneixen a l'abocador del seu barri per reunir-se amb el vell Deuteronomy. El vell Deuteonomy és el líder de la tribu dels *Jellicles* i és considerat el pare i avi de gairebé tots els gats. En aquesta trobada Deuteronomy decideix qui serà el gat afortunat de renéixer i fer l'ascensió al cel. Primerament veiem una petita explicació de la tribu dels *Jellicles* i després se'ns presenten Jennyanydots, Rum Tum Tuger, Mistoffelees i Bustopher Jones entre d'altres amb un

Imatge de Grizabella
a *Cats* (2014)

número musical. En aquesta presentació observem el personatge de Grizabella, que és refusat pels altres membres del grup, ja que va abandonar la tribu. Després de les presentacions apareix per fi el vell Deuteronomy, que serà l'encarregat de decidir qui farà el gran pas cap al cel. En segon lloc observem els números musicals més moguts amb els gats lladres o el gat del misteri Macavity. Finalment, el vell Deuteronomy pren la decisió final de pujar al regle celestial dels gats a Grizabella la rebutjada per tota la tribu. Per finalitzar, Deuteronomy fa un petit diàleg cap als humans per tancar el musical.

Temes Musicals:

I ACTE	II ACTE
<i>Overture</i> (Orquestra)	<i>The moments of happiness</i> (Old Deuteronomy)
<i>Prologue</i> (Tots els gats)	<i>Gus: The theatre cat</i> (Gus i Jellylorum)
<i>The Naming of Cats</i> (Tots els gats)	<i>Growltiger's Last Stand</i> (Gus es converteix en Glowtiger i Jellylorum es converteix en Griddlebone)
<i>The invitation to the Jellicle Ball</i> (Victoria i Munkustrap)	<i>Skimbleshanks: The Railway Cat</i> (Skimbleshanks)
<i>The old Gumbie Cat</i> (Munkustrap, Bombalurina, Jennyanydots, Jellylorum i Demeter)	<i>Macavity: The Mystery Cat</i> (Bombalurina i Demeter)
<i>The Rum Tum Tugger</i> (Rum Tum Tugger)	<i>Macavity Fight</i> (Macavity i Munkustrap)
<i>Grizabella: the Glamour cat</i> (Grizabella, Demeter i Bombalurina)	<i>Mr. Mistoffelees</i> (Mistoffelees i Rum Tum Tugger)

<i>Bustopher Jones: The Cat About Town</i> (Bustopher jones, Jellylorum, Bombalurina i Jennyanydots)	<i>Jellicle Choice</i> (Munkustrap)
<i>Mungojerrie and Rumpleteazer</i> (Mungojerrie, Rumpleteazer)	<i>Daylight</i> (Munkustrap)
<i>Old Deuteronomy</i> (Old Deuteronomy, Munkustrap i Rum Tum Tugger)	<i>Memory</i> (Grizabella)
<i>The Awefull Battle of The Pokes and the Pollicles</i> (Rumpus cat i Munkustrap)	<i>The Journey to the Heaviside Layer</i> (Tots els gats)
<i>The Song of the Jellicles</i> (Tots els gats)	<i>Finale</i> (Old Deuteronomy i tots els gats)
<i>The Jellicle Ball</i> (Orquestra)	
<i>Memory</i> (Grizabella)	

1.10. ANNIE

Títol original de l'obra: *Annie*

Basada en: La tira còmica d'Harold Gray anomenada *Little Orphan Annie*

Autor: Thomas Meehan

Compositor musical: Charles Strouse

Lletres: Martin Charnin

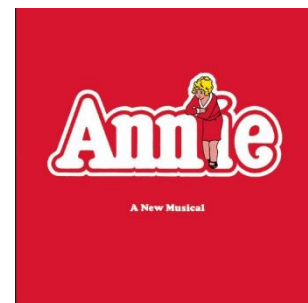
Coreografies: Peter Gennaro

Data d'estrena: 1977

Lloc d'estrena: *Alvin Theatre*, Broadway

Director: Martin Charnin

Personatges:

Cartell original
d'*Annie* (1977)

Annie- És la protagonista del musical. És una nena orfe d'onze anys que que vol trobar els seus pares biològics. És un personatges valent, alegre i optimista.
Oliver Warbucks- És un multimillonari que obre casa seva a la protagonista i finalment l'acaba adoptant.
Miss Hannigan- És la directora de l'orfenat on viu l'Annie, però no li agrada gens la seva feina. A més a més, odia tots els nens i busca consol en l'alcohol.
Grace Farrel- És la secretaria de l'Oliver Warbucks i li agafa ràpidament molt d'apreci a l'Annie.
Roster Hannigan- És el germà petit de la directora Hannigan. Va escapar-se de la presó i intentarà segrestar l'Annie.
Lily St. Regis- És la parella d'en Roster Hannigan. Ella i en Roster es fan passar pels pares de l'Annie només per guanyar la recompensa que ofereix el senyor Oliver.
Franklin Delano Roosevelt- És el president dels Estats Units i col·labora en la recerca dels pares de l'Annie. Quan coneix la protagonista, el seu món canvia i intenta restaurar diversos aspectes del govern americà.
Ickes- És un personatge força secundari que treballa dins el gabinet.
Molly- És l'òrfena més jove, ja que només té sis anys i és la millor amiga de l'Annie.
Pepper- És l'òrfena que vol controlar-ho tot. Té dotze anys i no és bona amiga de l'Annie.
Duffy- És una de les òrfenes més grans juntament amb July. Tot i que és la millor amiga de Pepper ella si que té una bona relació amb l'Annie.
July- És la nena més callada i reservada de tot l'orfenat. Tot i que no parla molt, és considerada una mare per tots els nens.
Tessie- És l'òrfena més ploranera de tot el recinte.
Kate- És l'òrfena més tímida de totes. Encara que no té molt de do de paraula té amics per tot l'orfenat.
Bert Healy- És el locutor de ràdio que ajuda l'Annie a buscar als seus pares.

Drake- És el majordom de la casa d'Oliver Warbucks. Quan coneix Annie fa molt bona relació amb ella.

Lt. Ward- És el policia de la ciutat que busca Annie i la troba a una casa per nens sense llar.

Sandy- És un gos abandonat que Annie recull del carrer. Quan Annie agafa Sandy el converteix en el seu millor amic.

Bundles- És un personatge força secundari. És l'home que fa la bugada a l'orfenat de l'Annie.

Mr. Pugh- És un personatge força secundari. És la cuinera de l'orfenat.

Start to Be- És una aspirant a estrella de Broadway. No és un dels personatges essencials per l'obra.

Imatge de la cançó *It's the Hard-Knock Life*

Trama del Musical: Ens explica la història de l'Annie, una nena òrfena que desitja que els seus pares la vinguin a buscar i la rescatin de la bruixa Hannigan, la directora de l'orfenat. Per sort Annie entra dins la vida del senyor

Oliver Warbucks que li obre casa seva durant les festes de Nadal. Warbucks li agafa tant d'apreci a la nena que decideix adoptar-la. El camí d'adopció és ben difícil, ja que la directora de l'orfenat no li dóna cap facilitat. En veure la dificultat de l'assumpte, Oliver contacta amb el president Roosevelt perquè l'ajudi i aquest, en conèixer a Annie, dóna un canvi dins la seva política i imparteix el conegut *New Deal*. Per altra banda, Annie segueix volent conèixer els seus pares biològics sense saber que aquests havien mort feia anys en un incendi. Aprofitant-se de la situació, el dia de l'adopció apareixen Rooster Hannigan i Lily St. Regis, que es fan passar pels pares de la nena per arribar a aconseguir la seva poca fortuna. Quan Roosevelt

i Warbucks decobreixen la veritat sobre els pares de l'Annie, empresonen els dos farsants Rooster i Lily i la directora Hannigan per haver col·laborat amb ells.

Temes Musicals:

I ACTE	II ACTE
<i>Overture</i> (Orquestra)	<i>Maybe</i> (Annie)
<i>Maybe</i> (Annie i les òrfenes)	<i>You're Never Fully Dressed Without a Smile</i> (Bert Healy i les òrfenes)
<i>It's Hard Knock Life</i> (Annie i les òrfenes)	<i>Easy Street</i> (Rooster, Miss Hannigan i Lily)
<i>Tomorrow</i> (Annie)	<i>Tomorrow</i> (Annie, Roosevelt, Oliver Warbucks i Ickes)
<i>We'd Like to Thank You, Herbert Hoover</i> (Ciutadans)	<i>Something Was Missing</i> (Oliver Warbucks)
<i>Little Girls</i> (Miss Hannigan)	<i>Annie</i> (Drake i Grace)
<i>I Think I'm gonna like it Here</i> (Grace i Annie)	<i>I Don't Need Anything But You</i> (Annie i Oliver Warbucks)
<i>N.Y.C</i> (Oliver Warbucks, Grace, Annie i Start to be)	<i>A New Deal for Christmas</i> (Grace, Annie, Oliver Warbucks i Roosevelt)
<i>Easy Street</i> (Rooster, Lily i Miss Hannigan)	<i>Tomorrow (Finale)</i> (Tota a companyia)
<i>You Won't Be an Orphan for Long</i> (Grace i Oliver Warbucks)	
<i>Maybe</i> (Annie)	

2. COMPARACIÓ DELS MUSICALS

2.1. CATEGORIES DE PERSONATGES

El primer aspecte que hem de comparar, són els personatges. Com podem veure, a tots els musicals, hi trobem diversos tipus d'amor. A *West Side Story*, *Grease*, *The Phantom of the Opera*, *Mamma Mia* i *Mar i Cel*, el tema principal és l'amor juvenil i passional. Dins d'aquests amors, podem veure, com a *West Side Story* i *Mar i Cel*, la relació no és l'esperada i, per això, és rebutjada per les famílies. Per una part, el germà de Maria no respecte la seva relació amb Tony dins de *West Side Story* i per altra part, el pare de Blanca no tolera que la seva filla pugui estar enamorada d'un corsari mestís com Saïd dins de *Mar i Cel*. Aquestes dues històries acaben amb un final tràgic per culpa d'aquest amor.

Grease i *Mamma Mia* són dos musicals molt més alegres, però també tenen el seu tipus d'amor. *Grease* ens mostra l'amor juvenil entre Sandy i Danny, però a la vegada, també ens mostra l'amor entre els *T-Birds* i les *Pink Ladies*. A *Mamma Mia* passa un fet força similar, ja que ens mostra l'amor entre Sophie i Sky, Sam i Donna i finalment, entre Bill i Rosi. Però, a part d'aquest amor de parella, també trobem l'amor maternal que sent Donna cap a la seva filla Sophie i, l'amor de l'amistat entre Tania, Rosi i Donna. La darrera obra musical que hem anomenat a la llista és *The Phantom of the Opera*. Aquest, també ens mostra dues categories d'amor diferents, l'amor vertader entre Raoul i Christine i l'amor obsessiu i possessiu del Fantasma Erik cap a Christine.

A *Les Misérables*, *Cats*, *Annie*, *The Lion King* i *Wicked*, el tema principal de l'obra no és l'amor passional, tot i que n'hi ha. A *Les Misérables*, trobem l'amor de Cossette amb Marius, com un amor primerenc i passional. Però aquest amor, no és el centre del musical, ja que trobem principalment l'amor d'un pare, Valjean, cap a

la seva filla, Cossette. A més a més, també trobem l'amor cap a la revolta i la lluita, l'amor cap a una idea i l'estima cap als drets. Aquests diferents amors donen sentit a l'obra. Per altra banda, ens passa exactament el mateix amb *The Lion King* i *Wicked*, és cert que trobem l'amor entre Nala i Simba o l'amor entre Fiyero i Elphaba, però el nucli principal és l'estima familiar i l'afecte cap als amics, ja que sense aquests aspectes, la història no s'hagués desenvolupat. A *Wicked*, veiem l'amor entre germanes i també entre amigues i el mateix passa amb *The Lion King*, on observem l'amistat i l'estima familiar. Ara, canviem totalment de registre, ja que a *Cats* i *Annie*, no trobem cap mena d'amor de parella, però trobem un amor de família com en el cas de la tribu dels Jellicles o un amor desinteressat i profund d'Oliver cap a l'òrfena Annie.

El segon aspecte que hem de comparar són els protagonistes i els antagonistes. Els protagonistes dels diversos musicals són majoritàriament parelles entre una dona i un home. Tot i que també trobem personatges femenins i masculins que fan la funció individual del protagonista. A *West Side Story*, els protagonistes són Maria i Tony, a *Grease*, Sandy i Danny com també a Mar i Cel, Blanca i Saïd. A *Les Misérables*, trobem com a figures protagonistes Valjean i Cosette igual que a *Mamma Mia*, la Donna i la Sophie. A *The Lion King* veiem a Simba i a Nala com a màxims protagonistes com també a *The Phantom of the Opera* amb Christine i el Fantasma Erik. Després, tenim *Wicked*, *Cats* i *Annie* amb els quals veiem com a protagonistes a Elphaba, Grizabella i Annie, tres personatges femenins.

En tota història, gairebé sempre hi trobem antagonistes, que són el contrari dels protagonistes. A *West Side Story* i a Mar i Cel, els antagonistes són els mateixos familiars dels protagonistes. A *Les Misérables* trobem a l'inspector Javert com a màxim antagonista de la història igual que a *The Lion King* trobem a Scar. A *The Phantom of the Opera* el mateix protagonista és a la vegada l'antagonista per molta gent externa això, passa de la mateixa manera amb *Wicked*, la protagonista acaba agafant el rol d'antagonista per al món exterior. Per altra banda, Annie té uns

antagonistes totalment clars que són Miss Hannigan, Roster i Lily. En canvi, Mamma Mia, Cats i Grease, no tenen cap mena d'antagonista clar ni pautat, ja que la història no permet aquesta figura.

2.2. GÈNERE DE LES HISTÒRIES

<i>West Side Story</i>	Drama musical, ja que acaba amb la mort de Tony i la soledat de Maria.
<i>Grease</i>	Comèdia musical, ja que és una obra amb moments còmics i final feliç.
<i>Les Misérables</i>	Drama musical, ja que moren la majoria de protagonistes de l'obra.
<i>The Lion King</i>	Musical infantil, ja que està basat en una pel·lícula de <i>Disney</i> .
<i>Mamma Mia</i>	Comèdia musical, ja que és una història amb moments còmics i final feliç.
<i>The Phantom of the Opera</i>	Drama musical, ja que el Fantasma Erik acaba desapareixent de l'òpera i de la vida de Christine.
<i>Wicked</i>	Musical fantàstic, ja que mostra la vida d'unes bruixes, dins un món de fantasia.
<i>Mar i Cel</i>	Drama musical, ja que acaba amb la mort de Blanca i Saïd.
<i>Cats</i>	Musical espiritual, ja que parla de pujar al cel per buscar una vida millor,
<i>Annie</i>	Comèdia musical dramàtica, ja que acaba tenint un final feliç, però el rerefons de l'obra és molt obscur.

2.3. TEMES MUSICALS MÉS POPULARS

<i>West Side Story</i>	- <i>Maria</i> (Tony) - <i>America</i> (<i>Sharks</i>)
<i>Grease</i>	- <i>Summer nights</i> (Sandy, Danny, <i>T-Birds</i> i <i>Pink Ladies</i>) - <i>Greased Lightnin</i> (Kenickie i <i>T-Birds</i>) - <i>We go together</i> (Tota la companyia)
<i>Les Misérables</i>	- <i>I dreamed a Dream</i> (Fantine) - <i>Do you Hear the People Sing?</i> (Enjolras i estudiants) - <i>On my own</i> (Éponine) - <i>Bring him Home</i> (Jean Valjean) - <i>One Day More</i> (Jean Valjean, Marius, Cosette, Éponine, Enjolras, Javert, Thénardier, Madame Thénardier i Gavroche)
<i>The Lion King</i>	- <i>Circle of Life</i> (Rafiki i companyia) - <i>I Just Can't Wait to Be King</i> (Simba, Nala, Zazu i companyia) - <i>Hakuna Matata</i> (Timon, Pumba i Simba) - <i>Can You Feel the Love Tonight</i> (Timon, Pumba, Simba, Nala i companyia)
<i>Mamma Mia</i>	- <i>Honey honey</i> (Sophie, Ali i Lisa) - <i>Mamma Mia</i> (Donna i companyia) - <i>Dancing Queen</i> (Rosi, Tania i Donna) - <i>Super Trupper</i> (Rosi, Tania i Donna) - <i>I Have a Dream</i> (Sophie)

<i>The Phantom of the Opera</i>	-<i>Angel of me</i> (Christine i Meg) -<i>The phantom of the Opera</i> (Fantasma Erik i Christine) -<i>The Music of the Night</i> (Fantasma Erik) -<i>Why so silent?</i> (Fantasma Erik)
<i>Wicked</i>	-<i>Popular</i> (Glinda i Elphaba) -<i>I am Not that Girl</i> (Elphaba)
<i>Mar i Cel</i>	- <i>Per què he plorat?</i> (Saïd i Blanca) -<i>L'himne dels pirates</i> (Tota la tripulació pirata del vaixell d'en Saïd)
<i>Cats</i>	-<i>The naming of Cats</i> (Tots els gats) -<i>Memory</i> (Grizabella)
<i>Annie</i>	-<i>It's the Hard Knock Life</i> (Annie i les òrfenes) -<i>Tomorrow</i> (Annie) -<i>Maybe</i> (Annie i les òrfenes)

3. LA TRIA I EL CÀSTING DEL MUSICAL

Per poder elaborar la meua part pràctica vaig haver de decidir quin musical dirigir entre tantes obres mundialment famoses. No va ser una feina gens fàcil, ja que n'hi havia més d'un que em cridava molt l'atenció, no només argumentalment sinó també musicalment. La tria final va ser entre *Grease* o *Mamma Mia*. No les tenia totes amb mi, però vaig arriscar-me i vaig triar *Mamma Mia*. Vaig escollir aquest musical perquè m'apassiona la seva història i m'agraden molt les seves cançons. A més a més, trobava que era un musical amb el qual es podia donar molt de joc, ja que tenia força personatges de caràcters molt diversos en els quals poder treballar. També vaig pensar que tots els escenaris i moments de l'obra eren molt potents per poder dur-los a terme. També abans de prendre una decisió, vaig pensar quins personatges em farien falta per poder desenvolupar l'obra, i vaig veure que *Grease* tenia molts més personatges masculins que no pas *Mamma Mia*. Per aquest motiu, també vaig triar *Mamma Mia*, ja que trobar un paper masculí és molt més complicat que trobar un paper femení. Després d'aquesta petita explicació, primerament, abans d'explicar tot el meu procés i la meua experiència, el que faré serà explicar tot l'argument del musical de manera concreta.

La història comença quan la Sophie, filla de la Donna, envia tres invitacions pel seu casament amb el Sky a tres homes diferents. Després d'aquesta escena, entren les dues millors amigues de la Sophie, l'Ali i la Lisa que venen al seu casament. La Sophie els explica que ha trobat el diari secret de la seva mare i que en ell la Donna explica tres magnífiques nits passades amb tres homes diferents justament el mateix any que va quedar-se embarassada d'ella. En acabar aquesta escena, entren les dues millors amigues de la Donna, la Tania i la Rosi que fa anys que no es veuen. En aquest moment, la Donna els explica com és la seva vida treballant a la taverna i també dóna la seva visió sobre el casament de la seva filla Sophie. Després, entren a l'escena Sky, el futur marit de la Sophie, en Pepper, l'ajudant de la Donna, i la mateixa Sophie. Tots ells tenen una conversa sobre temes

molt diversos relacionats amb la taverna i amb el casament. La Donna acaba l'escena mostrant els seus desitjos de cara a la seva vida futura.

Just després d'aquest moment, entren els tres possibles pares de la Sophie, Sam, Bill i Harry a la taverna. Aquests parlen amb la Sophie i després es retroben amb la Donna. La Donna en veure'ls, no ho pot creure, ja que no sap com han arribat fins aquí, perquè han vingut i què és el que volen aconseguir. Quan l'escena finalitza, la Donna marxa corrents a la seva habitació i es troba amb la Tania i la Rosi, les quals li pregunten què és el que què li passa i per què està tan trista i tan callada. La Donna els diu que el pare de la Sophie està a l'illa i les seves millors amigues volen saber la seva identitat per poder conèixer aquest home, però llavors ella els diu que en realitat hi ha tres possibles pares a l'illa, ja que no sap qui dels tres és el vertader. Llavors, la Tania i la Rosi intenten animar-la dient-li que deixi la responsabilitat a un costat i que torni a ser la reina de la nit, que torni a ser la noia que era fa vint anys.

En acabar aquesta escena, surt la Sophie amb el Sky a la platja. Aquests dos demostren el seu amor i s'expliquen per què s'estimen i com han canviat les seves vides des que estan junts. De cop, ens situem al comiat de soltera de la Sophie. El primer que es veu és una actuació de la Donna i les seves dues millors amigues, que tenien un grup anomenat *Donna i les Dinamos* quan eren joves. Després d'aquest espectacle, arriben al comiat en Sam, en Harry i en Bill. Quan les noies els veuen, els agafen i els fan ballar tota la nit com a càstig d'haver aparegut en una festa exclusivament per noies. Poc temps després, arriben a l'escena tots els altres nois de l'illa i ballen tots junts. La Sophie té l'oportunitat d'anar parlant amb en Sam, en Harry i en Bill, que li confessen que són els seus pares i que ells la portaran l'endemà a l'altar. La Sophie, amb tota la pressió, es desmaia al mig de tothom. Així, finalitza la primera part del musical.

La segona part comença just després del comiat de soltera de la Sophie. La Donna està arreglant la taverna quan de cop entren a escena en Pepper i el Sky. Aquests dos arriben fent gresca i parlen amb la Donna, que els envia directament fora perquè ha de canviar-se i ha de refer-se pel casament. Al cap de poc temps, apareix en Sam i li proposa a la Donna d'ajudar-la a fer algunes reformes a la taverna i aquesta diu que no és necessari, que ella pot fer-les tota sola. Tot i així, ells dos diuen que no s'escolten i que moltes vegades sembla que parlin sols. En finalitzar això, comença una altra escena on apareixen la Tania, en Pepper i en Harry. La Tania ha passat la nit amb en Pepper i aquest últim, vol recordar-la per poder repetir-la. Entremig de tota aquesta conversa, en Harry li pregunta a la Tania què se suposa que fa el pare de la núvia el dia del casament i aquesta li explica la seva visió del matrimoni. De cop, entren la Rosi i en Bill, que vénen de pescar. Aquests dos parlen amb la Tania i marxen a les habitacions per arreglar-se. En aquell moment, es queden la Tania i en Pepper sols i ell li repeteix a ella que estaria molt bé repetir la nit d'ahir. Aleshores ella li pregunta si la seva mare sap on va passar la nit d'ahir, ja que encara hauria d'estar estudiant a l'escola. La Tania diu que encara és un nen, que poden ballar i divertir-se, però res més.

En finalitzar aquesta escena, entren la Sophie i el Sky, la Sophie li explica que ha convidat al seu pare al casament. Ell, en saber això, no es pot creure que hagi trigat tant a dir-li. A més a més, li pregunta si el casament era per això, per trobar el seu pare. Ella li diu que l'estima i ell diu que, després de tot el que ha passat, no sap realment què vol. De cop, ens situem a l'habitació de la Donna, trobem en Harry i ella mateixa mantenint una conversa sobre el casament i sobre la seva vida. En Harry li diu que es veuran al casament i marxa corrent. La Donna no entén que la Sophie l'hagi convidat al casament, no pot ser que li estigui passant això a ella. Quan en Harry marxa, en aquell mateix moment, entra la Sophie. La Sophie li demana ajuda a la seva mare per arreglar-se pel seu casament, ja que queda poca estona per a la cerimònia. Quan la Sophie ja està arreglada, surt de l'habitació i de cop,

entra en Sam. En Sam li pregunta a la Donna qui és el vertader pare de la Sophie i aquesta, li diu que no en vol parlar, que la deixi estar i que sobretot oblidi tot el que han viscut junts, ja que el guanyador s'ho queda tot i ella com a perdedora no té res.

En finalitzar aquesta escena, ens situem a l'església, just abans del casament. Veiem a la Rosi encenent unes espelmes a l'església i de cop entra en Bill. En Bill li pregunta a la Rosi que ha de fer després d'esbrinar que ell és el pare de la Sophie. La Rosi li diu que després vagi a parlar amb la Donna, però que ara es quedi aquí a gaudir de la seva companyia. La Rosi comença a fer-li veure que li agrada molt en Bill i que junts, podrien crear alguna cosa bonica. En Bill primer sembla espantat, però després acaba fent un petó a la Rosi com a signe d'amor i apropament cap a ella. Llavors, arriba el moment final, arriba el casament. En entrar, la Donna diu que el pare de la Sophie està present a l'illa i a la cerimònia. Llavors els tres possibles pares s'aixequen i comencen a dir que és igual que no siguin els únics pares, que pel simple fet de tenir una petita part de la Sophie, ja són totalment feliços. Llavors la Sophie, li diu al Sky que no vol casar-se, que vol marxar de l'illa i compartir aventures amb ell.

En aquell moment, en Sam diu que el moment s'ha d'aprofitar i li demana a la Donna, si vol casar-se amb ell. La Donna diu que ella no és bígama i no pot casar-se amb un home que evidentment està casat i té fills. Llavors en Sam, davant de tothom, explica que va marxar per casar-se, però va tornar a l'illa a buscar la Donna, ja que va veure que l'estimava a ella. Quan aquest va tornar, ella ja havia marxat amb un altre home. Finalment, en Sam va casar-se amb la seva exdona, ja que ara estan divorciats. En sentir això, la Donna diu que es vol casar amb ell i el capellà de la cerimònia els fa marit i muller. Al final del musical, es veu com tothom acomiada al Sky i a la Sophie, que marxen de l'illa per viure una nova vida junts. Una vida plena d'aventures, una vida com la que havien somiat, però amb alguns canvis a la seva vida. La Donna casada i la Sophie amb tres pares al seu costat.

Després de desenvolupar concretament l'argument del musical, és important dir que abans de tots els assajos, va haver-hi un càsting previ per escollir els diversos personatges de l'obra. En primer lloc, vaig posar una notícia a una pàgina d'actors i actrius del Maresme, informant de la meva situació i del meu projecte. A partir d'aquesta pàgina, diverses persones van enviar-me un vídeo presentant-se i cantant un petit fragment d'una cançó del musical. A més a més, vaig demanar que vinguessin un dia a Mataró per poder fer una prova en directe. A part d'aquesta publicació, vaig trucar a tots els meus contactes de la Sala Cabanyes per preguntar si algun dels seus actors estaria interessat a participar en el meu treball de recerca. Per sort, en conèixer diversa gent de la Sala Cabanyes, vaig aconseguir algunes actrius d'allà. Després de trucar a aquest grup de gent, vaig informar els meus amics experimentats en aquest tema sobre el meu projecte. Alguns d'ells van acceptar la proposta i d'altres per falta de temps no van poder fer-la.

La segona part de la tria va ser gràcies a una amiga de la Sala Cabanyes, que coneixia a un grup de teatre del Prat de Llobregat. Gràcies a ella, vam contactar amb el seu director i a partir d'aquí, els seus alumnes van enviar-me un vídeo de presentació i un vídeo ballant o cantant una cançó de *Mamma Mia*. A partir d'aquests vídeos, jo vaig poder fer la tria dels personatges. No va ser una tria fàcil, ja que trobar el perfil que jo estava buscant era més complicat del que m'imaginava. Des d'un principi, vaig decidir qui seria la Sophie. Vaig veure-la en el vídeo que em va enviar i vaig saber que era ella qui havia de fer aquell paper. Potser no era el millor semblant però sí la millor veu. També, quan vaig veure el vídeo d'una altra noia de Prat vaig saber en aquell moment, que ella havia de fer el paper de Tania. El mateix em va passar amb en Sam, amb l'Ali i amb la Lisa.

Va costar molt més fer la tria dels altres personatges, ja que faltaven nois i homes on poder triar. Al cap de llargues setmanes preguntant, fent els càstings vaig trobar els altres tres personatges principals masculins, el Sky, en Harry i en Bill. Tot i així, em quedava encara trobar i fer la tria d'un dels personatges més importants

com la Rosi i de la protagonista de l'obra, la Donna. Al cap d'un temps força més llarg, vaig trobar la Donna, la Rosi i en Pepper. El cor va ser molt més fàcil de triar perquè la dansa i el cant en grup no té un perfil o un altre i vaig poder escollir més àmpliament.

En finalitzar el procés dels càstings, vaig començar a fer els assajos per dur a terme la representació del musical. No va ser una feina fàcil poder organitzar-los, pensar-los i estructurar-los, però finalment va poder dur-se a terme el meu projecte.

4. DIARI D'EXPERIÈNCIES

4.1. 21 DE JULIOL DEL 2016

Avui ha sigut el primer dia que he fet un assaig del Musical. He organitzat una trobada amb set persones del Prat de Llobregat a Valldemia. Quan fa una setmana vaig demanar el teatre de l'escola al director, me'l va deixar sense cap mena de problema però va posar-me dues condicions. La primera que portés una fotocòpia del DNI de totes les persones externes que vinguessin a l'escola i que utilitzessin el teatre i la segona que ensenyés les normes de seguretat per si hi havia qualsevol incident dins el recinte. El que jo vaig demanar als actors va ser que portessin la fotocòpia per a l'escola i el guió imprès del Musical per poder començar a treballar des de la primera reunió.

En primer lloc, quan els actors i actrius del Prat de Llobregat han arribat a l'escola a les 10:15h del matí, he demanat els DNI's i he explicat les normes de seguretat perquè tot quedés el més clar possible. En segon lloc, hem fet un petit cercle per fer una ronda de presentacions personals i conèixer petites coses de les persones amb les quals treballaré. Després de les presentacions individuals he explicat el meu projecte, la meva situació i les meves motivacions personals per dur a terme aquest treball. Ells m'han fet algunes preguntes sobre el tema com per què l'he triat i com tenia pensat organitzar-ho. Respondre les preguntes ha estat tot un plaer i després de fer-ho he començat amb l'assaig pròpiament dit.

En començar l'assaig no sabia com distribuir-lo, ja que en ser el primer ha sigut totalment nou per a mi. Tot i que no tenia molt clar com fer-ho he fet una petita introducció de l'obra i dels personatges i he demanat a tots els membres presents que pugessin a l'escenari. El que hem començat a practicar ha sigut un número musical anomenat *Voulez-Vous*. Aquesta escena l'he feta perquè sortia tota la gent que tenia en aquell moment al teatre. El primer que he fet ha estat distribuir nois i noies per ensenyar la part del ball que es fa en parelles. En separar homes i

dones he vist que els homes quedaven més reduïts i he posat a dues noies a fer el paper de nois. A l'hora d'ensenyar la coreografia ha sigut força fàcil, ja que en ser un grup tan reduït he pogut ensenyar-ho molt més individual i pausat.

Al cap d'una hora aproximadament de començar l'assaig hem fet un petit descans per menjar alguna cosa o prendre un cafè. Quan hem acabat d'esmorzar hem seguit fent la coreografia per memoritzar-la. Encara que no he creat un número musical amb passos molt complicats i desconeguts, el ritme de la música i les parelles fan que incrementi la dificultat del ball i això s'ha notat a l'hora de la sincronització de tots els participants dins l'escena. Avui només he fet fins a la meitat de la cançó del *Voulez-Vous*, ja que amb el temps que teníem era més que suficient. Per altra banda, ha sigut una primera pressa de contacte que ha anat molt bé i ha sigut profitosa.

L'assaig ha durat fins a la 13:15h perquè l'escola tancava i els actors i actrius a la tarda havien d'anar a treballar. Abans de finalitzar la trobada, hem parlat sobre el dia i el lloc de la pròxima reunió. Hem decidit que seria després de les vacances d'estiu perquè molta gent marxava a principis d'agost i no seria coherent fer un assaig amb només dues persones. Hem decidit també que el faríem al Prat de Llobregat per poder fer una jornada completa d'assaig. Quan hem acabat la xerrada ens hem acomiadat i cadascú ha marxat cap a casa seva. La sensació d'aquesta trobada i en general dels membres del musical ha estat molt positiva. Positiva per la disposició i les ganes que he vist a l'hora d'assajar i a l'hora de decidir moments on poder trobar-nos. Com a directora estic esperant la pròxima reunió per retrobar-nos i poder avançar en aquest *Mamma Mia* que m'entusiasma i m'apassiona cada dia més. Per finalitzar, vull dir, que marxo amb una molt bona perspectiva de cara al següent assaig

4.2. 27 D'AGOST DEL 2016

Avui ha sigut el primer dia que he anat al Prat de Llobregat a fer un assaig. Ja havia conegut als actors i actrius a la trobada que vam fer a Valldemia, però avui sincerament estava molt nerviosa per com aniria el dia. He anat fins allà amb tren i quan he arribat m'he trobat just davant d'un Centre Cívic. En entrar m'han donat les claus d'una sala molt gran anomenada escènica. En entrar-hi he vist un escenari força gran, uns vestuaris a la part lateral dreta, un equip de llums i so que no he utilitzat perquè no en sabia el seu funcionament i en general, una sala molt espaiosa. He conegut a més integrants del musical que no havien pogut venir a Mataró i ha sigut una presentació molt positiva.

Avui hem fet un horari intensiu, és a dir de 10:00 a 14:00 hores i de 16:00 a 18:00 hores per poder aprofitar l'assaig i avançar en les escenes grupals. De 14:00 a 16:00 hores hem parat per dinar, ja que el Centre Cívic tancava i nosaltres teníem gana. Hem anat a dinar tots junts per aprofundir una mica més sobre nosaltres i sobre el musical. En aquesta petita parada hem pogut parlar de molts temes diferents i hem pogut compartir opinions.

Dues de les actrius a l'hora de dinar

L'assaig s'ha distribuït en números musicals perquè la Donna, que és el personatge principal, encara no el tinc. Això fa que sentir molta pressió, ja que en ser la protagonista l'he de trobar sí o sí i sincerament ja no sé on més buscar i tinc por de no trobar-la. Com he dit abans, ho he distribuït per escenes musicals, perquè les coreografies i el cant coral l'ha de fer tothom i així he tingut a tot el grup treballant i actiu.

El primer número que hem practicat ha sigut el *Money Money*. Aquesta escena en concret la situem gairebé al principi de l'obra i la Donna explica a les

seves amigues que acaben d'arribar a l'illa tota la feina que fa dins la taverna cada dia. Coreogràficament és molt senzilla, ja que majoritàriament qui es mou i canta és la Donna. Tot i així, he ensenyat la tornada de la cançó que, al ser tota l'estona igual, ha sigut força fàcil d'explicar. També hem distribuït quina interpretació i funció havien de fer mentre la Donna cantava. Per altra banda, hem escoltat la base musical de la cançó i l'hem cantada per saber quines frases deia el cor i en quin to les deia.

El segon número que hem practicat ha sigut el *Mamma Mia*. Aquesta escena és una de les més importants del musical perquè dóna nom a l'obra i fa que la intensitat pugi ràpidament. A més a més, és el moment que la Donna veu als tres possibles pares de la seva filla Sophie. El *Mamma Mia* és força complicat coreogràficament, ja que no només hi ha una única línia coreogràfica sinó que hi ha tres parts ben diferenciades. La primera part és la de la Donna, que pren un paper protagonista i individual. La segona part és la dels tres pares, que tenen un paper força reduït. Aquests la majoria de temps estan congelats fent accions individuals o col·lectives i només es descongelen al final del número musical per acabar cantant la cançó ells sols. Finalment la tercera part, recau sobre el cor. El cor té un paper força complicat, ja que ha d'aprendre molts passos i molts canvis de posicions. A l'hora d'ensenyar-ho ha sigut complicat perquè no tothom ha pogut venir a l'assaig i no veia realment com quedarien les posicions, els canvis o simplement les línies coreogràfiques.

El tercer i últim número que hem practicat ha sigut el *Voulez-Vous*. Aquesta escena l'havíem començat a practicar a Mataró però havia quedat força reduïda per la poca massa d'actors que havien vingut. Aquest número és essencial, ja que amb ell finalitza la primera part del musical. Ens mostra el comiat de soltera de la Sophie i les converses amb els pares que la volen portar a l'altar el dia del casament. Quan ho hem fet avui al Prat ha quedat bastant millor perquè el nombre de gent havia

Grup coral preparant-se abans de l'assaig

a aquest número musical que no pas al *Money Money*. En finalitzar l'assaig hem decidit el dia de la pròxima trobada i hem marxat cap a casa a descansar.

Sóc totalment conscient que no hem avançat el que hagués volgut però ha anat bé per començar a aprendre les coreografies i conèixer els actors millor. A mesura que vagi passant el temps tot anirà agafant més ritme i podrem avançar molt més als assajos. Tot i així, hem pogut fer tres números musicals de manera pausada i relaxada, que també s'agraeix.

4.3. 6 DE SETEMBRE DEL 2016

Avui hem fet un assaig a Valldemia amb un grup de persones de Mataró que no havien pogut venir a l'última trobada feta al Prat de Llobregat. Vaig demanar de fer aquesta reunió per poder ensenyar el mateix que havia ensenyat el dia 27 d'agost i que cap persona anés perduda ni endarrerida. Ens hem trobat a Valldemia a les 10:00h del matí amb les mateixes condicions que el primer dia, és a dir demanar una fotocòpia del DNI i ensenyar les normes de seguretat per qualsevol incident que pogués passar dins recinte.

En primer lloc, hem fet una petita presentació personal perquè hi havia gent que encara no s'havia vist mai i no es coneixia. A més a més, avui per primer cop ha vingut el personatge de la Rosi, una de les millors amigues de la Donna que he aconseguit relativament fa molt poc, ja que encara no l'havia trobat i ja no tenia moltes esperances de poder fer-ho. En segon lloc, he fet un petit recordatori del

què haviem avançat a l'últim assaig perquè tothom fos conscient del que haviem de fer.

Després de les presentacions i el recordatori hem començat a practicar la coreografia del *Money Money*, que he tornat a recordar i a explicar. Aquest número musical ha sigut força fàcil perquè gairebé totes les persones que han vingut avui han fet classes de dansa i de teatre, i això m'ha facilitat molt la feina. A més a més, poder comptar amb actrius de la Sala Cabanyes em va realment bé per l'ajuda que em donen, els consells i també les experiències. Quan he acabat d'explicar i repassar el *Money Money* he deixat 5 minuts de descans per menjar o prendre alguna cosa.

Quan hem tornat a l'assaig, he començat a ensenyar la part coral del *Mamma Mia* per poder avançar coreogràficament. He fet el ball i he deixat dues persones responsables perquè repassessin la peça mentre jo treballava amb el personatge de la Rosi una de les seves escenes. L'escena que hem fet ha sigut la peça musical *Chiquitita* que és ben coneguda per tothom per ser una de les cançons més destacades del grup ABBA. Després de llegir-la i repassar-la sense música l'hem cantada amb la base musical i això ha sigut un autèntic desastre, perquè el ritme i la base en sí no anava alhora amb les nostres veus.

Després de practicar-la amb música uns quatre o cinc cops, hem parat a escoltar el temps exacte de la música per veure què era allò que fèiem malament. Quan hem comptat els temps i hem vist el vertader temps de la cançó, tot ha anat sobre rodes. En acabar el *Chiquitita*, he anat a veure la part coreogràfica del *Mamma Mia* i el resultat m'ha agradat bastant. És cert que amb quatre persones ballant no m'he pogut imaginar com quedaria tot el número musical, però veien com havia quedat al Prat i com ha quedat avui me n'he pogut fer una petita idea.

Per finalitzar l'assaig, l'última hora, he explicat el *Voulez-Vous*, ja que era molt més complicat que els altres balls i volia dedicar-li el final de la trobada per possibles dubtes o preguntes. Quan l'he ensenyat m'ha sorprès de bona manera

perquè han après la peça molt ràpidament i hem pogut avançar una mica més del que m'esperava. Quan hem acabat d'ensenyar gairebé tota la coreografia hem repassat tot el que havíem estat fent durant el matí. Hem repassat els tres números coreogràfics i la part vocal de la Rosi. A la 13:00 hem organitzat tot el teatre i hem marxat cap a casa a descansar.

Com a opinió personal he de dir que estic molt contenta per l'assaig d'avui, ja que amb tres hores hem pogut posar-nos al mateix nivell que els actors i actrius del Prat de Llobregat. També he de dir que cada dia que passa veig amb més claredat com fer i distribuir els assajos i això em tranquil·litza molt. Per a la pròxima reunió he decidit enviar un correu explicant el què farem, quan ho farem i qui ho farem per facilitar la informació i l'organització. Estic molt feliç d'haver trobat una Rosi tan encantadora com ella i també haver trobat per fi la meva protagonista Donna.

4.4. 18 DE SETEMBRE DEL 2016

Avui he anat al Prat a fer un assaig que havia previst feia aproximadament dues setmanes. Per informar d'aquest assaig, fa una setmana, vaig enviar un correu a tots els actors i actrius que hi havien d'assistir amb tota la informació essencial, és a dir, horari, lloc, escenes i membres. A més a més, havia enviat les bases musicals de les cançons que es treballarien perquè poguessin practicar-les i escoltar-les. Aquest matí a les 10:00h, quan hem arribat en arribar al Centre Cívic, ens hem posat a treballar de valent per poder complir tots els objectius proposats al correu.

L'Emma i l'Albert fent algunes consultes al guió

Primerament, hem començat fent la primera escena del guió on surten la Sophie i les seves dues millors amigues. Hem fet tota la part textual i també la part

musical i escènica per poder practicar les cançons *Un somni tinc* i *Honey Honey*. En segon lloc, hem practicat l'escena parlada de la Donna i les seves millors amigues i, a continuació, hem repassat el número musical *Money Money* perquè quedés ben clar, ja que la protagonista era el primer cop que venia i no l'havia fet mai. Després de repassar la coreografia hem passat a fer una altra escena que no havien fet mai tots els integrants junts en la qual apareixen els tres possibles pares de la Sophie i la Sophie.

El primer que he demanat ha sigut que fessin la part parlada sense guió, per veure si se sabien el text i si la interpretació era la correcta. Després de fer això força bé, hem provat la part musical anomenada *Gràcies per deixar-me cantar*, que ha sortit prou bé. Hem repetit aquesta cançó un parell de cops i en veure que estava entesa i només s'havia d'acabar de memoritzar he seguit endavant amb el musical. Tot seguit, hem fet l'escena del *Mamma Mia* per recordar-la i tornar-la a ensenyar

Sky, Harry i Bill assajant una escena conjunta

coreogràficament i també per poder practicar la part parlada ara que ja tenim a la Donna. La veritat, tot s'ha de dir, és que la part del text ha sortit bastant bé per ser el primer cop que els tres pares ho feien amb la Donna. Després de fer aquesta escena hem fet un petit descans de 15 minuts perquè poguéssim descansar i menjar alguna cosa. Després de la petita parada, hem tornat a començar la pràctica d'escenes.

Hem reprès l'escena per fer la part musical un altre cop, ja que al principi ha sigut força catastròfic perquè la protagonista no sabia ben bé que havia de fer perquè era el primer cop que la practicava. Després d'unes quantes indicacions l'ha anat fent cada cop millor i al final de l'assaig ja l'ha tenia totalment integrada. La part més complicada ha sigut quadrar la part coral que la feien la Sophie i les seves

amigues amb la part d'accions dels tres possibles pares i el moviment de la Donna. Tot i així, en explicar-ho i practicar-ho se n'han sortit força bé.

Quan hem acabat aquesta escena he vist que ja havíem complert els objectius totals de l'assaig i això m'ha fet sentir molt més relaxada perquè significava que havíem pogut assolir els objectius marcats i pautats per aquest dia. En finalitzar les divuit pàgines del guió hem repassat un altre cop les escenes musicals perquè poguéssim fer vídeos i fotografies dels moments. També hem repassat un altre cop alguna part del text que no havia quedat del tot clara perquè els personatges se sentissin més còmodes i la poguessin tornar a repassar abans que s'acabés la trobada.

Quan hem acabat tot l'assaig hem parlat sobre la pròxima trobada i hem vist que seria força difícil quedar les setmanes següents perquè molta gent no podia assistir-hi a causa de festes majors al Prat de Llobregat i treballs de l'escola d'algun membre del musical. Una de les coses més desastroses que ha passat avui ha sigut que una de les amigues de la Sophie m'ha dit que no podria fer-ho per temps ni per horaris, aleshores a hores d'ara hauré de buscar una suplent que s'aprengui el paper ràpidament i que pugui cantar les cançons correctament. Sincerament això ha fet que el meu dia anés pitjor perquè no tinc ni la més mínima idea de qui podria fer-ho.

La directora prenent
algunes notes

L'assaig d'avui el caracteritzo com a molt positiu, ja que hem pogut avançar tot el que tenia previst de manera molt correcta i treballada. També, cal dir que fer una trobada només amb els protagonistes m'ha facilitat molt les coses perquè he pogut centrar-me molt més en les escenes i no preocupar-me de l'ocupació del cor en cada moment.

4.5. 16 D'OCTUBRE DEL 2016

Avui hem fet l'assaig de Mamma Mia a Cabrera de Mar. Sí, a Cabrera. Sembla estrany perquè no havíem fet mai però sempre tot té un motiu raonable. Quan aquest matí m'he aixecat, m'he preparat per anar fins al Prat de Llobregat, però aleshores m'han enviat un missatge avisant-me que dos dels protagonistes de l'obra no podrien venir perquè estaven malalts. Sabent que aquests dos personatges eren el Prat i que no hi assistirien he pensat que no era lògic fer el viatge fins allà per no poder aprofitar-lo. En aquell moment he parlat amb l'Albert Cocera per preguntar-li la seva opinió sobre el tema i m'ha dit que el millor que podíem fer era quedar-nos a Mataró, però no teníem cap lloc per assajar. Llavors he trucat a un dels protagonistes per preguntar si podríem anar a la seva urbanització a assajar i encantat m'ha dit que sí, que cap mena de problema.

Quan hem arribat a Cabrera, només eren sis membres del musical i jo. Érem molt pocs però hem aprofitat l'assaig d'una altra manera diferent de la prevista. Primer de tot hem comentat quatre apunts dels anteriors assajos i hem repassat les escenes coreogràfiques més complicades. Després hem començat a repassar les escenes individuals ja no només musicals sinó també textuais. Hem fet un repàs més individual per aprofundir dins el personatge i veure la intenció d'aquest en cada moment. A més a més, hem repassat les divuit pàgines que havíem fet a l'últim assaig i hem avançat una mica en el text dels personatges. Hem pogut fer una reunió tranquil·la i profitosa per la concentració i la memòria dels actors.

L'assaig ha anat genial perquè els actors que hi han assistit són molt treballadors però a la vegada no hem pogut avançar tot el que jo tenia previst per falta de membres i per falta moltes vegades de compromís. La meva sensació personal és positiva, ja que gràcies als bons amics i companys que tinc sempre puc trobar un suport i una ajuda en els moments més difícils o desesperants. Per altra

banda, també hi ha una part negativa perquè no he pogut complir els objectius pautats, però com ve diu el teatre: "L'espectacle ha de continuar".

4.6. 23 D'OCTUBRE DEL 2016

Avui hem anat al Prat de Llobregat per fer un altre assaig de *Mamma Mia*. L'assaig que he fet avui estava preparat i organitzat des de feia més d'un mes. Avui estaven convocats tots els membres del Musical per poder repassar tot el que havíem fet el dia 18 de setembre i el 16 d'octubre i, poder ensenyar les parts corals que no haguéssim treballat encara. Hem arribat al Centre Cívic a les 10:00h del matí i hem anat a la sala anomenada escènica per fer la pràctica habitual.

Primer de tot hem repassat tot allò que havíem fet a l'assaig anterior de caràcter textual i després hem practicat les parts cantades i ballades. Les escenes coreogràfiques no han sigut realment complicades, ja que només les hem hagut de

Tania, Sophie i Lisa fent una escena conjunta

repassar. Quan hem acabat de fer de la pàgina 1 del guió a la 18 hem seguit avançant per no quedar enrere. El primer que hem fet ha sigut practicar l'escena musical del *Voulez-Vous* que feia força temps que no la fèiem a la qual li hem dedicat força estona perquè hi havia

gairebé tots els actors i hem aprofitat per aprofundir la coreografia i l'escenificació. Quan hem acabat el *Voulez-Vous*, hem començat a practicar una escena musical que no havien fet mai les tres mares juntes anomenada *Chiquitita*. La cançó *Chiquitita* mostra la desesperació de la protagonista Donna, davant la visita dels tres possibles pares de la Sophie a l'illa. També ens mostra la por que sent ella que la seva filla Sophie descobreixi que ells són a l'illa i li destrossin el casament.

En primer lloc, hem repassat la lletra de la cançó perquè quedés clar el seu significat i el to base. En segon lloc, els hi he ensenyat la coreografia i interpretació

del número musical perquè l'aprenguessin i el poguessin treballar també a casa. Quan els hi he ensenyat ha sigut un total desastre perquè com havia dit en assajos anteriors el ritme de la base és molt complicat i fa falta escoltar-lo molt detalladament. Quan hem fet diverses vegades el *Chiquitita*, la coreografia i la intenció estaven força integrades i enteses però la part vocal no s'aguantava per cap lloc. Quan he vist que era molt més complicat del que em pensava, he intentat simplificar al màxim la part ballada perquè poguessin centrar-se un vuitanta per cent en la base musical i en la lletra.

Després de dedicar-li més de 45 minuts, he pensat que el millor seria deixar-ho com estava perquè assimilessin tot el que havien après avui i poguessin practicar-ho més tranquil·lament a casa. En acabar amb aquesta escena hem fet una passada del text d'aquesta escena i també del text de l'escena posterior. M'ha sorprès molt positivament l'actitud del personatge de la Donna i les seves dues amigues en aquest número musical i textual perquè han posat una molt bona actitud i semblava cent per cent que el que estava passant a l'obra els hi estigués passant a elles de veritat. Quan he vist que la part parlada anava tan fluida he pensat que seria bo començar a muntar l'escena coreogràfica del *Dancing Queen*, per mi un dels números més divertits però a l'hora més complicats.

El *Dancing Queen* ve just després del *Chiquitita* i és un canvi de mira totalment radical. La Rosi i la Tania, les dues millors amigues de la Donna, intenten animar-la dient-li que ella és la reina de la nit i que no s'ha de preocupar tant per totes les coses i simplement ha de gaudir de la vida. A l'hora d'ensenyar aquesta coreografia a les meves actrius he hagut de partir-la per explicar-la. Avui només hem fet la primera estrofa, ja que és un ball molt complicat per la quantitat de passos que té i a la vegada és un ball amb un ritme ràpid i mogut. Quan hem acabat el *Dancing Queen* hem repassat parts parlades de l'escena del *Voulez-Vous* que la Sophie té amb els seus possibles pares durant la seva festa de comiat.

En acabar totes aquestes escenes hem fet un dels moments més romàntics de tots entre el personatge del Sky i la Sophie que és *anomenat Fixa el teu amor en mi*. El noi que interpreta el paper del Sky facilita molt les coses perquè se sap el seu paper a la perfecció i no tinc cap mena de queixa. La Sophie, en canvi, no s'acaba d'aprendre els seus moments de text, tot i que les cançons les porta molt bé. Tot i així, el que més em preocupa és que no s'apregui del tot el text, perquè llavors això em passarà factura a la llarga i no vull haver de lamentar-me el dia de la gravació. És molt important dir que el text se l'ha d'aprendre els actors i responsabilitzar-se d'això ells mateixos perquè jo no puc fer-hi res al respecte.

En acabar l'assaig hem parlat de la pròxima reunió per quedar amb alguna cosa clara i hem decidit fer-lo d'aquí a dues setmanes perquè hi ha molts actors que la setmana que ve no poden assistir. Tot això de l'assistència em sembla realment malament com a directora i també com a alumne, ja que si hi ha un compromís, s'ha de complir i no pot canviar-se i modificar-se cada cop que es vulgui. A més a més, no és la primera vegada que falten personatges per raons que no conec i sincerament millor no vull saber. També he de dir que el personatge d'en Pepper, que és l'ajudant de la Donna i l'enamorat de la Tania, encara no s'ha presentat mai i no m'ha donat cap mena d'explicació. Per aquest motiu des d'avui decideixo substituir-lo i buscar alguna persona de confiança o coneguda que pugui fer-me aquest favor i com a mínim assistir a algun dels meus assajos.

Tania, Donna, Harry, Sky, Sophie i Rosi
just abans del *Money Money*

La sensació de l'assaig ha estat positiva perquè hem pogut avançar bastant i repassar tot el que havíem fet els dies anteriors. Gairebé hem acabat la primera part de l'obra, que és la més llarga, ja que només queden dos números finals i l'acabarem. Quan acabi d'assajar la primera part aniré per la segona, que és molt

més individual, tant de manera vocal com de manera interpretativa. Per finalitzar, m'agradaria dir que encara que la sensació d'avui hagi estat positiva no estic molt contenta amb l'assistència i el compromís de molts dels components. Espero que d'aquí a dues setmanes el paper estigui après completament, ja que farem tot el que hem practicat sense guió i seguit.

4.7. 6 DE NOVEMBRE DEL 2016

Avui he anat a fer l'assaig al Prat de Llobregat que havien organitzat i preparat feia dues setmanes. Ha estat una de les setmanes més dures per mi, ja que cinc dels actors i actrius del musical m'han dit a hores d'ara que no hi participarien per qüestió de temps. Això ha estat una galleda d'aigua freda per a mi i per al musical, ja que ara he de trobar aquests actors que em manquen en un període reduït de temps i ensenyar tot el que hem fet des del primer assaig de juliol.

Jo respecto tots els problemes que puguin passar, perquè mai sé si a mi em succeirà alguna cosa similar, però el que no puc suportar és que un grup de gent es comprometi des de fa més de cinc mesos amb mi per un treball de recerca complicat i arriscat i poc temps abans d'entregar-lo em diguin que no podran participar-hi per horaris. I el més indignant de tot és que els meus assajos majoritàriament són els diumenges al matí amb mobilitat màxima per part del grup de Mataró i Cabrera cap al Prat de Llobregat.

Quan avui he arribat al Prat de Llobregat esperava trobar-me amb tots els membres que havien de venir i estaven citats des de feia dues setmanes, però no ha estat així. Quan he arribat he estat esperant a dos personatges de l'obra que no han aparegut sense donar-me cap mena d'explicació ni d'avís. A més a més, quan he arribat m'han dit que la sala que sempre utilitzem que és l'escènica estava ocupada. Jo no m'ho he pogut creure perquè ja no em podia anar res més malament, però llavors m'han dit que al pis de dalt tenien una sala lliure una mica més petita que l'habitual però plena de miralls per poder ensenyar millor les

coreografies i les escenes. En pujar a la sala he tornat a fer un seguiment d'assistència per veure si faltava més gent i efectivament, faltava una gran part coral, cosa que m'ha enfadat molt per la falta de compromís i de ganes a l'hora d'ajudar-me a desenvolupar el meu treball.

Sense preocupar-me més he començat l'assaig amb la major normalitat i força. En començar l'assaig, he demanat als actors que deixessin els seus guions i m'ensenyessin tot el que havíem fet de la pàgina 1 del guió fins a la pàgina 20. Això ho he fet per poder escriure diversos aspectes positius i negatius de les escenes i explicar el meu punt de vista als actors i actrius. Aquesta passada ha durat aproximadament una hora, ja que he anat parant per donar algunes indicacions. Després d'això, hem fet un petit descans de 15 minuts per esmorzar i parlar sobre el que havia vist positiu i sobre el que s'havia

de millorar. Quan hem tornat d'esmorzar hem començat a ensenyar un altre cop el *Dancing Queen* perquè quedés totalment clar. Primer de tot he fet la part de la Donna i les seves dues millors amigues, ja que és una mica diferent de la de tot el cor. Després, he

Assaig de l'escena musical *Money Money*

ensenyat al cor la seva part i hem estat practicant aquesta escena una bona estona perquè quedés assimilada i assajada. Després hem repassat el *Voulez-Vous* ràpidament perquè el fem a gairebé tots els assajos i hem començat a practicar el *Dóna'm, Dóna'm* que és l'escena en la qual els possibles pares de la Sophie arriben al seu comiat de soltera i les noies els agafen per ballar amb ells i divertir-se.

El *Dóna'm Dóna'm* és un número coreogràfic molt senzill perquè gairebé tot és d'interpretació i de text. Tot i així he distribuït els pares fent tres accions diferents a tres llocs diversos i he donat una funció a cadascuna de les noies del cor i a les amigues de la Sophie. Ha sigut molt divertit perquè algunes noies tenien molta vergonya a l'hora de ballar amb els pares i fer diverses accions o ximpleries vers ells.

Cal dir que m'ha costat bastant organitzar les escenes per la manca de gent a l'assaig.

Al final de l'assaig he fet una petita xerrada als membres del musical que estaven presents recordant la importància del compromís i l'assistència a les trobades. Per altra banda, he explicat el que farem la setmana que ve perquè no hi hagi cap mena de confusió i he informat dels assajos que tinc previstos fer a Mataró dissabte i al Prat de Llobregat diumenge perquè ningú falti i puguin assistir un dels dos dies com a mínim.

En conclusió, he de dir que ha sigut una setmana molt dura per tot el que ha passat amb els integrants del musical. També ha sigut dura per la falta de compromís a l'assaig d'avui però he de donar les gràcies a totes les persones que no falten ni un dia a les meves reunions i m'ajuden en tot el que poden i més. Espero que tot això només sigui una mala setmana i que a partir d'ara tot vagi molt millor per poder aprofitar cent per cent les reunions.

4.8. 12 DE NOVEMBRE DEL 2016

Avui hem fet un assaig a Mataró, amb un grup de gent força reduït. Com que no tenia cap mena de sala on poder assajar, he optat per anar a casa meua i desenvolupar les escenes. Fa una setmana vaig proposar als actors fer dues quedades per avançar més ràpidament el musical. Per això, vaig decidir fer una petita quedada amb un grup de cinc persones per aprofundir en les escenes individuals i corals. Avui, tres de les cinc persones que han vingut són personatges secundaris dins l'obra i les altres dues principals. Per aquest motiu, he pogut repassar tota la part coreogràfica amb calma i també fer les escenes individuals dels personatges principals.

Primerament, hem tornat a ensenyar els balls de tots els números musicals i els hem anat repassant un per un. En segon lloc, he decidit escoltar les bases musicals i practicar la lletra i el to de les cançons, ja que a l'hora de fer les

coreografies, la part vocal no s'escolta ni s'entén mai. Per això, he decidit repassar les veus dels personatges dins les cançons i memoritzar les seves lletres perquè no hi hagi més confusions. També, he ensenyat des de zero l'escena del *Dancing Queen*, ja que a l'anterior assaig no havia quedat clara del tot i s'havia de tornar a ensenyar. A més a més, al ser una coreografia tan ràpida i complicada, s'ha de treballar més perquè els membres del musical, puguin memoritzar-ho de manera correcta. Quan hem acabat l'assaig, hem gravat totes les coreografies per facilitar elements visuals als altres actors i actrius.

L'assaig d'avui ha sigut curt i reduït, però ha servit per poder assolir conceptes que encara no estaven ben apresos. Per altra banda, m'ha facilitat la feina de cara a demà, ja que ara tot això que hem ensenyat avui, està fresc i memoritzat per l'assaig de demà. També és important destacar l'ajuda que rebo de part de tots els meus companys més propers a l'hora de muntar totes les escenes musicals.

4.9. 13 DE NOVEMBRE DEL 2016

Avui hem anat a assajar a Cabrera de Mar. Feia molts dies que anàvem al Prat de Llobregat a fer les reunions i avui hem decidit quedar-nos més a prop de Mataró per no fer un viatge tan llarg. Tot i així, els membres del Prat han assistit a l'assaig i hem pogut avançar força l'obra. Hem arribat a Cabrera a les 10:00h i hem començat a treballar des del minut zero, ja que hi havia molta feina a fer

Primer de tot, hem fet un petit repàs de tot el que havíem fet als assajos anteriors i de tot el que encara ens quedava per fer. En veure que quedaven algunes escenes poc treballades a la primera part, el que hem fet ha sigut acabar-les i repassar-les. La primera escena que hem treballat ha sigut el *Dóna'm, Dóna'm* per repassar totes les accions que feien les noies i el que exactament havien de fer els pares. També, hem introduït el text de la Sophie amb els tres possibles pares per anar-lo memoritzant i provant situacionalment. Quan hem acabat aquesta escena,

hem anat a repassar el *Voulez-Vous* per deixar-lo del tot enllestit i net coreogràficament.

En finalitzar aquestes dues escenes i amb elles la primera part de l'obra, hem fet un petit descans de deu minuts per reprendre les forces i engegar amb la segona part del musical. Quan hem tornat a començar l'assaig hem fet la primera escena de la segona part de l'obra anomenada *No ho veus*. Hem fet la part parlada i després la part musical, que parla de l'amor que senten Donna i Sam després de vint anys sense veure's. El número musical ha sigut força fàcil de muntar i ensenyar i els dos integrants han agafat el joc de l'escena molt ràpidament. Ha sigut molt satisfactori enllestir ràpidament aquesta part.

Quan hem deixat tancada aquesta escena, hem fet una part parlada de l'escena posterior en la qual una de les millors amigues de la Donna, Tania, parla amb el cambrer i ajudant particular de la Donna anomenat Pepper. En acabar això, hem anat a escoltar la base musical de l'escena anomenada *Sap la teva mare on ets?* Per poder cantar-la i introduir-la dins el musical. Aquest ball és un dels més divertit, ja que la Tania juga amb en Pepper com si aquest fos encara un infant. Tot i així, la part vocal és força complicada de cantar per l'elevat to que té. Aquesta escena l'hem fet a mitges, ja que m'he centrat molt més en la part vocal que no en la coreogràfica.

En acabar amb aquesta escena, hem anat a repassar una escena que havíem treballat força als assajos però també en moments individuals gràcies a la gran disposició i ajuda dels actors anomenada *Prova i Vine amb mi*. Aquest número musical és el més còmic de tota l'obra perquè els actors que la interpreten són els dos més divertits de tot el musical. Els personatges de la Rosi i en Bill interpreten el caràcter del paper a la perfecció encara que la base musical de la cançó sigui exactament igual en tot moment i molt complicada. Com a opinió personal, estic realment contenta amb aquests dos personatges perquè m'ajuden en tot i més.

Quan hem finalitzat aquesta escena, he demanat al personatge de la Donna que em cantés la cançó *Va tot al guanyador*, ja que és una peça musical que ha d'emocionar a l'espectador. En cantar-me-la, he vist que la feia molt neta i que estava molt ben cantada, però faltava un toc d'emoció que és el que li he demanat com a objectiu del número musical. Ella m'ha dit que ho intentaria i, la segona vegada que l'ha fet, m'ha posat la pell de gallina. Aquests fets són els que fan que me n'adoni de per què vull dedicar-me a interpretar musicals.

A les 14:00 hem acabat l'assaig i cadascú ha marxat cap a casa seva. No hem decidit encara el dia i el lloc del pròxim assaig, però tinc present que serà la setmana que ve a el Prat de Llobregat. La sensació d'avui ha estat molt positiva perquè hem pogut avançar moltes escenes de l'obra i això em treu pes de sobre. Per altra banda, hi ha certes persones que no presten l'atenció que haurien de prestar i distorsionen en alguns moments l'ambient de treball de la reunió.

4.10. 20 DE NOVEMBRE DEL 2016

Avui havíem d'haver anat al Prat de Llobregat a fer l'assaig de *Mamma Mia*, però hi havia força persones d'allà que no podien venir, per aquest motiu, hem decidit quedar-nos a Cabrera de Mar i aprofitar al màxim el temps que tinguéssim allà. Hem arribat a la urbanització a les 10:30h i hem vist que realment érem poca gent però que, tot i així, s'havia de treballar.

En primer lloc, hem repassat sense guió tota la primera part per veure el progrés i la intenció de tots els diàlegs. Quan hem acabat de fer aquesta passada, he demanat que creessin dos grups, el primer es quedaria amb mi per practicar una de les escenes individuals i el segon grup aniria a un recinte de la urbanització a practicar totes les coreografies. Així ho he fet i ha sortit força bé. Jo m'he quedat amb els personatges d'en Bill i la Rosi que han practicat la seva escena parlada i també la seva escena musical. En veure que tot ja els sortia molt millor, he decidit donar les indicacions pels moviments que hauran de fer dins el número. Els he

explicat la intenció de la cançó, però els hi he dit que creessin ells mateixos els passos i les interpretacions que veiessin apropiades i coherents. Això ho he fet, per fer més fàcil l'aprenentatge del moment musical i veure amb quins passos o accions els dos actors se sentien més còmodes.

En finalitzar amb aquesta escena, he demanat a l'altre grup que vingués i m'ensenyés tot el que havien estat practicant. En veure que totes les coreografies estaven força bé excepte una, he decidit tornar a repassar-la perquè d'una vegada per totes quedés bé. Aquesta coreografia era la del *Dancing Queen*. Sóc conscient que és una coreografia complicada i ràpida, com he dit també als altres assajos, però no pensava que costés tant aprendre-la i ballar-la. Tot i així, avui després de repassar-la, ha sortit molt millor i tinc fe que tot vagi a més els pròxims assajos.

La sensació d'avui és molt positiva, ja que amb el grup que he treballat sempre em sento molt còmode i aollida. Per altra banda, em sap molt de greu no haver pogut avançar el que jo tenia previst perquè tots els actors i actrius del Prat de Llobregat, finalment, no han pogut assistir a la trobada.

4.11. 26 DE NOVEMBRE DEL 2016

Avui hem fet un altre assaig de *Mamma Mia* a Mataró. Hem quedat a les 10:00h a Valldemia per després dirigir-nos cap a casa meva. Quan vaig posar aquest assaig, vaig avisar que aquell cap de setmana havia de fer-se aquell dia en concret i a Mataró, perquè l'endemà estrenava una lectura dramatitzada i no podia faltar-hi. En informar d'això als membres del musical, únicament dues persones del Prat de Llobregat van contestar-me i van assistir a l'assaig de Mataró. Com és d'esperar, em sento força decebuda amb molta gent del musical, per la poca dedicació que li han posat i el poc respecte que algunes vegades m'han demostrat. Estic força aixafada perquè falta molt poc per entregar el Treball de Recerca i encara hi ha gent que no ha vingut ni a dos assajos seguits. Tot això fa que estigui molt més nerviosa per no saber si podré acabar el musical després de tants mesos treballats.

En primer lloc, he anat a buscar als personatges de la Donna i la Tania a Valldemia i hem anat cap a casa meua on tots els altres actors estaven esperant. En total eren set actors al matí per poder assajar. A les 10:30h aproximadament hem començat oficialment l'assaig. El primer que hem fet ha estat repassar, com sempre fem les coreografies. Les coreografies fa temps que estan totes muntades i apreses menys dues que he organitzat per fer-les dos assajos abans de gravar per tenir-les totalment fresques. Hem repassat tots els balls i, quan hem finalitzat aquesta tasca, he demanat que agafessin el guió i repassessin cinc minuts el seu paper, perquè a continuació faríem tota la primera part del musical i la meitat de la segona sense guió.

Durant l'assaig, he pogut comprovar que la primera part del guió estava gairebé perfecte, però que la segona part s'havia de treballar més perquè faltaven força coses per memoritzar. Tot i així, els personatges de la Donna i la Tania m'han sorprès per la seva interpretació i memòria de les escenes. A més a més, els personatges de l'Ali i la Lisa, també presents avui a l'assaig, m'han ajudat molt a entendre caràcter de l'obra, ja que cap a elles no puc tenir cap mena de queixa.

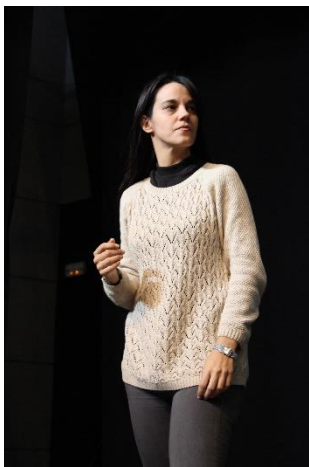
Quan hem acabat de fer tota aquesta feina sense guió, ja ha estat l'hora d'acabar l'assaig, perquè ens ha ocupat una gran estona passar gairebé tota l'obra. Estic molt contenta de l'assaig que hem fet avui, tot i que hi ha moltes coses per millorar. A més a més, he de tornar a agrair a totes aquelles persones que sempre estan al meu costat i m'ajuden cent per cent perquè el treball i els assajos vagin el millor possible.

4.12. 4 DE DESEMBRE DEL 2016

Avui hem anat al Prat de Llobregat a fer un altre assaig del musical. Després de tantes hores i tants dies d'assaig, cada cop queda menys perquè aquesta aventura que vaig decidir emprendre s'acabi. Per una part és una experiència que mai oblidaré, ja que el que he après fent aquest treball i aquesta direcció és

espectacular, però per altra banda, serà un pes que em tregui de sobre, perquè el compromís en molts casos ha estat pèssim i la dificultat a l'hora de fer tots els assajos ha estat cada cop més gran. Tot i així, avui estic molt contenta per l'assaig que hem fet, ja que quan he arribat a el Prat he vist a tots els membres del musical, menys dues noies de Mataró, esperant-me per començar la trobada. Per una part és quelcom molt positiu i per l'altra part, té el seu què negatiu, ja que fa molt de temps que no estem tots junts.

Com anava dient, hem arribat a el Prat a les 10:00h i hem anat a una de les

La Tania practicant el
Sap la teva mare on ets?

sales d'actes del Centre Cívic, ja que l'aula escènica estava ocupada. El primer que hem fet ha estat parlar sobre el dia de la gravació i l'estrena del musical. En un principi, el musical havia d'estrenar-se al gener, però per falta de compromís no es podrà fer així, ja que l'obra no està suficientment modelada com per estrenar-la davant d'un públic. Per altra banda, hem parlat de gravar tot el musical a la sala escènica del Prat però sense públic. Això m'ha semblat una bona idea, ja que la feina és realment la

mateixa però l'espectacle no tindrà públic. Per altra banda, hem quedat que el musical el representarem més endavant entre els mesos de març i abril. A mi em sembla ideal, però ara he de tornar a contactar amb el director del Centre Moral d'Arenys de Munt que me l'havia llogat pel dia 3 de Gener. Tot i així, sé que no hi haurà cap mena de problema amb aquest home perquè va mostrar-se molt educat i encantador.

El segon que hem fet ha estat repassar tot allò que no teníem fet de la segona part, com per exemple l'escena del casament de la Sophie i del Sky o la part coreogràfica de *Sap la teva mare on ets?* Després de practicar aquestes dues escenes, que m'han portat una bona estona, he demanat que agafessin el guió i repassessin la primera part, ja que a continuació la faríem tota de cop i sense papers.

Quan hem acabat de passar tota la primera part, he dit que passaríem la segona part amb guió i sense guió. Amb guió aquelles parts noves i sense guió, totes aquelles parts que ja s'haguessin fet com per exemple el *Prova i Vine amb mi* o el *No ho veus*. En fer-ho ha estat una mica més catastròfic que la primera part del musical però igualment els actors s'han pogut defensar, millor amb guió que sense evidentment.

Quan hem fet totes aquestes tasques, les hores han passat volant i ja ha sigut moment de marxar cap a casa. És cert que hem avançat força i el *Mamma Mia* ja ha quedat totalment acabat i tancat, però encara queda molta feina d'aprenentatge i de memòria per fer individualment com a personatges. El cor també ha fet la seva funció correctament, tot i que penso que molta gent podria fer-ho molt millor del que ho fa.

La sensació d'aquest assaig és positiva, tot i que cada dia que passa estic més nerviosa pel dia de la gravació del musical. Per altra banda, també estic emocionada perquè és una feina que m'ha costat molt i gairebé la tinc aconseguida. La setmana que ve hem decidit de fer un assaig a Cabrera per facilitar el transport a tots aquells que vivim pels voltants. Tot i així, no vull cantar victòria molt ràpid per si passa qualsevol afer.

4.13. 11 DE DESEMBRE DEL 2016

Avui hem anat a fer el penúltim assaig del Musical a Cabrera de Mar, ja que el dia 23 de desembre gravem, si no tot el musical, gran part d'ell. La setmana passada vaig parlar amb els membres del Prat de Llobregat i em van dir que aquesta setmana no podrien assistir a la trobada perquè havien de fer un pessebre vivent amb la seva companyia de teatre. Això va ser i ha estat una altra galleda d'aigua freda perquè dues setmanes abans de gravar no hauria de faltar ningú als assajos, però és una cosa que jo encara no tinc el poder de controlar.

A les 10:00h com sempre, hem arribat a Cabrera i hem fet l'assaig habitual. Com que no hi havia molts actors, hem tingut temps per repassar les escenes més individuals i complicades del musical. En primer lloc, m'he aturat a practicar pausadament el *Prova i Vine amb mi* de la Rosi i en Bill perquè els meus dos personatges se sentissin el més còmode possible treballant i cantant aquesta cançó. Després d'unes quantes passades, he vist com ells estaven molt més còmodes interpretant-la i sincerament ha sigut molt gratificant per mi, veure com dues persones estaven gaudint del número musical encara que no fos la seva cançó preferida de *Mamma Mia* ni molt menys. Per mi el més important és veure com les persones amb les quals treballo gaudeixen del que estan fent perquè és el major regal i recompensa per mi com a directora d'aquest treball i obra.

Després de fer aquesta escena, hem repassat l'escena dels pares de la Sophie, encara que faltés en Sam, un dels tres possibles pares, hem aprofitat el moment per repassar els apartats musicals i també totes les parts parlades d'aquests personatges. En ser tan pocs, ha estat molt més senzill repassar els moments individuals de manera relaxada i pausada. La setmana que ve és l'últim assaig abans de la gravació i tinc la sensació que alguna o altra cosa passarà. Tot i així, he de ser optimista i preparar la llista de vestuari per a cada personatge i la llista d'objectes que es necessita per dur a terme tot el *Mamma Mia*.

L'assaig d'avui el caracteritzo com a positiu i també com a negatiu. En primer lloc, podria dir que és positiu perquè he pogut repassar un altre cop totes les escenes que tenien més dificultat pels actors, però, per altra banda, la falta d'assistència de molta gent fa que no tingui clares moltes d'escenes o molts moments coreogràfics per culpa de no poder gaudir mai de la presència de tots els personatges principals o secundaris del musical. Va acostant-se el dia de la veritat i cada moment que passa fa posar-me més nerviosa per com serà el resultat d'aquest projecte tan important per a mi.

4.14. 18 DE DESEMBRE DEL 2016

Avui he anat a el Prat de Llobregat a fer l'assaig general abans de gravar l'obra. Quan he arribat m'ha sorprès veure que simplement hi havia el personatge de la Donna amb les seves dues amigues, la Sophie i el seu futur marit Sky. Això ha fet que vegi que la setmana que bé no tot serà com jo ho esperava, ja que cada cop que fem assajos falta alguna part dels actors i sincerament no crec que sigui el més apropiat quan d'aquí a una setmana s'ha de gravar la feina de més de sis mesos de treball.

En començar l'assaig, el que he fet primer ha estat dir en veu alta el vestuari que haurien de portar la setmana següent per a la representació de l'obra. També, he anomenat els objectes que entre tots s'haurien de portar per la gravació. Quan he finalitzat les llistes d'objectes i de roba, hem començat amb

Tania, Donna i Rosi repassant el *Chiquitita*

l'assaig. El primer que hem fet ha estat repassar les escenes de la Donna i les seves dues amigues, com per exemple el *Dancing Queen*, el *Chiquitita* o el *Super Trupper*. El primer dels tres que hem practicat ha sigut el *Dancing Queen*. El primer cop que l'hem fet ha sigut un total desastre, però ha mesura que l'hem anat repassant ha anat quedant molt millor. Quan hem acabat aquest número musical, hem practicat una escena del Sky i la Sophie anomenada *Fixa el teu amor en mi*. Aquesta escena ha quedat molt bé, ja que la cançó queda perfectament adaptada a les seves veus i la coreografia és molt senzilla perquè ells puguin lluir-se interpretant.

Després del moment musical de la Sophie i el Sky hem fet un petit descans de 10 minuts i tot seguit he ensenyat el número musical del *Super Trupper*, que era l'única escena que em quedava per finalitzar el musical. El ball d'aquesta cançó és molt fàcil, divertit i asequible per tothom que el vulgui fer. A l'hora d'ensenyar-lo,

Tania, Donna i Rosi ballant el *Dancing Queen*

l'he hagut de repetir força cops perquè tot quedés clar, però quan ha sortit tot bé, ha estat molt satisfactori per mi i crec que també per a elles. És un plaer treballar amb tres noies tan encantadores com elles. Després d'aquest moment musical, he treballat una petita escena inicial amb la

Sophie perquè se sentís totalment segura vocalment.

Per finalitzar l'assaig, hem repassat la coreografia i la cançó de Chiquitita perquè la base musical, és ser força complicada, podria desconcentrar força les actrius. Després de fer-ho, hem repassat un altre cop totes les escenes que havíem tractat en tot l'assaig i finalment hem fet un repàs del vestuari i dels objectes per no descuidar res el dia de la gravació. Avui marxo amb una molt bona sensació perquè el personatge de la Donna, la Rosi i

Tania i Donna practicant el *Dancing Queen*

la Tania són persones totalment responsables i magnífiques. També he de dir que el personatge del Sky i el personatge d'en Harry m'ajuden en tot i més perquè el musical surti ideal i això cada dia ho agraeixo més. Per finalitzar, m'agradaria dir que encara que els assajos hagin tingut moments bons i altres de dolents, no canviaria per res l'elaboració d'aquest treball, ja que gràcies a ell he seguit veient el perquè d'aquesta vocació i el perquè d'aquesta emoció per la dansa, el cant i el teatre. Ara, en aquest precís moment, estic realment nerviosa per la gravació del dia

23. M'agradaria que tot sortís perfecte i no hi hagués incidents, encara que sé que això no és possible, perquè en un art com el teatre alguna cosa sempre surt malament. Tot i així, tinc moltes ganes de gravar-ho i veure el resultat d'aquesta feina tan bonica que han fet els actors conjuntament amb mi.

5. LA GRAVACIÓ

La gravació va fer-se en dos dies diferents: el dia 23 de desembre i el dia 3 de gener. El dia 23 vam anar a El Prat de Llobregat a les 9:50h. Vam començar el matí preparant les llums, la càmera, el so i l'escenografia per a les escenes. La primera escena que vam gravar va ser la darrera del musical, el casament de la Sophie i el Sky i el tema musical *Digues sí*. Després de repassar i gravar aquesta escena vam començar a fer la gravació del *Prova i Vine amb mi*, l'escena musical entre en Bill i la Rosi. Vam estar-nos més de mitja hora provant aquesta escena, però malauradament no va sortir, ja que els actors estaven força nerviosos i van oblidar parts de la lletra i van canviar el to de la cançó. Quan vaig veure que el musical no avançava vaig decidir gravar una altra escena per poder seguir fent feina. L'escena que vaig decidir fer va ser el *Voulez-Vous*. Vam repassar-la un parell de cops i després, vam gravar-la. Va quedar força bé i llavors vam seguir avançant. La següent escena que vam repassar i gravar va ser el *Supper Trupper*. Per fer aquesta escena vam haver de canviar per complet l'escenografia. Vam tardar una mica a fer-ho perquè també vam haver de repassar el ball un altre cop, perquè no ho recordaven. En finalitzar això, vam fer el *Dona'm Dona'm*, que va ser relativament ràpida, ja que era força senzilla coreogràficament i tots els actors s'ho van passar molt bé interpretant-la. Quan vam acabar amb aquesta, vam fer el *Chiquitita*. Aquest número musical va ser catastròfic. Primer de tot vam repassar-lo, després vam haver de mirar el to de la cançó i finalment vam haver d'ensenyar un altre cop els passos coreogràfics. En finalitzar aquesta, ja eren les 14:00h. Com que el Centre Cívic tancava a aquella hora, vam anar a dinar a un bar del costat i posteriorment a les 15:30h vam tornar a gravar més escenes. El personatge de la Sophie va haver de

marxar i llavors vam haver-nos d'organitzar per fer altres moments, on ella no sortís. El primer que vam fer va ser una escena únicament de text dels pares, i després, l'escena musical de *La teva mare sap on ets?* Quan vam acabar això, la Sophie va poder tornar un petit moment i vam gravar l'escena musical del *Honey Honey*. En acabar aquesta escena, ja eren les 18:00h i vam decidir tornar cap a Mataró. No havíem acabat de gravar i per aquest motiu vam haver de decidir trobar-nos un altre dia.

Aquella mateixa nit, un dels actors va enviar-me un missatge dient-me que les llums de la sala del centre cívic s'havien trencat i que per aquest motiu no podríem utilitzar més la sala escènica. En aquell moment no vaig saber com reaccionar, perquè feia tant de temps que estava treballant en aquest projecte que vaig sentir-me totalment desanimada, en no saber on gravar-ho. Durant la setmana següent vaig estar parlant amb diverses persones, per veure si algú podia deixar-me un teatre, una sala o un local. Finalment, gràcies a la meva germana, vaig aconseguir un local a Arenys de Munt. Quan vaig saber aquesta notícia, vaig sentir-me molt més tranquil·la i vam demanar el local el dia 3 de gener.

El dia 3 de gener vam anar a Arenys de Munt. El primer que vam fer va ser muntar tota l'escenografia, les llums, la càmera i el so. Quan vam acabar tot això vam començar per ordre les escenes que faltaven. Primerament vam fer el fragment d'*Un somni tinc* de la Sophie i després vam repassar i representar l'escena musical del *Money Money*. En finalitzar això, vam fer l'escena musical de *Gràcies pels acords i les Melodies* i seguidament, el *Mamma Mia*. Quan hem acabat totes aquestes escenes hem fet el *Dancing Queen* i el *Fixa el teu amor en mi*. El *Dancing Queen* va ser força complicat perquè la coreografia no estava ben apresada i per aquest motiu vaig haver de repassar-la i ficar-me just davant de la càmera per poder refrescar-la.

Després de fer el *Dancing Queen*, la Sophie i el Sky van fer el *Fixa el teu amor en mi*. Quan aquesta escena va acabar es va fer seguidament el que *No ho veus* i

el *Va tot al guanyador*. En finalitzar totes les escenes del musical excepte una vam anar a dinar a un bar d'Arenys i després, a la tarda, vam acabar de gravar el *Prova i Vine amb mi* que el dia 23 no havíem pogut acabar de gravar. Aquest cop, però, l'escena va quedar molt millor i vam poder finalitzar la gravació de l'obra. Quan la gravació va acabar, els dies posteriors vam fer l'edició del vídeo per poder tenir-lo tot junt i ben editat. En acabar d'editar-lo ja teníem el resultat de la gravació i ara, esperarem a l'abril per poder representar-ho davant d'un públic real.

6. CONCLUSIONS

En haver finalitzat el meu treball, les diverses hipòtesis han quedat refutades o corroborades de la següent manera:

- *Una noia de 17 anys pot organitzar i dirigir un musical molt conegut*

Corroboro aquesta hipòtesi, ja que a la meua part pràctica he pogut dirigir el musical *Mamma Mia*, amb un grup d'actors i actrius reals, escenografia, vestuari, llums i so, tot i que, hi ha hagut força dificultats a l'hora de l'assistència als assajos, també hi ha hagut dificultats a l'hora d'aconseguir un nou lloc de gravació i finalment, una petita falta de compromís per part de molts actors.

- *És possible crear un musical amb pocs recursos i ajudes*

Corroboro aquesta hipòtesi, ja que amb pocs recursos monetaris he pogut dirigir un musical de gran èxit com *Mamma Mia*. És cert que crear una obra sense gairebé ajudes i recursos és una feina molt més complicada, però a la vegada possible. Encara que sigui possible fer-ho, si hagués tingut més pressupost o més ajuda al mecenatge creat a partir de la pàgina *Verkami*, segurament hauria pogut crear una millor escenificació i un millor vestuari.

- *Els musicals més exitosos són anglesos o americans*

Refuto aquesta hipòtesi, ja que, gràcies als estudis i anàlisis dels musicals, hem pogut veure com no només els americans i els anglesos són els més exitosos, sinó que també n'hi ha de francesos, suecs, catalans i espanyols. És cert que els americans i anglesos tenen gran importància, però *Les Misérables* o *The Phantom of the Opera*, que són dels musicals de més èxit mundials són d'origen francès. Igual que el musical dirigit per mi, *Mamma Mia* està basat en les cançons d'un grup suec. Per aquest motiu, no podem dir que únicament els musicals més exitosos són de parla anglesa.

- *L'origen dels musicals el trobem als Estats Units a principis del segle XX*

Refuto aquesta hipòtesi, ja que com hem pogut comprovar amb la història del teatre musical, tot va començar molt abans del segle XX. L'inici del teatre i del teatre musical va tenir lloc a Grècia i a Roma amb personatges com Èsquil, Sòfocles o Plaute. Això refuta tant l'any com el lloc d'origen

Aquest treball ha tingut els seus bons moments i els seus moments més difícils, però, tots aquests han fet que vegi una altra vegada el perquè d'aquesta vocació i el perquè d'aquest amor cap a les arts escèniques. No canviaria per res l'elaboració d'aquest treball, ja que gràcies a ell he sembrat, treballar i collit un fruit absolutament meravellós. Poder estudiar aquest tema ha estat tot un honor, perquè m'ha fet millorar com a artista i també com a persona. Sí, com a persona, ja que he creat al meu voltant un món paral·lel fet a partir de la meva motivació personal i la meva imaginació.

Després de realitzar la part teòrica he pogut complir dos dels meus objectius. El primer, era fer una anàlisi completa de les obres musicals de tots els temps, centrant-me en les 10 més exitoses mundialment. El segon objectiu era conèixer més explícitament els musicals, els autors i les obres, ja que gràcies a les anàlisis i també a les explicacions de la història i els llocs, tot ha quedat molt més clar i après. La part teòrica, també ha fet que conegués a la perfecció la història dels musicals catalans, espanyols i d'animació i, m'ha fet informar-me sobre el vertader origen dels musicals.

La part teòrica ha fet que conegués la vertadera definició de teatre i també, de teatre musical. He pogut estudiar el teatre i el cinema musical a fons i fins i tot, que l'origen dels musicals el trobem a Grècia i que gràcies als grecs, hem pogut conèixer les obres musicals creades als Estats Units als bojos anys vint o fins i tot, les fetes a la nostra actualitat.

Per altra banda he estudiat els quatre llocs més importants del món on es representa el teatre musical com *Broadway*, *West End*, Barcelona i Madrid. Amb aquests he descobert els teatres més importants i reconeguts mundialment i he trobat informació sobre la seva construcció i la seva història. A més a més he descobert la història de *The Walt Disney Company*, els seus primer projectes i els seus primers èxits. A part d'això, també he pogut informar-me sobre els musicals catalans i espanyols, tant històricament, com artísticament.

En acabar la part pràctica he pogut comprovar que per realitzar el meu projecte era totalment essencial fer una anàlisi prèvia dels musicals. Per una banda, he pogut complir el meu tercer objectiu, que era realitzar un musical de la manera més professional possible. He pogut dirigir un musical d'èxit com *Mamma Mia*, he fet un càsting per triar els actors, he disposat d'una sala teatral on poder assajar i he après dels reptes que han aparegut dins la meva experiència. Pensava que la part pràctica seria una mica més curta, però després vaig veure que tot el que posava era totalment necessari per entendre el projecte. El diari era la part clau per entendre el procés de creació i direcció de *Mamma Mia* i després, la tria i la gravació també eren punts indispensables per conèixer el vertader sentit del treball. La part pràctica m'ha fet veure que aquest món té aspectes molt complicats, com la irresponsabilitat i la falta de compromís. Però també m'ha fet veure que val la pena seguir lluitant pel que realment estimes, desitges i vols.

Per finalitzar aquesta aventura, he de dir que estic totalment feliç amb el resultat del meu treball, ja que en acabar-lo he vist que tots els assajos, totes les gravacions i totes les hores invertides han donat el fruit desitjat cap al meu somni. Ara només queda seguir somiant i seguir lluitant pels propers projectes que es creuaran a la meva vida i que m'il·lusionaran de la mateixa manera que aquest.

7. BIBLIOGRAFIA

- DIETERICH, Genoveva, Diccionario del teatro. Alianza editorial, 2007
- FAYOLLE, Alba Los grandes musicales. Ma Non Troppo, 2008
- GORLERO, Pablo Teatro musical I, Broadway. Emergentes editorial, 2013
- BOZZO, Jordi Lluís Memories trobades en una furgoneta: els primers èxits de Dagoll Dagom. Empuries, 2015
- RAMON I PERRONE, Antoni i Raffaella Teatres de Barcelona. Alberti, 2013

8. WEBGRAFIA

- <http://www.anniethemusical.com/>
- <http://www.anuevayork.com/times-square-tiendas-y-musicales/>
- http://www.bbc.com/mundo/noticias/2012/12/121218_disney_historia_personaje_oswald_antecesor_mickey_np
- <http://www.biografiasyvidas.com/biografia/s/shakespeare.htm>
- <http://www.blog.weplann.com/la-historia-de-broadway-como-comenzo-todo/>
- <http://www.casadevacas.es/el-teatro-musical/>
- http://www.catarina.udlap.mx/udla/tales/documentos/ite/garza_m_j/capitulo1.pdf
- <http://www.catsthemusical.com/>
- <http://www.dagolldagom.com/es/>
- <http://www.diccionari.cat/lexicx.jsp?GECART=0092521>
- <https://www.elreyleon.es/>
- <http://www.entradasbroadway.com/que-es-un-musical/>
- <http://www.entreacte.cat/a-fons/item/1682-el-teatre-musical-a-catalunya-una-mirada-historica>
- <http://www.greasethemusical.co.uk/>
- <http://www.hairsprayuktour.com/>

- <http://www.jesuschristssuperstar.com/>
- <http://www.lesmis.com/>
- <http://www.lincolncenter.org/>
- <http://www.mamma-mia.com/>
- <http://www.mammamia.es/>
- <http://www.march.es/publicaciones/ensayos-tme/ensayo.aspx?p0=2&l=1>
- <http://www.maricelelmusical.cat/>
- <http://www.martatieneunmarcapasos.com/>
- <http://www.monografias.com/trabajos16/el-teatro/el-teatro.shtml>
- <http://www.musicalesbarcelona.com/>
- <https://www.musicalesdebroadway.wordpress.com/grandes-musicales/>
- <https://www.musicalesdebroadway.wordpress.com/musicales-en-espana/>
- <https://www.musicals101.com/history1.htm>
- <https://www.prezi.com/5hbcxskawh2/mar-i-cel-personatges/>
- <https://www.prezi.com/kqqplmai hdf1/el-teatro-musical/>
- <http://www.slideshare.net/mswilsonri/broadway-history>
- <http://www.teatrevictoria.com/>
- <http://www.thephantomoftheopera.com/>
- <https://www.timetoast.com/timelines/musical-theatre-history>
- http://www.todomusicales.com/content/musicales_ficha/41/annie/
- <https://www.thewaltdisneycompany.com/>
- <http://www.westsidestory.com/>
- <http://www.wickedthemusical.com/>

